

20. JUNIJ - DAN CIVILNE ZAŠČITE JUGOSLAVIJE

UTRJUJMO TOVARIŠTVO, HUMANIZEM, SOLIDARNOST IN VZAJEMNOST

Ob letošnjem 20. juniju — Dnevu civilne zaštite Jugoslavije, se ozirimo v našo delovno in bivalno okolje. Zastavimo si vprašanje, kako smo samozaščitno organizirani, usposobljeni, opremljeni in pripravljene za neposredno osebno in vzajemno zaščito, prvo pomoč in reševanje delovnih ljudi ter občanov in družbenega ter zasebnega premoženja v stanovanjski hiši, poslovnih stavbi, delovišču, na javnih mestih, v prometu in v drugih bivalnih ter delovnih okoljih. V našo zavest mora prodreti spoznanje, da si moramo pri uresničevanju osebne in vzajemne zaštite pomagati v skladu z socialističnimi načeli tovarištva, humanizma, solidarnosti in vzajemnosti.

Razvoj socialističnega samoupravljanja omogoča in zahteva raznovrstnejše oblike angažiranja delovnih ljudi in občanov pri obrambnih, zaščitnih in reševalnih nalogah. Te naloge uresničujemo, ob delu in skozi delo ter prevzemamo svoj del odgovornosti za organiziranost, usposobljenost in opremljenost za naloge civilne zaštite v svojem delovnem in bivalnem okolju, da se bomo lahko predvsem z lastnimi silami zaščitili in reševali ob naravnih in drugih hudih nesrečah.

V obrambno-zaščitnem sistemu, ki ga razvijamo in krepimo, moramo doseči, da bodo imele ženske in mladina pomembnejše mesto in vlogo. Razvijajmo pravočasno in objektivno obveščanje o vseh vprašanjih, ki so pomembna za zaščito, osebno in vzajemno zaščito. Izboljšajmo organiziranost prebivalstva in njihovo medsebojno povezanost, opremljenost stanovanjskih zgradb in naselij. Razvijajmo strokovno znanje, sposobnost, pobude in ustvarjalnost delovnih ljudi ter občanov za naloge civilne zaštite.

Zavzemajmo se za hitrejšo in bolj vsestransko samozaščitno organiziranje vsega prebivalstva. Osebna in vzajemna zaščita se mora izražati kot stalna organizirana aktivnost vseh delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih, naseljih, stanovanjskih zgradbah, deloviščih, v prometu, skratka povsod, kjer delamo, potujemo in prebivamo.

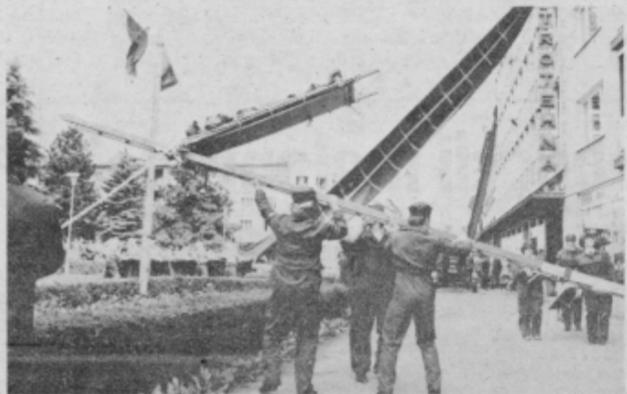
Se močneje se angažirajmo na hitrejšem razvoju civilne zaštite v krajevnih skupnostih ter v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, zlasti na izpopolnjevanju preventivnih

ukrepov ter usposobljenosti enot in štabov za civilno zaščito za posamezne naloge družbene samozaščite ter uresničevanju njene vloge v miru in vseljudski obrambni vojni, vključno z razmerami ob uporabi sredstev množičnega uničenja.

Zavzemajmo se, da bo z urjenjem in usposabljanjem za osebno in vzajemno zaščito zajeto celotno prebivalstvo. Angažirajmo širok krog izkušenih strokovnih kadrov s področij zdravstva, požarnega varstva, Rdečega križa, socialnih služb, inšpekcij, veterine, vodnega in komunalnega gospodarstva, gradbeništva in vseh drugih, ki lahko veliko prispevajo k dvigu samozaščitnega znanja prebivalstva.

Ne pozabimo, da je človek v naši samoupravni socialistični družbi največje bogastvo, zato se usposabljam, da mu bomo nudili pravočasno in učinkovito pomoč v vseh izrednih razmerah v miru ali v vseljudski obrambni vojni.

Vsestransko se angažirajmo na razvoju in krepitvi civilne zaštite kot sestavnem delu splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in tako v praksi razvijamo in izvajamo Titov koncept obrambe, varnosti in zaštite.

Pripadniki civilne zaštite v akciji reševanja

Foto: L. Cajnko

Sklicano skupno zasedanje zborov SO Ptuj

Predsedniki zborov Skupščine občine Ptuj so sklicali na večer, 30. junija skupno zasedanje vseh treh zborov. Med pomembnejšimi točkami dnevnega reda je razprava o nadaljnjem razvoju delegatskega sistema in delegatskih odnosov za racionalizacijo metod in načinov dela delegatske skupščine. Nadalje bodo delegati obravnavali informacijo o uresničevanju socialne politike v občini Ptuj, poročilo o izvajanju planov s področja kmetijstva in gozdarstva v občini, o osnutku družbenega do-

govora o višini samopriskupkov v občini Ptuj, poročilo o delu 1. meljnega sodišča v Mariboru za lansko leto, predlog delovnega načrta zborov SO Ptuj za letošnje tretje trimesečje in obravnava nekaterih gradiv iz pristojnosti zborov republiške skupščine.

Po končanem skupnem zasedanju vseh treh zborov bosta s skupno sejo nadaljevala še zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti ter obravnavala več zadev s področja njune pristojnosti. Med drugim bosta zbor obravna-

vala osnutek odloka o prenehanju lastninske pravice in drugih pravic na zemljiščih potrebnih za kompleksno obrtno izgradnjo na območju zazidalnega načrta obrtne cone I; osnutek odloka o zakloniščih in drugih zaščitnih objektih v občini, predlog sklepa o izvemu zemljišč iz splošne rabe, na katerih so zgrajeni objekti HE SD 2, predlogi sklepov o izvemu zemljišč iz splošne rabe v k.o. Formin, Hajdoše in Zabovci ter delegatska vprašanja in predlogi.

O URESNIČEVANJU POLITIKE ZAPOSLOVANJA

Zbori Skupščine SR Slovenije bodo na sejah 28. in 29. junija 1983 med drugim obravnavali tudi poročilo o uresničevanju politike zaposlovanja v lanskem letu. Poročilo izhaja iz ugotovitev, stališč in sklepov Skupščine SRS (28. 7. 1982), ki terjajo odgovore na to, kako razreševati vse večji razkorak med iskalci zaposlitve in razpoložljivimi potrebami po delavcih, še zlasti pa kako reševati zaposlovanje mladih.

Republiška konferenca ZSMS na programski konferenci, aprila letos, že razpravljala o položaju in problematiki zaposlovanja mladih. Republiški svet ZSS je 2. junija prav tako razpravljal o tem vprašanju ter sprejel

usmeritve in naloge na področju zaposlovanja. CK ZKS je v razpravi o aktualnih vprašanjih kadrovske politike namenil posebno pozornost tudi zaposlovanju.

RK SZDL Slovenije bo še v tem mesecu na problemski konferenci razpravljala o nekaterih vidikih zaposlovanja. O tem problemu je tekla tudi široka javna razprava, ki je bila osnova za pripravo izhodišč za problemsko konferenco.

V Ptuj bo jutri, 17. junija popoldne skupna seja predsedstev OK SZDL, OK ZSMS in OS ZSS Ptuj, kjer bodo obravnavali izhodišča za problemsko konferenco o zaposlovanju in se

seznanili s povzetkom javne razprave.

Vsa ta razprava je namenjena delegatom zborov Skupščine SRS, da bodo lahko na podlagi razprav v temeljnih delegacijah, skupščinah za zaposlovanje, v družbenopolitičnih organizacijah in v drugih zainteresiranih, na sejah 28. in 29. junija ustvarjalno sodelovali pri oblikovanju ugotovitev, sklepov in priporočil, ki jih bodo zbori sprejeli. Opredejene morajo biti konkretne naloge in obveznosti posameznih nosilcev politike zaposlovanja na vseh ravneh, od delavcev v TOZD do drugih dejavnikov na ravni občine in republike.

FF

IZ VSEBINE:

- Kljub težavam dobro delajo (stran 2)
- Utrip ceste terja vladno vedenje (stran 4)
- Tudi na kmetiji se da lepo živeti (stran 5)
- Vzorno urejeno kmečko gostišče (stran 6)
- Aerobika tudi v Ptuj (stran 8)

TELOVADNI NASTOP V MARKOVCIH

Izredno doživetje ob visokem jubileju

Z veličastnim telovadnim nastopom, ki si ga je ogledalo več tisoč gledalcev, so v nedeljo popoldan v Markovcih sklenili prireditve ob 50-letnici organizirane telesne kulture na tem območju. Prizadevni člani domačega TVD Partizan so nam pripravili prireditev, ki nam bo še dolgo ostala v prijetnem spominu.

Medtem ko so se udeleženci nastopa pripravljali na svečano povorko, je številnim gledalcem častni predsednik društva Jože Štrafela predstavil pot in uspehe na telesnokulturnem področju ter razvoj folklorne dejavnosti. Po prihodu številnih udeležencev na zeleno površino športnega igrišča je nastopajoče in gledalce pozdravil predsednik TVD Partizan Markovci Franc Kodrič, za tem pa jim je govoril predsednik IS SO Ptuj Janko Bežjak. Po krajšem nagovoru je predsednik predsedstva Partizana Slovenije Marko Mrak društvu izročil posebno priznanje ob visokem jubileju. Uvodni del so popestrili tudi padalci ptujkega aerokluba.

Za tem se je pričel telovadni nastop. Vsaka točka je po svoje simbolizirala telesnokulturno dejavnost od začetkov (ustanovitve sokolske čete) do danes. Gledalci so vse nastopajoče, od cicibanov, pionirk in pionirjev, mladink in mladincev ter starejših članic, nagradili z burnim

Nastop starejših članic, med katerimi so bile nekdanje tekmovalke, ki so posegale tudi po državnih naslovih

foto I. kotar

aplavzom. Posebne pozornosti pa je bila deležna gimnastična vrsta iz Maribora, še zlasti brata Soštarič in pa trenutno najboljši telovadec v Jugoslaviji Bane Tripkovič. Gledalci so si ogledali kar 17 točk, od nekdanjih slovnih vaj do sodobne gimnastike in današnjih skupinskih nastopov, prireditev pa so sklenili z zaključnim nastopom vseh udeležencev ob pesmi Jugoslavija.

Prireditve je bila res nekaj izrednega, vredna posnemanja tudi v drugih krajih!

I. kotar

PTUJSKI BRIGADIRJI NA FRUŠKI GORI

Na Trgu MDB v Ptuj se v petek, 10. junija zvečer zbrali ptujski brigadirji Dušana Kvedra-Tomaža in odpotovali na ZMDA Partizanski put 83 v SAP Vojvodina (Fruška gora). Na akcijo je odpotovalo 52 brigadirjev. Na Trgu MDB v Ptuj se so od njih poslovili predstavniki OK ZSMS Ptuj in ostalih družbenopolitičnih organizacij. Prvo pismo iz brigade preberite na 4. strani.

— u

O dolgoročnem programu razvoja kmetijske proizvodnje

V sredo, 8. junija je bil v sejni dvorani na magistratu v Ptuj celodnevni posvet o temi DOLGOROČNI PROGRAM RAZVOJA AGROINDUSTRIJSKE PROIZVODNJE. Izhodišče za razpravo je bil separat Komisije zveznih družbenih svetov za vprašanje ekonomske stabilizacije ali skrajšano Kraigherjeve komisije. Organizatorji posveta so bili: Predsedstvo OK ZKS Ptuj, Univerzitetna konferenca ZKS Maribor in Višja agronomska šola Maribor. Posveta se je udeležilo okoli sto kmetijskih strokovnjakov, predstavnikov ustanov in delovnih organizacij s področja kmetijstva, kmetovalci, študenti in drugi zainteresirani.

Za uvod v razpravo sta bila dva referata. Prof. dr. Ervin Maurič iz VEKŠ Maribor je govoril o družbenoekonomskem pomenu kmetijstva, prof. Ivo Miklič iz Viš. agr. šole Maribor pa je govoril o agroživilstvu severovzhodne Slovenije do leta 2000 v luči priporočil komisije zveznih družbenih svetov. Za tem so se zvrstili še koreferenti in sicer:

- prof. dr. Jože Korošec iz Biotehnične fakultete Ljubljana je govoril o razvoju travništva;
- prof. Marko Mikoš iz VAŠ Maribor je govoril o zemljiški politiki in razvoju poljedelstva;
- prof. dr. Dolfje Cizej iz VAŠ Maribor je nazorno prikazal perspektivo živinoreje;
- mag. Aleksander Kravos, dekan VAŠ Maribor o perspektivah razvoja sadjarstva;

Žito na naših poljih razmeroma dobro kaže, z žetvijo ječmena bodo tne dni že začeli, v teku pa so skrbne priprave na žetev in odkup pšenice.

Foto: M. Ozmeč

— prof. dr. Jože Colnarič iz VAŠ Maribor pa o razvoju vinogradništva, in

— prof. dr. Stojan Vrabl iz VAŠ Maribor je ob koncu odprl še perspektive na področju raziskovanja in izobraževanja v agro živilstvu.

Naj ob tem še zapišemo, da je najprej predsednik izvršnega sveta SO Ptuj, Janko Bežjak gostom predstavil ptujsko občino, s poudarkom — kaj pomeni v gospodarskem in kmetijskem smislu. V razpravi pa je z daljšim prispevkom sodeloval tudi Branko Gorjup, glavni direktor Emona KK Ptuj.

Posebej velja poudariti, da sta k razpravi dala tehtne prispevke tudi Milan Knežević, predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter ing. Ivo Marenk iz CK ZKS. Glavne misli iz njunih razprav objavljamo na 2. strani.

Ob koncu razprave so imenovali 5-člansko komisijo v sestavi: Ervin Maurič, Ivo Marenk, Janez Vrečer, Janez Žampa, Marko Mikloš in Stojan Vrabl, da na podlagi referatov in razprave pripravi sklepe in usmeritve za nadaljnje delo.

Po posvetu so si udeleženci skupno ogledali še meliorirana zemljišča v Pesniški dolini in usmerjeno kmetijo v Levancih, kjer so se tudi pogovarjali o razvoju kmečkega turizma.

FF

O ZAPOSLENOSTI V PTUJSKI OBČINI

Na današnji seji bodo delegati skupščine občinske skupnosti za zaposlovanje med drugim obravnavali poročilo o gibanju zaposlenosti in brezposelnosti v prvih štirih mesecih tega leta.

Po napovedih se bo lahko produktivna zaposlenost v tem letu v ptujski občini povečala le za 1,3 odstotka in sicer v združenem delu za 1,2 odstotka, v samostojnem osebnem delu pa za 3,6 odstotka. Zaposlenost v družbenih dejavnostih se lahko poveča le na račun zmanjšanja nadurnega in pogodbenega dela.

Ob koncu marca letos je bilo v občini v združenem delu in na področju samostojnega dela zaposlenih 18.762 delavcev, kar je za 1,1 odstotka več kot v decembru lani. Pri tem je bila zaposlenost v januarju nekoliko nižja, medtem ko se je v marcu že povečala za 196 oseb. Na povečanje števila zaposlenih v gospodarstvu je največji meri vplivala 6-odstotna rast v kmetijstvu in 3-odstotna rast v gradbeništvu, manjšo rast pa beležijo tudi nekatere druge dejavnosti. Tako je število zaposlenih v gospodarstvu večje za 1,1 odstotka.

V negospodarstvu so zabeležili 2,1-odstotno povečanje. Najbolj se je povečala zaposlenost na področju 14, kamor uvrščamo upravne organe družbenopolitične skupnosti, interesne skupnosti in družbenopolitične organizacije. Na področju zdravstva in socialnega varstva je bilo doseženo 2,3-odstotno povečanje, v izobraževanju, znanosti in kulturi pa 1,3-odstotno.

Primerjava poprečnega števila zaposlenih v letošnjem prvem trimesečju s poprečjem leta 1982 kaže le na 0,3-odstotno rast skupne zaposlenosti. Na to je v največji meri vplivalo veliko število sezonskih zaposlitev oziroma zaposlitev za določen čas v kmetijstvu, kar je prispevalo k visokemu lanskemu poprečju.

Ob koncu aprila letos je bilo v ptujski občini registriranih 1187 iskalcev zaposlitve. Poprečna brezposelnost v prvih štirih mesecih tega leta je v primerjavi z lanskim enakim obdobjem višja za 34,8 odstotka, na kar je vplivalo zlasti večje prijavljanje strokovnih kadrov vseh izobrazbenih stopenj.

Med brezposelnimi je strokovnih kadrov 449, med vsemi iskanci zaposlitve je kar 670 žensk ali 56,5 odstotka, takih, ki so stari do 26 let pa je 700. Med 240 iskanci zaposlitve s poklicno šolo jih je 132 čakalo na zaposlitev več kot šest mesecev. Največ je bilo prodajalcev, natakarjev, kuharjev, voznikov tovornjaka, frizerjev in avtomehaničarjev. Med tistimi s srednješolsko izobrazbo je največ gimnazijskih maturantov, medicinskih sester, administrativnih in strojnih tehnikov.

N. Dobljekar

Predstavljamo vam štab ZMDA Slovenske gorice 83

V naselju zvezne mladinske delovne akcije Slovenske gorice '83, kjer je tačas v svojem drugem domu prva izmena brigadirjev, so že dobrih štirinajst dni tudi člani štaba letošnje akcije, ki vam jih tokrat predstavljamo:

Komandant akcije je Desimir Kariz iz Maribora

Namestnik komandanta za naselje je Ptujčan Zoran Černež

Namestnik komandanta za interesne dejavnosti je v prvi izmeni Sanja Brezničar iz Ptuja.

V drugi in tretji izmeni pa bo namestnik komandanta za interesne dejavnosti Ptujčanka Irena Hunjnet.

Namestnik komandanta za delovne akcije je Franc Malek iz Ptuja

Ekonom akcije je prav tako Ptujčan Ivan Rojs.

Foto: M. Ozmeč

NA KRAJŠEM OBISKU V SAVINI TOZD GUMARNA

KLJUB TEŽAVAM DOBRO DELAJO

Ptujski gumarji, torej delavci TOZD Gumarna, so že nekaj mesecev v delovni organizaciji Sava iz Kranja, prej pa so bili dolga leta v ptujski delovni organizaciji Agis. Kako jim gre sedaj? Za pogovor smo se dogovorili v vodjo TOZD Borisom Horvatom, ki ga je ob sedanjih številnih aktivnostih težko dobiti tudi za nekajminutni pogovor. Pa vendar si je pred pomembnim obiskom iz tujine vzel čas tudi za naslednji pogovor.

— Kakšna bi bila ocena nekajmesečnega tesnejšega sodelovanja s kranjsko Savo, mislim kot sestavnega dela tega gumarskega kolektiva z dolgoletno tradicijo?

— Na to vprašanje lahko odgovorim z ugotovitvijo, da sta prva dva meseca sodelovanja dala tiste rezultate, ki smo jih pričakovali. Razumljivo pa je, da se moramo sprijazniti z nekaterimi dejstvi. Predvsem gre za to, da smo se relativno pozno vključili v Savo in nas v svoj letošnji gospodarski načrt niso mogli zajeti. Tu se pojavljajo določene težave in problemi, vendar jih s strokovnimi službami Save sproti rešujemo. Lahko ugotovimo, da smo s sodelovanjem doslej izredno zadovoljni.

— Kako pa vezi s prejšnjo matično delovno organizacijo, torej Agisom?

— Tu so določeni problemi, nejasnosti, kar pa tudi moramo sprejeti z razumevanjem. Pojavljajo se še določena neresena vprašanja, težko je v zelo kratkem času izvesti dejstvo, da smo sedaj druga temeljna organizacija, da je potrebno drugače poslovati in podobno. Zato se pojavljajo določeni problemi v nekaterih službah, morda se nekateri v določenih trenutkih majheno nekorektno obnašajo do nas. Upam, da tovariši v Agisu tega ne morejo reči na nas. Vendar, trudimo se, medsebojno to rešujemo. Mislim, da je splošna politika delovne organizacije proti nam pozitivna in da bomo probleme sporazumno rešili.

— Kaj bi rekli o poslovnem letu 1982 in kako vam gre v prvih letošnjih mesecih?

— Leto 1982 smo zaključili približno tako kot smo načrtovali. Bilo je za nas izredno težko, predvsem pri oskrbi z osnovnimi materiali, surovinami. Kljub temu smo plan, ki je bil postavljen zelo smelo, z velikimi obveznostmi celotnega kolektiva, dosegli in smo s poslovanjem zadovoljni. V prvih treh letošnjih mesecih smo bili relativno uspešni, zaključili smo jih brez izgube in z določenimi naložbami v sklade. Če bomo tempo iz teh mesecev zadržali, bo gotovo tudi leto 1983 za nas uspešno. K ugodnim rezultatom je zlasti prispevalo večje prizadevanje kolektiva. Če ugotavljamo, da smo od leta 1981 do letos obseg celotnega prihodka povečali za petkrat, inflacija je na to vplivala minimalno, cene pa smo v poprečju dvigovali po 15 %, je te rezultate pripisati splošni mobilizaciji v Gumarji, izboljšanju organizacije dela in seveda večjemu prizadevanju kolektiva.

— Kaj bi radi dosegli letos in kakšne so možnosti, da v tem uspete?

— V planu imamo zapisan visok porast celotnega prihodka, tega bi naj bilo približno 42 milijard, predvidevamo izrazit porast dohodka na tujem trgu, ki bi naj do polovice pokrival devizno bilanco. Ustvariti želimo takšen dohodek, da bomo lahko obveznosti pokrili v celoti. Te so namreč zaradi odplačila kreditov celo visoke. Gre pa tudi za obresti, saj Gumarna zelo boleha za pomanjkanjem lastnih obratnih sredstev, praktično živi na kreditih.

— Kakšno pa je nasploh stanje v našem gumarstvu? Gre na bolje?

— Ne. Na žalost je gumarstvo pri nas branža, ki je v letošnjih prvih mesecih najbolj zmanjšala obseg celotnega prihodka, gre za približno 10 odstotkov. Na eni strani izredno visok uvoz, na drugi pa oteženi pogoji pri izvozu vplivajo na takšno zmanjšanje v celotni branži. Seveda mimo tega ne more tudi naša temeljna organizacija. Vendar z izrazito

pomočjo temeljnih organizacij v Savi upamo, da bomo to prebrodili in dosegli tisti celotni prihodek, ki smo ga planirali, saj je to vprašanje obstoja naše TOZD.

— Vse takšne razmere silijo v spremembo proizvodnega programa?

— Ne. Ne moremo ga spremeniti, ker so naši stroji namensko usmerjeni v predelavo gume. Torej je zamenjava materiala nemogoče karkoli doseči, tako da programa zaenkrat ne mislimo menjati. V Savi smo se dogovorili, da bo ptujska Gumarna specializirana temeljna organizacija za tisnjene tehnične izdelke. Drugi problem je nekaj dodatnih manjših investicij, ki bi jih nujno potrebovali, saj je še vse preveč ročnega dela v naši proizvodnji. Če se želimo še bolj vključevati v mednarodno delitev dela, bi to morali mehanizirati. Prav to pa je prvi pogoj za nadaljni razvoj. Mislim, da ravno pri tem v zadnjem času dosegamo precejšnje uspehe in izvozna ekspanzija naše TOZD je v tem trenutku zelo velika.

— Kakšen pa je družbeni standard zaposlenih? Gre na bolje ali pa tako kot nasploh pri nas?

— Žal. Na tem področju našemu kolektivu v tem trenutku ne gre najbolje. Iz dosedanjega poteka pogovora je razvidno, da so obveznosti TOZD izrazito visoke, zato v sklad skupne porabe za zvišanje družbenega standarda izrazito malo. Letos smo imeli veliko borbo za dovolj sredstev za izplačilo regresa, poskušali smo tudi nekoliko dvigniti osebne dohodke, ki so izrazito nizki, saj dosegajo, za primerjavo, lani približno 92 % poprečnega OD v Agisu, letos pa je glede na branžo ta odstotek le približno 80 % poprečnega OD v Savi. Tu bo na vsak način potrebno nekaj narediti. Za občudovati je, da delavci z manjšimi izjemami, zelo razumno sprejemajo to stanje in se trudijo tudi v primeru, ko osebni dohodki niso pravi odraz njihovih naporov. I. kotar

V Ormožu odprli maloprodajna skladišča

V petek, 10. junija so delavci Mercator-Zarje iz Ormoža slavili delovno zmago, na katero pa so čakali kar osem let. Namreč ideja o gradnji skladišča izvira že iz leta 1974, vendar so delavci Mercator-Zarje več let porabili za pridobitev lokacije. Vrednost novega objekta, v katerem so tudi prostori za občinske blagovne rezerve, je 50 milijonov dinarjev, od tega je KBM prispevala 24 milijonov, skupščina občine Ormož 6 milijonov; ostalo pa so združena sredstva SOZD-a Mercator in delovne organizacije Mercator-Zarje Ormož.

Površina pokritih skladišč je 1380 m². Skladišča so moderno opremljena, v perspektivi je načrtovana nadaljnja širitev in pa postavitev industrijskega tira. V novih skladiščnih prostorih pa se je našel tudi prostor za prodajalno gradbenega materiala LES in poslovno enoto Pijače. DO Mercator-Zarja Ormož ima sedaj 54 prodajalnih območij občine Ormož in štiri prodajalne v občinah sosednje republike. Ve-

čina pa kliče po obnovi. Ob ustanovitvi pred več kot 20-timi leti DO ni imela nobenega lastnega prostora, danes je lastnih prostorov že čez 7800 m² ali 71 odstotkov vseh prodajnih prostorov. Nova pridobitev, namreč skladiščni prostori, pomenijo v strukturi prodajnih prostorov 20-odstotno povečanje.

Na slovesnosti ob otvoritvi maloprodajnih skladišč sta govorila Milan Ričonja, predsednik ormoškega izvršnega sveta in Anica Lukaček, direktorica DO Mercator-Zarja Ormož. Oba sta poudarila pomen novih prostorov za boljše oskrbo v ormoški občini.

Nove prostore je predal namenu najstarejši delavec DO Anton Marčec. V kulturnem programu pa so sodelovali mladi folkloristi iz Obreža in pihalni orkester iz Ormoža.

MG

foto: Ludvik Kotar

Nova maloprodajna skladišča v Ormožu

Delovno zmago so olepšali mladi folkloristi in pihalni orkester

Vsi se moramo odgovorno vključiti

Milan Knežević, predsednik rep. komiteja za kmet., gozd. in prehrano je v svoji razpravi na posvetu v Ptuj poudaril, da se strinja s kritičnimi pripombami, ki so jih dali posamezni strokovnjaki na separat Kraigherjeve komisije, zlasti, da moramo biti realni pri načrtovanju. Pri tem je naglasil, da imamo srednjeročne cilje začrtane, žal pa jih ne dosegamo, zato je dolžnost vseh in vsakega, da damo svoj prispevek za doseg začrtanih ciljev na področju kmetijstva. Zaradi tega je v slehernem okolju treba pritegniti vse zmogljivosti, zlasti pa kadre. Poudarek je dal zlasti naslednjim nalogam:

— Poskrbeti, da bo iz tržno-proizvodnega vidika polno izkoriščena vsa zemlja ne glede na sektor lastništva. Ob tem je treba ustvariti skladišče med primarno kmetijsko proizvodnjo in predelavo, saj imamo sedaj prevelik razkorak med proizvodnimi zmogljivostmi in surovinsko bazo.

— Dosledno zaščititi kmetijska zemljišča. To je naša dolžnost in odgovornost do bodočih generacij, da bomo lahko več proizvajali in več izvažali.

— Nujno je intenzivirati kmetijsko proizvodnjo, smo omejeni s prostorom in ne bomo mogli stalno pridobivati novih kmetijskih površin, zato moramo z agrotehničnimi ukrepi bistveno povečati donose.

— Zagotoviti družbeno organizirano tržno proizvodnjo v obeh sektorjih lastništva, zlasti dosledni biti pri tem na melioriranih površinah, kjer moramo zagotoviti predvsem njivske površine.

— Polno se angažirati za pravočasno izdelavo projektov za investicije, saj čisto ne izkoristimo kreditov prav zaradi tega. Poleg časovnosti in kakovosti projektov se je treba tudi bolj zavzeti za združevanje sredstev za lastno udeležbo v investicijah.

— V programih izobraževanja je treba dati

poudarek predvsem ekonomiki in tehniki, v tem smislu programe urediti vsebinsko.

— Dosledno je treba obstoječo zakonodajo področja kmetijstva izvajati v praksi in urediti samoupravno sporazumevanje v cilju hitrejšega razvoja. Na podlagi izkušenj predlagati nove sistemske rešitve. Noben še tako dober dokument nam nič ne pomaga, če ga ne izvajamo.

— Prizadevati si je treba za čim večji izvoz, saj se kmetijstvo mora samo vzdrževati glede potreb po devizah in glede na velike možnosti izvoza kmetijskih proizvodov, pomagati tudi drugim panogam dejavnosti.

Ob koncu svoje razprave je Milan Knežević opozoril tudi na lokalizme, na zapiranje v občinske in regionalne meje, kar nam močno škoduje. Pri tem je navedel več konkretnih primerov kot je pričkanje glede gradnje kafiterije in podobno.

FF

VRNITI SE K IZVIRNI KARDELJEVI MISLI

Ivo Marenk, predstavnik CK ZKS je na posvetu v Ptuj zlasti poudaril, da je znanost odgovorna za ustvarjalno kontinuiteto na področju kmetijstva. Znanost mora razmere spreminjati, ne pa jih samo opisovati. Danes nimamo več Kardelja, izrednega misleca tudi na področju razvoja kmetijskega združništva in podružbljanja proizvodnje, danes mora to vlogo opravljati znanost.

Kako včasih načrtujemo tudi v kmetijstvu, je duhovito ilustriral s primerom tistega potnika, ki ga ni zanimalo, kam pelje vlak, temveč samo to, koliko stane vozovnica do prve postaje. Iz referatov in razprave je razvidno, da smo zelo dobro opravili

evidenco stanja, ugotovili naše potencialne, ni pa še dovolj strokovno izdelan program, kako te potencialne izkoristiti, naloge uresničiti, s kom in po kakšnih etapah. Jasno je treba pokazati pot optimizacije dohodka in izvoza ter intenzivnega povezovalnega navzven. Fizično planiranje po proizvodnih na tem področju pa pomeni samo stagnacijo.

Opozoril je tudi na dejstvo, da ob zastoji rasti standarda prihajamo v bistveno nov položaj, vse bolj se nam pojavljajo neposredni denarno blagovni odnosi med proizvajalcem in potrošnikom. Tu imajo mešane kmetije in nekmečka gospodinjstva, njihov položaj se krepi, posebno vloga in v bistvu

postajajo metoda konserviranja agrarne strukture. Na to glavno nevarnost organizirane tržne proizvodnje znanost mora dati odgovor. Če bomo še naprej popuščali stihiji razdrobljenosti v kmetijstvu, nas bo to objektivno vodilo nazaj v naravno menjavo, kar ne more biti smotno. Če hočemo najti izhod iz tega, se je treba vrniti k izvorni Kardeljevi misli.

Omenil je tudi vprašanje kmetijskega maskimuma in poudaril, da tehnologija zahteva svoje, saj se ekonomski logiki ne moremo upirati, vprašanje pa je, ali bomo to delali po poti nakupa zemlje ali na kak drug način.

Pred koncem svoje razprave je Ivo Marenk poudaril, da je Kraigherjev program v jugoslovanski praksi odprl novost, ker ne govori več o podružbljanju zemlje, ampak govori o SAMOUPRAVNEM PODRUŽBLJANJU PROCESA DELA NA ZEMLJI, kar je v bistvu osnova za gospodarno in donosno poslovanje na združeni zasebni in družbeni zemlji, kar je tudi podlaga za bistveno bolj učinkovito proizvodnjo. Tu moramo delati na znanstvenih in ne na volonterskih osnovah. Znanost mora iskati izvorne odgovore za ta prostor.

FF

Izpolnjena pričakovanja prijateljev

Tudi prebivalci občine Slovenska Bistrica, med njimi še posebno tisti katerih del življenja je bil v času NOB tesno povezan z izgnanstvom v Srbijo, so se na prihod letošnjega vlaka bratstva in enotnosti, s tem pa tudi svojih težko pričakovanih prijateljev, skrbno pripravljali že več dni prej.

Letos so se za spremembo od dosedanje prakse goste sprejeli na železniški postaji v Poljčanah, medtem ko so jih pretekla leta sprejemali na železniški postaji Pragersko. Tako so se po daljšem času ponovno srečali prebivalci bistriške občine z gosti iz SR Srbije, predvsem iz občin Svetozarevo, Čičevac in Kraljevo. Z občinama Svetozarevo in Čičevac je bistriška občina tudi pobratena in v tesnih gospodarskih in drugih stikih, saj skozi vse leto izmenjujejo kulturne in tudi družbenopolitične aktivnosti.

V pripravah za sprejem vlaka bratstva in enotnosti iz SR Srbije se je še posebno aktivi-

rala OK SZDL Slovenska Bistrica, kjer so izdelali tudi program obiska. Gostje iz SR Srbije so prispele na železniško postajo v Poljčane v petek, 3. junija popoldne okoli 15. ure. Tukaj so jih pričakali najvidnejši družbenopolitični delavci bistriške občine, znanci in tudi številni prebivalci. V občini je ostalo 45 prijateljev in družbenopolitičnih delavcev iz SR Srbije.

Gostje in gostitelji so skupno odšli v osnovno šolo Edvard Kardelj v Poljčanah, kjer so jim pripravili bogat kulturni spored učenci osnovne šole, člani KUD Janko Živko Poljčane in godba na pihala sindikalne konference delovnega kolektiva IMPOL Slovenska Bistrica. Prijatelji iz bistriške občine so svoje goste za tem odpeljali na svoje domove, kjer je bilo toliko veselja in obujanja spominov, da je kar težko opisati.

Sobota, 4. junija so gostje preživeli v večini pri prijateljih. Krajanji KS Poljčane pa so za svoje goste pripravili poseben program. V ki-

nodvorani Poljčane so gostom pripravili svečan sprejem s kulturnim programom, v katerem so se predstavili člani sekcij KUD Janko Živko, med njimi tudi tamburaška, folklorna in kino sekcija, ter pevski zbor. Podobne svečanosti so za goste pripravili tudi v drugih krajevnih skupnostih v bistriški občini.

V nedeljo, 5. junija so gostje skupno z gostitelji odšli z avtobusi na Pohorje, kjer so obiskali muzej NOB na Osankarici, od tu so odšli na planinski dom Anton Štuhec pri Treh kraljih, kjer so vsem pripravili prijeten piknik.

Tudi ponedeljek je bil v znaku utrjevanja prijateljskih vezi med gosti in gostitelji ter predstavniki družbenopolitičnega življenja. Srečali so se v gostišču Dravinja v Poljčanah na skupnem kosilu, za tem pa so se od 15. uri poslovili in si obljubili, da se bodo kmalu zopet videli.

Viktor Horvat

JANEZ ZEMLJARIČ NA PROSLAVI 50-LETNICE TELESNE KULTURE V MARKOVCIH

Proslave ob 50-letnici telesne kulture v Markovcih se je v soboto, 11. junija udeležil tudi Janez Zemljarič, predsednik IS SR Slovenije. Imenovani je tudi član častnega odbora, ki sta ga imenovala krajevna konferenca SZDL in TVD Partizan Markovci za izvedbo proslave ob 50. obletnici organizirane telesne kulture v Markovcih in okoliških vaseh. Častnega gosta je pozdravil predsednik TVD Partizana Markovci Franc Kodrič. Pionirji šolskega športnega društva in TVD Partizan Markovci so mu izročili simbol Markovec, koranta.

Nato si je Janez Zemljarič ogledal spominsko razstavo o 50-letnici telesne kulture, katero mu je obrazložil Jože Štrafela. Ob tem se je podrobno zanimal kako poteka sedanja telesna kultura na območju njegove rojstne krajevnosti. Zlasti je poudaril, da so Markovčani, kljub majhnim sredstvom, ki jih dobijo od družbene skupnosti,

Janez Zemljarič med ogledom razstave

Foto: Kosi

veliko naredili na področju izgradnje športnih objektov in organizacije telesne kulture in to s pro-

stovoljnim delom ter z drugimi prispevki. Izrekel je tudi priznanje neumornim in dolgoletnim

delavcem na področju telesne kulture v krajevni skupnosti.

Ogledal si je še novo šolo, nato pa je stekel pogovor o razvoju krajevnosti in drugih gospodarskih problemih kraja.

Ker so Markovci izrazito kmetijsko območje, je bilo največ govora o razvoju in perspektivi kmetijstva. Le-to je dokaj dobro predstavil predsedniku domačin Konrad Janžekovič. Ob koncu obiska je poudaril, da bo potrebno vložiti v razvoj kmetijstva in proizvodnjo hrane še večje napore in da mora območje tega konca Ptujškega polja posvetiti še več pozornosti intenzivni obdelavi zemlje in kmetijstvu nasploh. Obisku sta prisostvovala tudi predsednik SO Ptuj Franc Tetičkovič in predsednik IS SO Ptuj Janko Bežjak. Oba sta tudi člana častnega odbora za izvedbo proslave 50-letnice telesne kulture v Markovcih.

OB DNEVU CIVILNE ZAŠČITE JUGOSLAVIJE V PTUJSKI OBČINI

Praktične aktivnosti — pregled uresničevanja planov

Jutri, 17. junija se bodo v ptujski občini pričele aktivnosti ob 20. juniju — dnevu civilne zaščite Jugoslavije. Program aktivnosti je sprejel občinski štab civilne zaščite občine Ptuj na seji 24. maja. Na seminarju za poveljnike in načelnike štabov za civilno zaščito iz krajevnih skupnosti, temeljnih in drugih organizacij združenega dela bodo obravnavali določbe o civilni zaščiti iz novega zakona o splošni ljudski obrambi in družbeni samozasčiti. Poudarek pa bo na izvajanju nalog na področju planiranja in izvajanja ukrepov civilne zaščite. S temami bodo na seminarju, ki bo jutri v gasilskem domu, sodelovali člani občinskega štaba civilne zaščite.

V nedeljo, 19. junija bodo specializirane enote civilne zaščite občine Ptuj sodelovale na 7. medrepubliški združenih praktično reševalni vaji enot in štabov za civilno zaščito bratskih občin SR Hrvatske in SR Slovenije, ki bo pod geslom »Bratstvo-enotnost-solidarnost-Maribor 83. Vaja bo v Račah in na območju letališča Maribor.

Na sam dan praznika, — to je 20. junija bo v gasilskem domu v Ptujju osrednja proslava ob dnevu civilne zaščite Jugoslavije. Ob tej priložnosti bodo podelili priznanja civilne zaščite, v kulturnem programu pa bodo sodelovali učenci OŠ Tone Znidarič iz Ptujja in ansambel vojašnice Dušana Kvedra iz Ptujja.

V program aktivnosti ob dnevu civilne zaščite Jugoslavije se vključujejo tudi štabi za civilno zaščito iz krajevnih skupnosti, temeljnih in drugih organizacij združenega dela, ki imajo nalogo, da pregledajo uresničevanje ciljev in nalog iz planskih aktov na področju civilne zaščite, kadrovske usposobljenosti in opremljenosti štabov in enot civilne zaščite. V te aktivnosti pa se morajo vključevati tudi predstavniki samoupravnih organov, družbeno-političnih organizacij; tem pa se v krajevnih skupnostih pridružijo gasilska društva in organizacije Rdečega križa. Seje štabov morajo biti v času od 21. do 30. junija. Se v tem mesecu se na območju krajevnih

skupnosti mesta Ptujja, Kidričevega in Majšperka izvedejo aktivnosti »zaklanjanje prebivalstva«. Poleg tega pa tudi javna razprava o osnutku odloka o zakloniščih in drugih zaščitnih objektih v občini Ptuj.

Za junij pa je načrtovana tudi skupna seja občinskega štaba za civilno zaščito občine Ptuj in predsedstev zveze gasilskih društev in samoupravne skupnosti za varstvo pred požari občine Ptuj o načrtu požarna varnost v občini Ptuj.

Ob 18. do 23. junija bodo v izložbenih oknah delovnih organizacij MIP Ptuj ih Emona Merkur Ptuj razstavili tudi opremo in sredstva civilne zaščite.

Sprejeti program aktivnosti ob dnevu civilne zaščite Jugoslavije obvezuje tudi štabe za civilno zaščito iz krajevnih skupnosti, temeljnih in drugih OZD, da sprejmejo še lastne programe aktivnosti. Vse pa z namenom, da se ugotovi dejansko stanje in sprejme načrti za dopolnjeno delovanje na področju civilne zaščite. MG

Umrli je Miško Kranjec

V sredo, 8. junija zjutraj je v Kliničnem centru v Ljubljani umrl Miško Kranjec, eden najpomembnejših sodobnih slovenskih pisateljev. Napisal je nad 50 literarnih del, bil je prvi urednik in izdajatelj Ljudske Pravice, glasila KPS, udeleženec NOB, ljudski poslanec in vsestransko aktivni družbenopolitični delavec. Bil je tudi član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, nekaj let predsednik slovenskih pisateljev itd.

V spomin Miška Kranjca je bila v četrtek, 9. junija v Skupščini SRS žalna seja. Na njej je o liku revolucionarnega kulturnika in obenem kulturnega revolucionarja obširneje spregovoril Franc Setinc, predsednik RK SZDL Slovenije. Na žalni seji v SAZU pa se je z občuteno pisateljsko besedo od njega poslovil Ivan Potrč.

V petek dopoldne so krsto s posmrtnimi ostanki prepeljali in postavili v njegovi rojstni hiši v Veliki Polani, popoldne pa še v avli polanske osnovne šole. Od tam so ga ob 17. uri prenesli na pokopališče v Veliki Polani, kjer je bilo tudi poslednje slovo. Od Miška Kranjca se ni poslovilo le njegovo rodno Prekmurje, temveč vsa Slovenija.

Pisatelju v spomin je Ljudska in študijska knjižnica v Ptujju v četrtek, 9. junija odprla razstavo literarnih del Miška Kranjca, ki je bila odprta do danes.

FF

Kurirčkove značke za male šolarje

Občinski odbor zveze združenj borcev NOV Ptuj in občinska zveza društev prijateljev mladine Ptuj sta pripravila tekmovanje za male šolarje iz ptujškega vzgojno varstvenega zavoda za znak partizanskih odredov, oziroma za tako imenovano kurirčkovo značko. Naloga mladih šolarjev niti ni bila tako enostavna za njihovo starost. Obiskati so morali 3 znana ptujška spominska obeležja: Krambergerjevo domačijo, spomenik padlim borcem Slovenskogoriške — Lackove čete v Mostju in spominsko ploščo Olge Meglič na Vičavi. Pogoje za osvojitve kurirčkove značke je iz enote Raičeva ulica izpolnilo 75 malih šolarjev, ki jim jih je v sredo 8. junija na kraji slovesnosti izročil Janko Vogrinec, predsednik občinske borčevske organizacije. Po svečani izročitvi je Janko Vogrinec obudil spomine na

Mali šolarji z osvojenimi kurirčkovimi značkami na skupnem posnetku z Jankom Vogrincem in svojimi tovarišicami

težke čase NOB in na hrabra dejanja partizanov. Do konca meseca bodo na podobnih slovesnostih izročili značke še ostalim malim šolarjem iz enot na Potrčevi in na Rogoznici.

M. Ozmec

SLOVENSKA BISTRICA

Šolske potrebščine v „senci“ krampov in lopat

Čas šolskih počitnic je praktično že tukaj, s tem pa tudi spoznanje, da bodo mnogi mladi šli v poletnih mesecih nasproti novim delovnim nalogam. Šolske klope bodo zamenjali z vodovodnimi jarki, nedograjenimi cestami, telefonskimi in električnimi vodi. Srečanjem mladih z ljudmi v težavnih življenjskih okoliščinah, Brkini, Kozjansko, Bela krajina in Haloze na Slovenskem, pa tudi z ljudmi širom Jugoslavije, bodo zamenjale šolske prijatelje in učitelje.

V občini Slovenska Bistrica ima prostovoljno delo mladih in tudi starejših občanov že bogate korenine. Težko bi danes sešteli vrednosti, ki so jih občani prispevali za skupne interese s prostovoljnim delom ali prispevki v denarju in materialu, prav gotovo pa bi bilo veliko, kar se kaže predvsem na manj razvitih območjih.

Osnovni nosilec mladinskega prostovoljnega dela je občinska konferenca ZSMS Slovenska bistrica s svojim centrom za mladinsko prostovoljno delo. Center se je tudi letos skrbno pripravil na organiziranje mladih in mladinske delovne brigade. Doslej so uspeli zbrati že blizu 40 mladih, ki se bodo v brigadi Pohorski bataljon spoprijeli z delom za lepši jutri v mnogih krajih. Letos bo brigada Pohorski bataljon, ki združuje brigadirje iz celotne občine Slovenske Bistrica, oostja na republiško mladinsko delovno akcijo Bela Krajina 83. Na akciji bodo od 17. julija do 6. avgusta 83.

Skupno z brigado pa bodo v občini Slovenska Bistrica mladi organizirali tudi nekatere delovne akcije. Največja bo prav gotovo v KS Laporje, kjer bodo v času od 1. do 23. avgusta nadaljevali z gradnjo vodovodnega omrežja. Voda je na območju KS Laporje glavni problem saj je primanjkuje tudi za najnujnejše potrebe gospodinjstev skoraj skozi vse leto. Danes pomanjkanje vode rešujejo predvsem gasilci delovne organizacije IMPOL, na pomoč pa jim priskoči še katero društvo, ki s cisternami oskrbujejo z vodo glavne porabnike, med njimi tudi tamkajšnje osnovno šolo.

Težave z oskrbo in potrebo po pitni vodi pa so prisotne tudi na območju KS Makole in Studenice, kar nezavrtosti teh krajev daje še poseben pečat in otežuje življenje.

Že tradicionalno pa bodo letos štirje brigadirji bistriške občine sodelovali v brigadi Bratstvo in enotnost, ki jo sestavljajo brigadirji iz prijateljskih slovenskih in hrvatskih občin Ptuj, Pregrada, Varaždin, Maribor Tezno, Slovenska Bistrica, Šmarje pri Jelšah, Krapina, Koprivnica. Ormož in jo organizira vsako leto druga občina, zvezne mladinske delovne akcije Osijek 83.

To je samo nekaj pomembnejših delovnih akcij, katerih se bodo udeležili brigadirji občine Slovenska Bistrica. Pričakovati je, da se bodo tudi iz teh vračali, kot njihovi predhodniki, z najvišjimi možnimi odličji.

Viktor Horvat

Lepo je bilo med mladimi iz vseh koncev domovine

V Djakovici na Kosovem je bilo od 23. do 26. maja srečanje pobratanih šol iz jugoslovanskih republik in pokrajin, ki se ga je udeležila tudi delegacija učencev in učiteljev osnovne šole Martina Koresa iz Podlehnik. Med gosti osnovne šole Vojko Lakčević v Djakovici, šolo obiskuje 2900 učencev, sta bili tudi Mojca Vodušek iz 7. razreda in Andreja Trafela iz 8. razreda OŠ Martina Koresa v Podlehniku. Domov sta se vrnila polni prijetnih vtisov na srečanju z vrstniki iz Djakovice in drugih jugoslovanskih šol. Mojca Vodušek pripoveduje:

»Bilo je zelo lepo. Ljudje so nas čudovito sprejeli kamorkoli smo prišli. Za dan mladosti smo skupno pripravili kulturni program, pa tudi na izlet smo šli. Dodobra smo si ogledali Djakovico, bili smo v Prizrenu, Peči, Prištini ... Priština je zelo lepa. Stanovali smo pri svojih vrstnikih in tako navezali mnoga nova prijateljstva z učenci iz Djakovice in drugih osnovnih šol. Zlasti še z učenci iz Vinice s katerimi smo skupaj potovali.

Čeprav so naši gostitelji s povesem drugega jezikovnega področja, smo se sporazumeli v srbohrvaščini. Moja prijateljica se je imenovala Fluter in je imela še tri

sestre in brata. Kmalu smo se privadili njihovemu načinu življenja, najbolj pa sem se začudila, ko sem videla, da likajo na podu.

Mojca Vodušek: »Prijateljstvo moramo nadaljevati mi — mladi.«

prisle do trgovine, so bile te banane iz plastike.

S poti sem si prinesla mnogo novih naslovov, nekaterim sem že

Andreja Trafela: »Lepo je bilo med mladimi iz vseh koncev domovine.«

pisala, najprej pa mojim gostiteljem, ki so me tako lepo sprejeli. Moram pa reči, da so ta naša srečanja zelo koristna. Mladi nave-

zujemo stike z ljudmi, ki jih sicer nikoli ne bi srečali. spoznavamo njihove navade in kraje, imamo mnoge prijatelje in mislim, da se te vezi ne bodo pretrgale in da bodo ta srečanja še številnejša, da bo prijateljstvo med narodi nadaljevano tudi prek nas — mladih.«

Andreja Trafela je stanovala skupaj z Mojco pri isti družini in se je ravno tako vrnila domov polna prijetnih vtisov in lepih spominov na Djakovico, na mlade iz vseh krajev Jugoslavije, ki so se predstavili v skupnem kulturnem programu za dan mladosti. »Ko smo šli po mestu s prijateljico Fluter so nas ljudje spraševali od kod smo, pogovarjali smo se in si z zanimanjem ogledovali kraj in življenje v njem. Videli smo tovarne z velikimi stroji, velike trgovine in stanovanjska naselja.

Iz Podlehnik so nas v Zagreb odpeljali gasilci, od tam pa smo z delegacijo iz Vinice potovali v Djakovico. Skratka lepo in prijeto je bilo teh nekaj dni med mladimi iz vseh koncev domovine in takih srečanj si želim še več, pa čeprav se letos od osnovne šole poslavljam.«

mš

Jubilant — Lojze Čuček!

Tiho in skromno je med svojimi najožjimi tovarš. Lojze te dni obhajal svoj visoki življenjski jubilej — 60 letnico rojstva. Poznamo ga kot dolgoletnega strokovnega PTT delavca v Ptuj, Mariboru in spet v Ptuj. Mnogo sodelavcev, tovarišev in prijateljev pa si je pridobil s svojim dolgoletnim družbenopolitičnim delom v občini, regiji in republikah. Kot aktiven sindikalni delavec je bil že leta 1946 član izvršnega odbora sindikalne podružnice PTT sekcije Maribor. Z vestnim in prizadevnim delom je kmalu prevzemal vse odgovornejše funkcije v sindikatu. ZK in samoupravnih organih v delovni organizaciji. Leta 1957 je bil izvoljen za tajnika občinskega sindikalnega sveta v Ptuj, štiri leta pozneje pa za predsednika občinskega sveta Ptuj.

Tov. Lojze je bil eden izmed pobudnikov in pionirjev pobratenja občin SR Slovenije in SR Hrvatske leta 1960, kjer aktivno deluje še danes. Izredno aktiven je bil vsehskoziv v skupščini občine Ptuj, kot odbornik in član njegovih organov ter v samoupravnih interesnih skupnostih. To velja še prav posebej poudariti za področje vzgoje in izobraževanja ter gradnje novih šolskih prostorov v občini.

Med drugim je bil tudi predsednik izvršnega odbora območne SIS za PTT promet Maribor in zadnja štiri leta direktor TOZD za PTT promet v Ptuj. Velika so bila njegova prizadevanja in tudi uspehi na področju avtomatizacije telefonskega omrežja na območju občin Ptuj in Ormož. Ni mogoče v kratkem naštetih še vrsto uspešnosti njegovega dolgoletnega aktivnega dela na strokovnem in družbenopolitičnem področju.

Za svojo dolgoletno delo na navedenih področjih je tov. Lojze prejel vrsto priznanj in odlikovanj. Zveza sindikatov Slovenije pa mu je za njegove aktivnosti letos 29. maja podelila zlati znak Zveze sindikatov Slovenije.

Te dni odhaja tov. Lojze v zaslužni pokoj, s čemer pa se njegove aktivnosti ne prekinjajo, saj ga še vedno srečujemo kot aktivnega delavca na strokovnem in družbenopolitičnem področju.

Tvoji dolgoletni sodelavci in prijatelji ti, tov. Lojze iskreno čestitam k tvojemu jubileju, želimo obilo zdravja in še mnogo dela in aktivnosti!

D. M.

Lojze Čuček

CIRKOVCE

Srečanje mladih plesalcev

V nedeljo, 12. junija, se je v domu krajanov v Cirkovciah zbralo nad 200 mladih plesalcev iz osnovnih šol Pomurja in Podravja. Pred dokaj polno dvorano občinstva je nastopilo enajst otroških folklornih skupin iz Ivanjkovcev, Laporja, Bistrice, Tomaža pri Ormožu, Maribora, Sentilja, Safarskega, Križevcev, Beltincev, Lendave in Cirkovc.

Na prvem srečanju otroških skupin so prikazali razne ljudske plesne in otroške igre, ki že tonejo v pozabo, zanje vedo le tisti, ki se jih naučijo v krožkih na šolah ali pri folklornih oziroma prosvetnih društvih. Vsi udeleženci srečanja, ki sta ga organizirala osnovna šola Cirkovce in tamkajšnje prosvetno društvo, so prejeli priznanja občinske zveze kulturnih organizacij Ptuj.

Po nastopu je bil še posvet, na katerem so se mentorji in člani področnega folklornega odbora dogovorili za prihodnje srečanje. Ocenili so tudi nastop in poudarili, da otroci dobro obvladajo plesno tehniko, težave pa so s petjem in z izvirnostjo. Vendar je nastop pokazal, da mladi želijo ohraniti staro ljudsko blago, saj skoraj na vseh osnovnih šolah delujejo folklorni krožki.

N. D.

Z nedeljskega nastopa v domu krajanov v Cirkovciah (foto zk)

ILUSTRACIJA V SLOVENSKI POEZIJI

13. julija se bomo spominjali 100-letnice rojstva znanega slikarja, karikaturlista in ilustratorja Hinka Smrekarja, ki ga je dal okupator ustreliti med talci 1. 10. 1942. Za ta jubilej je pripravila Ljudska in študijska knjižnica Ptuj razstavo s naslovom ILUSTRACIJA V SLOVENSKI POEZIJI, kjer bo razstavljeno nekaj najpomembnejših del o

Smrekarju ter njegovih ilustracij ter vrsta slovenskih poznejših ilustratorjev, ki so se pojavljali ob slovenski umetni pesmi delno že v prejšnjem stoletju pa vse do danes. Zlasti se je ilustracija uveljavila kot enakovreden umetniški izraz v mladinski poeziji. Razstava bi bila popolnejša, če bi zajela ilustracije tudi v proznih delih, toda to bi njen obseg močno

povečalo, zato smo se omejili le na pesniški del slovenske literature. Razstavljena dela bodo na brezplačen ogled v prostorih študijskega oddelka od 16. junija do 16. julija 1983, vsak dan od 8. ure zjutraj do 19. ure zvečer, v soboto pa od 8. do 12. ure.

E. J.

PTUJSKI BRIGADIRJI PLJUNILI V ROKE

Z LOPATAMI IN KRAMPI NA FRUŠKI GORI

Sonce že pošteno peče in čedalje teže je zbrano sedeti v šolskih klopih. To še posebno dobro vedo brigadirji, saj se v prvih junijskih dneh pričanja brigadirsko poletje.

Tudi ptujski brigadirji smo, čeprav teden dni kasneje kot v Sloveniji, le zživeljo po brigadirsko. V petek, 10. junija, smo se podali na pot proti Vojvodini in v ponedeljek, prvič po dolgih zimskih mesecih lenarjenja, pretegnili zakrnelo okončine.

Mesec dni bomo preživali v brigadirskem naselju Fuškogorski odred v Letenki na Fruški gori, skupaj z brigadirji iz Kovina, Stare Pazove, Pečenic, Brčkega in Bijelega

polja. 49 mladih nas bo urejalo spominski park, krčilo grmičevje in čistilo poti, delalo na cesti in izkopavalo del akumulacijskega jezera.

V popoldanskem času bo vsak prišel na svoj račun, saj je pripravljen bogat program interesnih dejavnosti. Veliko bo športnih tekmovanj, brigadirskih večerov in drugih kulturnih prireditvev. Vključili se bomo v različne oblike idejno političnega usposabljanja kot so delegatski klub, politična šola in tribuna akcije. Ukvarjali se bomo z informiranjem, izdelovali stenčase, izdajali biltene, obiskovali številne tečaje in krožke, od radio

amaterskega, čebelarkega in sadjarskega, tečajev za voznike B kategorije do novinarske šole.

Material, ki je potreben za uspešno delo, je letos prispevala DO »Labod« — TOZD »Delta« Ptuj. Posodili so nam tudi razno orodje in pisalni stroj ter podarili vsakemu brigadirju dve majici.

V Vojvodini bomo ostali približno do 10. julija. Kaj več o delu, življenju, uspehih, o naselju in o »praktičnem« brigadirskem življenju na akciji Partizanski put 83 pa v prihodnjih številkih Tednika. Valja Aleksič

Obisk Spominskega parka Josip Broz Tito

Ptujskim upokojencem se je izpolnila vroča želja, obiskati Spominski park Josip Broz Tito. Bili smo v Hiši cvetja. Čudovito, enkratno doživetje! Toda ob vsem lepem tudi nekaj pelina.

Iz Ptuj smo se odpeljali v zgodnjih jutranjih urah z avtobusom. Ker upokojenci pač nismo mladi ljudje, nismo smeli računati z najkrajšim možnim časom potovanja; treba je večkrat ustaviti. V Beograd smo prispeli zgodaj popoldne. V hotelu, kjer je bilo predvideno prenočevanje, smo se ustavili le toliko, da smo se nekoliko osvežili, kajti bila je huda vročina. Odpovedali smo se kosilu in že smo se odpravili proti Hiši cvetja. V vratarnici smo bili zelo prijazno sprejeti in službojuči tovariši nam je izposloval, da lahko takoj po ogledu Hiše cvetja obiščemo še predsednikovo rezidenco. Opozoril nas je, da moramo tja prispeti vsaj do 15.30.

Kljub temu, da smo imeli avtobus, smo se morali navzgor po Ulički ulici odpraviti peš. Kot vodja skupine sem bil še z nekaterimi izletniki pred vhomodno točno ob pol štiri. Službojuči mlajši častnik nas je sprejel zelo neprijazno, češ, zakaj prihajamo ob uri, ko oni vhodna vrata že zapirajo. Ko smo mu dopovedali, da prihajamo iz najbolj oddaljene republike in ko so končno dospeli še vsi ostali upokojenci, katerih korak pač ni mladeniško hiter, se je omeščal in nam dovolil ogled. Nevolje zaradi nekaj minut podaljšanega delovnika ni uspel prikriti! Tudi v prostorih rezidence je bilo vtisov toliko in takšnih, da jih ne bomo nikoli pozabili.

Odtod smo se odpeljali pred muzej »25. maj«. Z ulice do zgradbe muzeja je kar precej stopnic, a ko smo, že precej upehani, prišli do vhoda smo ugotovili, da je zaprt. Stražnik nam je povedal, da zapirajo muzej ob 16. uri

in da ga naslednjega dne odpro šele ob 9. uri. Bili smo razočarani; spričo izdelanega načrta izleta se tudi naslednjega dne nismo mogli odločiti za ogled muzeja sredi dopoldneva.

Vprašujemo se, ali je prav, da je odpravljen čas v tem našem centralnem spominskem parku tak, da je omogočen ogled samo državljanom iz bližnje okolice. Ali je prav, da gredo upokojenci odtod razočarani, ko so se tega dogodka že tako dolgo veselili in tvegali tako dolgo in naporno pot? Ali ni to vsedržavna ustanova, ki bi morala biti pod enakimi pogoji dostopna vsem Jugoslovanom?

V nadaljevanju našega izleta smo videli še mnogo lepega: Beograd, Avalo, Petrovaradin, Novi Sad, nepregledna žitna polja Bačke, Subotico, Palič, veličasten spomenik nad Batino idr. Toda kaplja pelina je vse lepo vendarle zagrenila. Stanislav Horvat, predsednik DU PTUJ

Utrip ceste terja vljudno vedenje

Prav gotovo so prometne nesreče na cestah nujen družbeni problem. Število prometnih nesreč pa bi lahko bilo znatno manjše, če bi se vsi prometni udeleženci strogo držali pravil o cestnem prometu. To je resnica, ki je ni moč zanikati.

Torej ne samo, da se mora vsak izmed nas, tudi pešec, naučiti prometnih predpisov in spoznati prometne znake, mora jih tudi spoštovati. Žal, ali pa tudi ne, je uporabnik ceste pešec, kolesar, motociklist, avtomobilist in voznik vprežnega voza človeško bitje, obdarjeno z zelo živahnim duhom. Če vozi ali hodi je dolžan, da se ravna po predpisih, ki mu določajo, kako mora hoditi ali voziti. Toda številni vzroki lahko odvrnejo njegovo pozornost. Včasih so to osebni problemi, ki ga popolnoma zaposlijo, kdaj pa kdaj pa se njegove misli in pogledi pasejo po okolici. Jasno je, da tako raztresen pešec prečka cesto kjer to ni dovoljeno, avtomobilist pa lahko stori seveda še kaj hujšega. V prometu pa najbrž ne sme veljati velikokrat izrečena misel, da se učimo na napakah. Če pa je to le

res in če želimo te napake odpraviti, ko še ni prepozno, je nujno, da spoznamo te napake, ali drugače rečeno, slabosti uporabnikov cest, ker so le-te vzrok za dogodke z neljubimi ali tragičnimi posledicami.

Najpogostejši uporabniki cest so vsekakor pešci. V tej vlogi se pojavljajo vsi, tako kolesarji kot avtomobilisti. Vsi vemo, da se hoditi pravzaprav ne učimo, ampak da hodimo po nagonu. Ni nam potrebno misliti na to, kako bomo hodili in kam bomo stopili. Lahko hodimo iz kraja v kraj ne da bi mislili, kje in kako hodimo. Ali je potentakem čudno, če mimogrede pozabimo, da se moramo pripraviti, ali je cesta prosta ali ne, preden stopimo nanjo? Če nas iz zamišljenosti, ko smo raztreseni stopili na cesto, zrameni cviljenje avtomobilskih zavor. Največkrat je takrat voznik deležen še očitkov. Ali ne bi bilo bolje, da bi se tak pešec spomnil, da je vozičič namenjeno predvsem vozilom in da on stopa na tuje področje — „v tuje stanovanje“, kjer je dolžan, preden vstopi, potrkati? Misli bi

moral na to, da zadostuje samo delček sekunde do tragedije. Vsi udeleženci v cestnem prometu vemo, da imamo tu pravice in dolžnosti. Žal pa velikokrat pozabljamo na to, da se v prometu še kako velja zavedati dolžnosti.

Dolžnosti, da se vključujemo v promet zbrani in z brezhibnimi vozili. Prav akcija Sveta za preventivo vzgojo v cestnem prometu, v sodelovanju z delavci PM, ki je bila v juniju, je pokazala, da se teh dolžnosti še vedno premalo zavedamo. Zavore, prevmatike, svetlobna telesa, krmlini mehanizmi še vedno pri mnogih „pregledanih“ vozilih pričajo, da nam ni kdove koliko do lastne in tuje varnosti.

Poglavje zase pa so gotovo tudi kolesarji, ki jih je zaradi bencinske krize tudi na naših cestah iz dneva v dan več.

Kakor so se pešci navadili na hitrost premikanja, tako so se tudi kolesarji navadili na vožnjo z dvokolesi.

Tudi oni se lahko peljejo s kolesom ne da bi mislili, kje in kako se vozijo. Razlika med njimi in pešci

je samo v tem, da so za pešce skoraj povsod urejene poti — pločniki, kar za kolesarje ni poskrbljeno, vsaj v Ptuj je teh poti zelo malo. Neugodno se je voziti drug za drugim, posebno še, če se peljeta znanca, ki si imata veliko povedati. Najbrž bi takšni hoteli, da bi hitrejša vozila vozila počasi za njimi. Nevarno početje! Se nevarneje pa je, ko mladi uprizarjajo na dvokolesih prave cirkuške atrakcije, za katere pa ni garancije, da se bodo srečno končale.

Moda motociklov ni prizanesla niti Ptuj in njegovim dokaj „izmučenim“ cestam. Pravzaprav niti ni redkost, ko po cesti zdrvi motorno kolo z dvesto kilometri na uro ali še več. Ne samo, da je to nevarno početje za voznika motocikla, temveč za vse udeležence v prometu. Cesti Ptuj — Dornava in Ptuj — Destrnik, kjer je opaziti te „dirkače“, sta vse prej kot primerni za cestno hitrostne dirke. Zabele se bodo solske počitnice. Mislimo na to. Na to naj tudi mislijo starši, kjer bodo otroci med počitnicami morali pomagati pri delu na kmetiji. Mislite na to, ko dovolite otrokom, da sedajo, — se vozijo na blatobranu traktorja, ko jih peljete na visoko naloženem vozu, mislite tudi nase, ko orjete v strmini.

Mislite in mislimo povsod, kako bi lahko pred nesrečo obvarovali sebe in druge udeležence v cestnem prometu. In črne kronike bodo postale manj črne. Ceste pa manj krvave...

Maks MENONI

Seja občinskega odbora ZZB

Danes, 16. junija dopoldne se bodo na redni seji sestali člani občinskega odbora ZZB NOV Ormož. Osrednja tema razprave bodo priprave na proslavo dneva borca. Po poročilu o dosedanjih pripravah, se bodo konkretno pogovorili o proslavi v Ivanjkovciah, o otvoritvi novega prostora za muzejsko zbirko in o predlogu za podelitev priznanja za razvijanje tradicij NOB.

-u-

VPRAŠANJA — ODGOVORI

Za kaj so namenjena sredstva zbrana iz prispevka za uporabo mestnega zemljišča?

To vprašanje smo zastavili Antonu Purgu, vodji komunalnih dejavnosti skupnih strokovnih služb SIS materialne proizvodnje občine Ptuj in dobili tale odgovor:

„Sredstva za uporabo mestnega zemljišča se združujejo pri Samoupravni komunalni skupnosti občine Ptuj in so namenjena v skladu z zakonom o upravljanju in razpolaganju s stavbnimi zemljišči za izgradnjo objektov skupne rabe primarnega pomena.

Z drugimi besedami, sredstva, ki jih zberemo od prispevkov občanov za uporabo mestnega zemljišča, se namenjajo za izgradnjo in rekonstrukcijo primarnih ulic in kategoriziranih cest skozi mesto Ptuj ter naselja Majšperk in Kidričevo, ter za izgradnjo javne razsvetljave in urejanje primarnih zelenic ter parkov.“

Koliko sredstev pa se iz tega naslova na leto zbere? „Okoli 9,5 milijona din, zbirajo pa se seveda z območja mesta Ptuj, Kidričevega in Majšperka, po naprej dogovorjenem programu. Sredstva se ne trošijo direktno tam, kjer se zbirajo, ampak za realizacijo tistih nalog, ki so dogovorjene.“

Pri zbiranju sredstev sicer ni problemov, težave pa so v tem, da je znesek za omenjeni prispevek že leta nazaj enak. Sredstva za uporabo mestnega zemljišča se zbirajo po odloku SO Ptuj, ki je že starejšega datuma, zato je tudi prispevna stopnja še prvotna. Komunalna skupnost je dala že nekaj pobud komiteju za urbanizem, gradbeništvo in komunalne zadeve, da bi to stopnjo povečali, oziroma, da bi povečali tudi področje zajemanja tega prispevka. Zajeti bi morali namreč tudi nezazidana stavbna zemljišča, poleg zazidanih. S tem bi pridobili nedvomno več sredstev, ki so za izvedbo dokaj obsevnega programa nujno potrebna.

Prav zaradi pomanjkanja sredstev, zastavljenega programa ne moremo uresničevati v celoti. Vemo, da so današnje cene izredno visoke, vsaj nekajkrat višje od tistih pred 7 ali 8 leti, ko je bil odlok sprejet. Realna vrednost zbranih sredstev tako celo pada, zato je nedoseganje programa povsem realna posledica.“

M. Ozmeč

TOZD FARMA PRAŠIČEV DRAŽENCI

Nova farma za 30 tisoč prašičev

Za gradnjo nove farme prašičev, poleg obstoječe farme v Dražencih, je vse pripravljeno. V torek, 7. junija so podpisali tudi samoupravni sporazum o sovlaganju v izgradnjo nove farme. Sporazum so podpisali predstavniki TOZD Farma, Tovarne mesnih izdelkov Košaki iz Maribora ter sklada za intervencije v proizvodnji in porabi hrane mesta Maribor. Po tem sporazumu bo farma prašičev zagotovila lastno udeležbo v višini 20 odstotkov predračunske vrednosti, sklad mesta Maribor 50 milijonov din, razliko do 475 milijonov dinarjev, kolikor znaša predračunska vrednost, pa tovarna mesnih izdelkov v Košakih v obliki kredita pri kreditni banki Maribor. Začetek gradnje nove farme lahko pričakujemo že septembra, gradnja pa naj bi bila zaključena prihodnje leto. Bistvenih novosti pri novih farmskih objektih glede na obstoječe objekte ne bo, pri njihovi izgradnji ter opremljanju

bodo upoštewane dosežane izkušnje v prašičereji. Načrte so izdelali v Emona Inženiringu v Ljubljani,

ta organizacija ima na področju projektiranja objektov za vzrejo prašičev že dolgoletne izkušnje.

Marjan Bržlez (v sredini) — direktor TOZD Farma prašičev pri podpisu samoupravnega sporazuma o sovlaganju v izgradnjo nove farme

Poleg objektov za vzrejo 30 tisoč prašičev bodo zgradili tudi testno postajo, kjer bodo z doslednim zbiranjem podatkov zagotavljali najboljše plemenske živali, kar bo ugodno vplivalo na razvoj prašičereje tudi izven farme.

Če bo tekla gradnja po načrtu in bo končana v prihodnjem letu, pričakujejo že leta 1986 polno proizvodnjo, torej 30 tisoč 100 kilogramskih prašičev. Nove farmske zmogljivosti bodo seveda zahtevale tudi velike dodatne količine krme. V kmetijskem kombinatu si zato prizadevajo kar se da dosledno izpolnjevati plane melioracij, kar je pogoj za večje setvene površine in večje količine doma zagotovljene krme. Nekatere sestavine krme za prašiče je potrebno tudi uvoziti, zato širijo v Kmetijskem kombinatu tudi proizvodnjo govejih pitancev v glavnem za izvoz, s tem pa bodo pridobili devize za uvoz ribje in mesne moke ter soje.

JB

POGOVOR Z MLADIM KMETOVALCEM

Tudi na kmetiji se da lepo živeti

Leta in desetletja je mikavnost življenja v mestih in osem urnega delavnika vabila mlade ljudi, da so zapuščali kmetije in na njih ostarele ljudi. To je tudi vzrok, da je mnogo kmetij propadlo, da so nekatere še vedno na pol zapuščen in da smo še vedno daleč do tega, da bo vsa naša slovenska zemlja obdelana tako, da bomo na to lahko ponosni in da bomo imeli od tega korist tako tisti, ki zemljo obdeluje in tisti, ki potrebuje hrano. Nekaj se v zadnjih letih spreminja tudi na tem področju, čeprav je prepočasno. Toliko bolj veseli smo lahko, ko vidimo mladega kmeta, ki z veseljem in uspešno obdeluje zemljo in je s svojim življenjem zadovoljen. Eden takih je 28-letni Anton Zemljak, z Dravinjskega vrha 10 v krajevni skupnosti Videm. Ljubezen do zemlje in očetova smrt pred sedmimi leti je vplivala na njegovo odločitev, da je pustil službo in pričel z delom na kmetiji.

Ima 9 hektarov zemlje, pred petimi leti pa se je odločil za delno preusmeritev kmetije v živinorejo. Tako ima sedaj v hlevu od 22 do

Anton Zemljak: Tudi na kmetiji se da lepo živeti

27 glav živine, če bi imel več zemlje, bi bilo število živine še večje. Poleg intenzivno izkoriščanih travnikov ima tudi nekaj orne zemlje, tu pa prideluje v glavnem koruzo, pšenico in sladkorno peso.

„Danes, po sedmih letih gospodarjenja imam kompletno linijo za spravilo krme, za siliranje, imam pa tudi potrebne stroje in priključke za obdelovanje njiv,“ je povedal mladi gospodar. „Delo na zemlji je sicer težko, vendar ga kljub temu, da mi pomagata samo žena in mati, zmoremo.“

Za nabavo potrebne mehanizacije je moral Anton Zemljak vložiti v nekaj letih ogromna sredstva. Kljub temu pravi, da ob dobrem delu na kmetiji ostane nekaj sredstev pa tudi časa za osebne potrebe: Morda življenje kmetovalca ni tako brezskrbno kot recimo nekoga, ki po osmih urah zapusti delovno mesto, vendarle pa so tudi na kmetiji lepi trenutki. Si kmetovalec lahko privošč

nekajdnevni dopust, recimo na morju?

Anton Zemljak: „Če delaš na kmetiji gospodarno, se vedno najde nekaj denarja tudi za osebno življenje. Malo težje bi si privoščil daljšo odsotnost, vendar bi se dalo tudi to urediti.“

Ali kmetje že čutite spremenjeni odnos družbe do kmetijstva?

Anton Zemljak: „Mislim, da se je nekaj že premaknilo na bolje. Deležni smo raznih premij, zadruga skrbi za potrebni reprodukcijski material, vsaj za združene kmete, imam pa pripombo na visoke obresti od kreditov. Osebnostim, da bi lahko na svoji zemlji pridelali še mnogo več hrane, za to pa bi morali uporabljati več gnojil in bolj dosledno opravljati potrebne zaščite kmetijskih kultur. Na naši kmetiji porabimo letno okoli 10 ton mineralnih gnojil in s pridelki smo zadovoljni. Od količine pridelka pa je odvisen tudi dohodek kmeta.“

JB

DALEČ NAOKOLI NI ENAKEGA

Če se ta velikan lahko čemu odreče, to prav gotovo ni sladkor, zanj bi kljub svoji teži prehodil nekaj poti.

Danes, ko se nahajamo v težavnem položaju tudi s preskrbo za mesom se uspeha, kakršnega sta dosegla gospodinja Ana in Anton Ratej iz Kajuhove 72 v Slovenski Bistrici, prav zares lahko ponašata. V hlevu, zaradi »obsežnosti«, (telesna seveda), so ga morali spraviti v rezervni, nekoliko večji, imata nič manj in nič več kot 450 kilogramskega prašiča. Če bi mu danes še kdo rekel prašiček bi se prav gotovo tako sladko nasmejalo kot sedaj na fotografiji. Pa ne zato, ker se je prvič pustil fotografirati, ampak zato ker je dobil sladkor, takšnega got ga imajo radi otroci. To je njegova posebna postelja ob ponujenem sladkorju postane pohleven in poslušen, pač nad vse sladek, kot je to lahko ob svojih kilogramih in starostjo dveh let kolikor jih šteje.

Ratejevim je ta trofeja nagrada za dolgoletno delo na področju svinjereje, s katero so predvsem gospodinja Ana ukvarja že od leta 1951. Seveda uspehi ne bi bili tolikšni, če ji vsehkozi s svojim delom ne bi stal ob strani tudi mož. Vsako leto vzgajajo nekaj gnezd mladih svinj, ki jih oddajajo drugi, veliko pa ostane tudi za domačo uporabo.

Tudi letos imajo že štiri nova gnezda. Skupno z devetimi velikimi imajo tako trenutno pri Ratejevih okoli 40 svinj, katerim »poveljuje« pravcati velikan med vrstniki. Doma ga imenujejo kar Miško, visok je čez meter in dolg prek dva metra. Spretnosti od njega tako ni pričakovati, zato pa bo veliko mesa. Že čez nekaj časa, mogoče dva meseca ali kaj več, se bo izteklo njegovo življenje, tako so se odločili lastniki, do takrat pa bo v ponos in uspeh Ratejevih. Da je temu res tako so pri Ratejih povedali, da skoraj ne mine dan, ko se pri njih ne bi oglasili radoovedneži. Nemalekrate tudi z Dravskega polja, od tam so ga še komaj nekaj kilogramskega prinesli na obronke mesta Slovenska Bistrica.

Besedilo in posnetki: Viktor Horvat

MLAJ V ŠIKOLAH ŠE STOJI

Pred praznikom dela smo tudi v Šikolah postavili mlaj, pravo majsko drevo, ki je bilo ponos vaščanom. Od takrat pa je minilo že skoraj mesec in pol, toda ta mlaj še vedno stoji, čeprav je običaj, da ga ob koncu meseca podrejo. Sedaj nekateri hudo mušneži ugibajo, če so se morda organizatorji, v skladu s stabilizacijskimi prizadevanji, odločili, da bo mlaj počakal do naslednjega leta. Nekateri menijo, da bi lahko prihodnje leto, namesto postavljanja mlaja, organizirali plezanje na suhi mlaj, naloga spretnega plezalca pa bi bila, da bi v krošnji pritrtil svežo smrekovo vejo. Salo na stran, varčevanje nam je res potrebno na vseh področjih, vprašanje pa je, če je potrebno na tak način varčevati tudi pri mlajih? Rosvita Pesek

stlednjega leta. Nekateri menijo, da bi lahko prihodnje leto, namesto postavljanja mlaja, organizirali plezanje na suhi mlaj, naloga spretnega plezalca pa bi bila, da bi v krošnji pritrtil svežo smrekovo vejo. Salo na stran, varčevanje nam je res potrebno na vseh področjih, vprašanje pa je, če je potrebno na tak način varčevati tudi pri mlajih? Rosvita Pesek

SADJARSKE INFORMACIJE

Obveščamo vas, da je prenehala nevarnost primarnih okužb jablan po škrlupu in da zimski trosi (askospore) ne bruhajo več. Od sedaj dalje obstaja samo še nevarnost sekundarnih okužb v vseh tistih nasadih, kjer so se pojavile vidne pege škrlupa. V nasadih, kjer ni videti peg, priporočamo v naprej uporabo zlasti preventivnih fungicidov (kaptan, dithane M-45, difokap) v normalnih presledkih, ki bi jih bilo mogoče podaljšati na 12 do 14 dni. V nasadih, kjer se najdejo pege škrlupa, obstaja ob vsakem dežju nevarnost okužb, zato je treba v takih primerih vsaj dva do trikrat škropiti v 7 do 10 dnevnih presledkih s kurativnimi fungicidi z dodatkom preventivnih. Uporabiti je mogoče baycor, rubigan ali sonax z dodatkom kaptana, pri čemer bi rubigan lahko uporabljali zlasti tam, kjer je tudi nevarnost jablanove plesni.

Okrog 15. junija je tudi pravi rok za PRVO SKROPLJENJE PROTI JABOLČNEMU ZAVIJAČU, kakor kažejo ulovi metuljčkov. Istočasno je to skropljenje namenjeno tudi zatiranju prvega rodu ameriškega kaparja. V tistih nasadih, kjer smo ob kontroli večje pozimi našli kaparja, bi priporočali uporabo basudina, gusathiona, ultracida ali eksaluxa. Kjer je treba zatirati samo jabolčnega zavijača, lahko razen že omenjenih pripravkov uporabite tudi zolone ali gardono. Pri sortah občutljivih za jablanovo plesen je še naprej treba uporabljati bayleton ali rubigan. Ponojno preverite, ali ni mogoče napada listnih uši, zlasti mokaste! Redno kontrolirajte nasade na napad rdeče sadne prišice. Kmetijski zavod Maribor STROKOVNA SLUŽBA ZA VARSTVO RASTLIN

Nadaljnji razvoj Srednje kmetijske šole Ptuj v usmerjenem izobraževanju

3. nadaljevanje in konec

VII. ORGANIZACIJA IN IZVAJANJE IZOBRAŽEVANJA

Pouk se deli na teoretični in praktični del. Obe sestavini tvorita vsebinsko celoto in se medsebojno dopolnjujeta.

Pouk splošno izobraževalnih in strokovno teoretičnih predmetov poteka v specializiranih učilnicah, na lastnem športnem igrišču in v manjši telovadnici. Praktični pouk in proizvodno delo izvajamo: 1. DO Emona KK Ptuj; TOZD Sadjarstvo Osojnik; TOZD Kmetijstvo; TOZD Farma prašičev; TOZD Mlekarna.

2. DO Perutnina Ptuj
3. Kmetijska zadruga Ptuj, Kmetijska zadruga Lovrenc na Dravskem polju.

4. DO »Slovin« KK »Jeruzalem« Ormož
Z vsemi OZD kjer izvajamo praktični pouk in proizvodno delo imamo sklenjene letne pogodbe, ki so osnovane na temelju samoupravnih sporazumov med VIO in PIS.

Proizvodno delo in praktični pouk tako izvajamo v najsodobnejših objektih na vseh najpomembnejših panogah proizvodnje in predelave. Ta oblika sodelovanja z OZD je pri nas preizkušena in uveljavljena in trdimo, da imamo velike prednosti pred šolami, ki so vezane le na lastno šolsko posestvo.

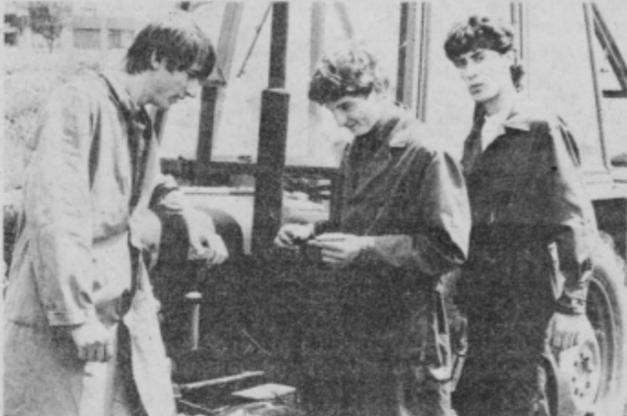

Bodoče vrtarice in kosci pri praktičnem delu. Foto: I. Ciani

a) Vzgojno-izobraževalni programi
I. VIP: Kmetijec (srednji), smer: A — kmetijec (3 leta) B — kmetijski tehnik (4 leta)

II. VIP: Kmetovanje (skrajšani), smer: A — kmetovalec (1,5 leta). Vsebine in metode vzgojno-izobraževalnega dela izhajajo iz ustvarjalne marksistične misli, ter temeljijo na najnaprednejših izsledkih znanstveno raziskovalnega dela na področju kmetijstva, sodobne pedagogike, andragogike, psihologije in sociologije dela.

b) Samoupravna organiziranost TOZD
TOZD Srednja kovinar., met. in kmet. šole upravljajo delavci šole skupaj z učenci. O zadevah posebnega družbenega pomena, določenih z zakonom o UI in s statutom, enakopravno odločajo tudi delegati:

Pregledovanje nivoja olja v traktorju. Foto: I. Ciani

— ustanovitelja
— družbeno-politične skupnosti (Občine Ptuj in Ormož)
— družbenopolitičnih organizacij
— uporabniki, ki jih delegirata PIS za agroživlilstvo in za kovinarstvo oz. metalurgijo.

Po dopolnitvi zakona o UI, sodelujejo pri upravljanju šole tudi starši.

Učinkovitost samoupravnega odločanja mora biti uspešna tako v gospodarskem pogledu, kot tudi pri izgrajevanju čvrstih samoupravnih odnosov znotraj TOZD, predvsem v stiku z učenci. Samoupravljanje je tako vsebina vzgojnoizobraževalnega dela.

V okviru te samoupravne strukture TOZD delujejo poleg sveta šole še samoupravni organi učencev — oddelčna skupnost in zbor učencev.

Strokovni organi šole so:
— učiteljski zbor šole
— učiteljski zbor oddelka
— razrednik
— predmetni aktiv.

Vsebina in metode dela strokovnih in samoupravnih organov se medsebojno dopolnjujejo, oboji med seboj sodelujejo in vsklajujejo delo.

Tako dosegamo optimalno uresničevanje družbenih smotrov in ciljev UI, predvsem oblikovanje svobodne, odgovorne, ustvarjalne in vsestransko razvite osebnosti v socialistični samoupravni družbi.

Družbeni nadzor nad obdelavo zemlje

Že dolgo nam je jasno, da je potrebno zemljo, kolikor je pač imamo, obdelati bolje in dobiti iz nje največje možne pridelke. To ne terjajo samo naše potrebe po hrani, temveč je tako zapisano tudi v kmetijski zakonodaji. Ker pa vemo, da je naša zemlja kljub vsemu v mnogih primerih slabo obdelana, da ne zapišemo zanemarjena, je zanimiva pobuda kmetijske inšpekcije, da bi podružbili nadzor nad neobdelano oziroma slabo obdelano zemljo.

Kmetijska inšpekcija je zato predlagala, da bi ustanovili v krajevnih skupnostih stalne komisije za nadzor, ki bi lahko tudi ukrepale, seveda v primeru, če bi ugotovile na svojem območju neobdelane ali slabo obdelane kmetijske površine.

Te komisije bi naj v krajevnih skupnostih vodili člani krajevnih konferenc socialistične zveze, zadolženi za kmetijstvo. Komisije bi nadalje sestavljali delegati v skupščini kmetijske zemljiške skupnosti, tretji člani komisije pa naj bi bil pospeševalec kmetijske zadruge, ki bi skrbel predvsem za strokovno plat nadzora nad obdelavo zemljišč.

Komisije bi imele torej stalen in neposreden nadzor nad obdelavo zemlje na svojem območju. Vsaj dvakrat letno bi naj ugotovili stopnjo obdelanosti kmetijskih površin, za vse neobdelane ali slabo obdelane površine pa bi predlagale poseben postopek pri kmetijski inšpekciji in kmetijski zemljiški skupnosti.

JB

MED MLADIMI V DORNAVI

Zmotili smo jih med delom

Nekaj dni pred pričetkom Zvezne mladinske delovne akcije Slovenske gorice 83 smo obiskali mlade v Dornavi, kjer je tudi letos sedež brigadirjev. Morda je bilo naključje, da so mladi Dornavčani prav ta dan pridno čistili igrišče v šolski jami, kot pravijo zapišeni in pozneje splanirani gramozniki. Kar precej jih je bilo in med njimi ni bilo težko najti predsednika osnovne organizacije ZSMS Dornava, Martina Goloba, ki je za uvod povedal:

„Na tej akciji nas je največ mladincev iz Dornave, so pa tudi iz Mezgovc, kajti to nogometno igrišče, ki ga urejamo spada pod telovadno društvo Partizan, kjer so vključeni tudi mladi iz Mezgovc. Vseh nas je 25, sicer pa so naše delovne akcije bolj številne. Danes je morda takšen dan, pa še pred zaključkom šolskega le-

dirji in prepričan sem, da bo tudi letos svojo nalogo dobro opravila, saj je znano, da smo doslej vsako leto z brigadirji dobro sodelovali na raznih področjih.”

Janko Horvat je podpredsednik osnovne organizacije ZSMS Dornava, z njim pa je stekel pogovor o družabnem življenju:

„Veseli smo, da imamo svoj prostor, čeprav je pod odrom v kinodvorani. Imamo pravzaprav dve manjši sobici. V eni imamo sestanke in dogovore, v drugi pa smo si pred kratkim uredili disco. Na naših sestankih — imamo jih vsak teden — rešujemo svoje probleme, tukaj nastajajo pobude in zamisli za naše aktivnosti in družbeno politično delo. Tesno sodelujemo z organi KS in vsemi strukturami krajevne samouprave, nič manj pa nismo povezani z občinsko konferenco mladih in z

za telefonsko omrežje, za vodovod, včasih pa gremo mladi na pomoč tudi pri raznih kmečkih opravilih, če je potrebno. Mislim, da je na vasi življenje zares živahno in složno.”

Vili Mar je komandant lokalne mladinske delovne brigade; ta nbsi ime po Ignacu Zgeču, domačinu, ki je bil med vojno ustreljen kot talec. O delu brigade je povedal:

„Naša brigada je organizirana tako, kot vse ostale v tem času. Imamo komandanta, predsednika brigadne konference, komandirje čet, saniteto in kulturno skupino, pa seveda športnega referenta. Vseh skupaj nas je 40. V lanskem letu smo sodelovali v vseh skupnih brigadirji ZMDA Slovenske gorice, vsekakor pa bomo sodelovali tudi pri vseh ostalih delovnih akcijah, ki so v programu za letošnje leto in jih bomo izvajali skupaj z ostalimi krajanji.”

Z Dragico Kociper pa smo kramljali o kulturnem življenju mladih v Dornavi. O tem je dejala:

„V okviru osnovne organizacije ZSMS deluje tudi kulturna sekcija,

Martin Golob, predsednik OO ZSMS

katere aktivnost pa je v mnogočem odvisna od prireditve v kraju. Nimamo namreč dramske skupine ampak le literarno in zato lahko pripravljamo le recitale in podobno, kar pa je nepogrešljiv sestavni del vsake prireditve pri nas. Mislim, da smo dovolj aktivni. Pred kratkim nam je dobro uspel večer humorja, tu in tam pa zaslužimo kaj denarja s svojo prireditvijo ali pa morda tudi z discom. Recitale in recitacije vadimo v naši mladinski sobi tako, da tu ni problemov. Tudi zabavno življenje je dovolj pestro, med tednom lahko obiskujemo kinopredstave v naši dvorani, včasih se dobimo tudi v gostišču, največkrat pa smo ob

Med delovno akcijo urejanja igrišča

Foto: M. Ozmeč

popoldnevi na igrišču. Športno področje imamo namreč zelo razgibano, saj so za to tudi dovolj dobre možnosti.”

O športnih aktivnostih mladih Dornavčanov smo sicer že pisali, predvsem o minulem košarkarskem maratonu, s katerim so presegle jugoslovanski rekord. Dušan Zemljarič je predsednik komisije za športne aktivnosti, ki jih je takole opisal:

„Košarka je ena najbolj razširjenih iger pri nas, zato smo se odločili za ta naš velik podvig — košarkarski maraton, ki nam je tudi uspel. Aktivno gojimo tudi nogomet, vendar morda ta trenutek le ni tako priljubljen. Dosegli,

oziroma presegle smo dosedanji jugoslovanski rekord v igranju košarke, žal pa ne vemo, če nam bodo priznali tudi evropskega, saj nismo imeli ustrezne komisije. Mlajša generacija je v zadnjem času precej uspešna v malem nogometu, pokalov ne manjka, saj se udeležujejo skoraj vsakega turnirja. Precej se nas ukvarja tudi z namiznim tenisom, izstopata pa brata Kokol. Skratka športna dejavnost je pri nas dobro razvita in mislim, da je lahko povsod tako, če imajo mladi voljo. Tudi pri nas opazamo, da so kativni le posamezniki — pa so zato ti toliko bolj uspešni.”

M. Ozmeč

Janko Horvat, podpredsednik

Vili Mar, komandant brigade

ta smo, tako da jih je veliko, ki se doma učijo, nekaj pa jih je tudi na delu. Prejšnji teden smo čistili okolje brigadirskega doma. Bila je sobota in menim, da nas je bilo na delovni akciji enkrat več.

V okviru naše osnovne organizacije deluje posebna komisija, ki je zadolžena za sodelovanje z briga-

osnovno organizacijo Mezgovci. Dogovori potekajo tudi za tesnejše sodelovanje z osnovno šolo in Zavodom dr. Marijana Borštnarja.

Nikoli nismo sami, tudi pri delovnih akcijah se nam pridružijo krajanji. Tako smo skupaj čistili okolje na pokopališču in ob mrljiški vežici, sodelovali smo v akciji

Dragica Kociper, za področje kulture

Dušan Zemljarič, za področje športa

NA OBISKU PRI EMERŠIČEVH V GRADIŠČAH

Vzorno urejeno kmečko gostišče

Turistični sloves ptujske občine „narašča“ iz dneva v dan. Dopolnjuje se mozaik turistične ponudbe — v tem obdobju izrednega pomena. Sodoben turist ne išče luksusa — išče mir, lepoto, sprostitve v naravi, ki nikoli ne razočara — daje pa navdih in spodbudo.

V ta mozaik ponudbe se je v zadnjem času vključil tudi Ivan Emeršič iz Gradišča 80/b pri Cirkulanah. Uredil je namreč četrti kmečki turizem v ptujski občini. Tisti, ki so ga že spoznali vedo o njem povedati vse najboljše in tudi mi smo se vrnil z nadvse prijetnimi vtisi. Okoliški hribi, urejenost goric in domačij — vse je okrog 180 — le tri kilometre so Gradišča oddaljene od Cirkulan, so dobro zagotovile, da se bo gost pri Emeršičevih dobro počutil. Pa niso tu samo Emeršičevi, tu so tudi ostali prebivalci. Nehote se v misli ukrade „nora“ zamisel, ki pa ima dobro jedro, da bi tu nekoč lahko stala vas kmečkih gostišč — kmečkoga turizma.

„Že pred desetimi leti sem kot mali haloški kmet razmišljal o kmečkem turizmu. Takrat so bile le misli. Potrebno pa je bilo urediti hleve, vinograde; nabaviti stroje, potrebne mehanizacijo, da je bilo zagotovljeno zaledje, ki je predpogoj za razvoj kmečkoga turizma. kmečki turizem namreč razvijamo kot dopolnilno dejavnost h kmetijski proizvodnji.

Do 80-tega leta nam je manjkajoče uspelo urediti, takrat je naša zamisel o kmečkem turizmu postala tudi realna — uresničljiva.

Ta dejavnost je v naši občini mlada. Za kmečki turizem lahko rečem, da predstavlja dodatni dohodek za kmetije, je pa obenem velika obremenitev za samo kmetijo, posebej v Halozah. Mi še vedno v večini ročno obdelujemo, seno spravljamo na star način — konfiguracija zemlje je takšna, da ne dopušča strojne obdelave.”

Vi ste najmlajši med temi, ki imajo kmečki turizem. Čeprav je odprt šele kratko obdobje, kakšna je vaša ocena?

„Midva z ženo, ki pomaga v kmečkem gostišču, sva zadovoljna.

Gosti so zadovoljni, zato sva tudi midva. Gostom nudimo le to, kar na domačiji zraste, vse je domače. Ponujamo jim slivovko, meso iz tunke, gibanice, domači kruh, domače vino in obilo dobre volje.

Osebnost pa sem nezadovoljen z obremenitvami. Bolj bi nas morali spodbujati, da bi to dejavnost visoko obdavnili. Vem, da za druge dejavnosti obstoje olajšave, zakaj bi jih tudi mi, ki orjemo ledino na tem področju v občini ne imeli. Mislim, da so podobnega mnenja tudi ostali lastniki kmečkih gostišč v občini. Ne vem, če bomo s takšno politiko uspeli uresničiti plan na razvoju kmečkoga turizma. Do leta 1985 bi naj po planu kmetijske zadruge v Ptujju uredili 20 kmečkih gostišč; je pa že tu leto 1983 in imamo v občini le štiri kmečke turizme.

Obremenitve se mi zdijo visoke, če pogledamo samo, da imam odprto v petek, soboto in v nedeljo popoldan. Pogledati moramo tudi to, da promet zaradi znanih težav ni največji in da zmogljivost objekta tudi ni prevelika. Tu ni takšnega dohodka, kot si nekdo misli. In če bodo obremenitve prevelike, bomo kmečki turizem opustili.”

Imate v načrtu tudi ureditev sob za turiste? Kaj jim boste potem še nudili, ko jih boste sprejeli na prenočevanje?

„Ponavljam, če ne bo prevelikih obremenitev, bomo z našim razvojem nadaljevali. Poskušali bomo še v tem poletju urediti dve sobi. To pomeni, da bomo razvijali poleg izletniškega še stacionarni kmečki turizem — razvoj obeh smo v ptujski občini že potrdili.

Takrat bomo gostom nudili zajtrk, kosilo in večerjo.

Blizu je reka Drava, zato bo šel gost lahko ribit, blizu so toplice. Blizu so razne izletniške točke, ki še niso do kraja odkrite. Mimo nas vodi tudi planinska pot.

Vi se boste vključili v to pot?

„Moja želja je, da se vključimo v to pot. Planincem pa bomo ponudili vse, kar je v naših močeh.”

Gostom boste omogočili, da se spoznajo z delom na kmetiji?

„To bi bila naša želja. To bi bilo posebej dobrodošlo sedaj, ko imamo veliko dela. Tu je sedaj sušenje sena, potrebujemo veliko rok in vsaka bi bila zares dobrodošla. To bi bilo v našo in gostovo korist, ki bi del energije pustil v teh naših prelepih haloških gričih.”

Vaš kmečki turizem je vzorno urejen. Iz prostorov veje domačine. Kdo vam je pomagal pri ureditvi prostorov?

„Svetoval je dr. Lujo Polanec iz Maribora. Pomagal je z nasveti v okviru kmetijske zadruge Ptuj. Dobili smo tudi kredit. Največja zahvala gre zadrugi in dr. Luju Polanecu.

Ko gost vstopi v objekt — ga

dni. Letno naberejo okrog 25 ton grozdja, od tega 60-70 odstotkov prodamo, ostalo zadržimo za potrebe gostišča. Imamo okrog 10 tisoč trsov. Pridelujemo pa laški rizling, burgundec in sauvignon.”

Kako propagirate vaš kmečki turizem, kako gost zve za vas?

„Povedati moram, da že praktično nismo imeli uradne otvoritve. Čakamo za sobe. Radi bi se v celoti predstavili. Precej dela imamo še na sami kmetiji, okolje ni v dovoljni meri urejeno in podobno. Se je veliko dela.

Goste pridobivamo prek turistične zveze Ptuj. Kmečki turizem pa bi moral še bolj tesno sodelovati s ptujskima turističnima agencijama. To je potrebno, da bi ne samevali. Bodočnost kmečkoga turizma je v boljši povezanosti.”

Ob koncu še vaše največje želje?

„Že uvodoma sem povedal, da si ne želimo, da bi ne bili preveč „obremenjeni“. Prepričan sem, da bomo tudi glede tega našli skupen jezik.

Prvi cilj nam je živinoreja in vinogradništvo, da bi oboje uspelo razvijali in pri tem trdno sodelovali z zadrugo. Kmečki turizem pa ostaja dopolnilna dejavnost naše kmetije.” je ob koncu razgovora povedal Ivan Emeršič.

Kako pridemo do kmečkoga turizma Ivana Emeršiča? Gostje se običajno najavijo s telegrami in pismi, telefonske zveze še namreč ni. Pot tudi ni asfaltirana, vendar je dobro urejena in odtehta jezo, ker ni asfalta. Gost, četudi pride nenajavljen, dobi vedno domači kruh, meso iz tunke in domače vino. Za topla jedila pa je potrebno predhodno javiti 7 do 10 dni. Kmečki turizem Ivana Emeršiča stoji okrog 200 metrov od domačije, ki nosi številko 79. V gostišču pridno pomaga tudi Emeršičeva žena, ki je bila prej kuharica v OŠ v Cirkulanah.

Ob koncu našega zapisa lahko še povabimo naše bralce, da obiščejo gostišče in se sami prepričajo o njegovi kakovosti. Mi pa želimo Emeršičevi družini, da svoje načrte glede turizma in kmetije v celoti uresniči.

Majda Goznik

Ivan Emeršič: Nosilci kmečkoga turizma v ptujski občini se morajo bolj povezati ...

najprej pozdravi haloška preša, ki drugo leto praznuje stoti rojstni dan. Preša je preurejena v gostinski prostor. Gostje so lahko v sami preši — na preši in na balkonu.

Imamo tudi razstavo različnih loncev, le-te so uporabljale naše matere in so morda še kje v uporabi. Tu so razne skledje, vrči, cijenke, ročke in podobno.

Zanimivo je, da na to prešo v jeseni tudi prešamo. Takrat turizem zapre vrata gostom za mesec

KRAJEVNA SKUPNOST TOMAŽ PRI ORMOŽU

Številne prireditve ob prvem krajevnem prazniku

V nedeljo, 12. junija so v Krajevni skupnosti Tomaž pri Ormožu začeli z izvajanjem programa prireditev ob prvem krajevnem prazniku. Tako je bila v nedeljo dopolndne verižna mokra vaja gasilskih enot z območja krajevne skupnosti: Pršetinci, Savci, Koračice, Trnovci in Ključarovci.

V ponedeljek popoldne je bilo v OŠ Tomaž srečanje starejših občanov; v torek popoldne pa so izvedli občinski turnir v rokometu za starejše pionirke, turnir je bil pri Tomažu.

Osrrednje slovesnosti pa so bile večeraj, 15. junija. Najprej so šoli odprli razstavo umetnika samouka Jožeta Lukačiča. Ob 12. uri je bila slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti, vodstev družbenopolitičnih organizacij in društev za območje KS. Po seji, ki je bila v prostorih šole, je bil še mimohod kmetijske mehanizacije.

S prireditvami bodo nadaljevali še v soboto in nedeljo, 18. in 19. junija. Tako bo v soboto popoldne občinsko športno tekmovanje osnovnih organizacij ZSMS in turnir v malem nogometu ekip KS Tomaž. Zvečer pa bo v kulturnem domu veseli večer, ki ga pripravlja Prosvetno društvo Tomaž.

V nedeljo zjutraj bodo odprli razstavo kulinarčnih in drugih izdelkov v prostorih šole. Pri lovski koči bo tekmovanje lovskih društev in streljanju na glinaste golobe. V organizaciji Občinske strelske zveze Ormož bo tekmovanje ekip v streljanju zračno puško. Popoldne pa bo tekmovanje ekip krajevnih organizacij ZRVS občine Ormož v streljanju s pištolo. Krajevni praznik pa bodo pozno popoldne zaključili s tovarškim srečanjem.

-u

PRIPRAVE NA ŠESTI KRAJEVNI PRAZNIK

V krajevni skupnosti Leskovec so že pričeli s pripravami na šesti krajevni praznik, ki ga praznujejo 4. julija. Prireditve, od kulturnih do športnih, bodo potekale že od 25. junija, sklepna slovesnost pa bo v nedeljo 3. julija. Ob letošnjem prazniku bodo v tej haloški krajevni skupnosti predali namenu tudi dva modernizirana odseka krajevnih cest in novi most.

JB

Emeršičev kmečki turizem

Okolica Gradišča je pravi raj za izletnike

foto: Ludvik Kotar

TUDI PESEM NAS ZDRUŽUJE IN PLEMENITI

Mogočno, prisrčno in enkratno — bi lahko rekli za minuli nastop pevskih zborov iz bratskih občin, na katerem se je predstavilo prek 600 mladih iz devetih osnovnih šol SR Hrvatske in Slovenije. Tako se je tudi najmlajša generacija dveh bratskih narodov vključila v letošnja 22. delavska srečanja bratstva in prijateljstva in tako nadaljuje tradicijo začeto pred 13. leti v občini Slovenska Bistrica.

Mladinski pevski zbor OŠ Olga Meglič v Ptujju deluje četrto leto in nastopa na številnih prireditvah v šoli in krajevni skupnosti. Pevski zbor vodi Magda Damiš.

Mladi pevci iz OŠ Pohorski odred v občini Slovenska Bistrica so zapeli pod vodstvom Marinke Kocbek. Zbor se je že predstavil v Zagorju, na festivala Kurirček v Mariboru in na revijah bratskih občin.

Zborovodkinja Marija Trstenjak je prišla s svojim mladinskim pevskim zborom iz OŠ Mursko Središče v občini Cakovec. Ob spremljavi harmonikarjev in tamburašev so nam predstavili spored, ki je navdušil vse prisotne.

Iz I. osnovne šole iz Koprivnice je na reviji sodeloval MPZ, ki ima že 15-letno tradicijo in bogat repertoar pesmi o Titu, revolucionarnih in borbenih skladb, priredbe domačih in tujih narodnih pesmi ter umetne pesmi raznih skladateljev.

S tamburaši je zvenelo še lepše, bolj polno in tudi za uho prijetneje, bi lahko rekli za nastop MPZ iz OŠ Avgust Cesarec iz Krapine, ki mu je dirigirala Ljubica Igrec.

Zanimivo izbrani program nam je predstavil tudi 90-letni mladinski pevski zbor iz osnovne šole Josip Debeljak iz Huma na Sotli v občini Pregrada, ki ga je vodil Ivan Šlogar.

S ponosom in zadovoljstvom sodelujemo prvič na srečanjih bratstva in prijateljstva, so nam dejali mladi pevci iz osnovne šole Ratimir Herceg v občini Varaždin, ki jim je v Ptujju dirigiral Ivica Tomašič.

Iz sosednje — ormoške občine smo gostili mlade pevce iz osnovne šole narodnega heroja Jožeta Kerensčiča iz Miklavža pri Ormožu, ki jim je dirigiral Jože Barin-Turica.

Občina Maribor-Tezno je na 13. srečanju mladinskih pevskih zborov iz bratskih občin zastopal zbor iz osnovne šole Dušan Flis iz Hoč pod vodstvom Slavka Lebeja.

IZ MUZEJSKE FOTOTEKE

Glavno delo vrvarja je predenje: v predpasnik — »šurtca« je dal konopljo, v levi roki je držal mokro krpo — »coto« (držal je konopljo, da se ni sukala v »šurtca«), pomočnik pa je sukala konopljo. Lahko se je lepo spredlo, lahko pa tudi grdo. Kvaliteta izdelka je bila odvisna od predenja in materiala.

Prav tako je vrvarsko delo:

a) »šplajsanje« — pri tem gre za spletnje »štrika« skupaj, da je brez konca in se spletenega mesta ne opazi. Pri debelem »štriku« je to zelo komplicirano.

b) »fuksanje« — pri tem postopku gre tudi za spletnje »štrika« skupaj, da je brez konca, vendar se pozna, kje je skupaj spleteno (na tem koncu je »štrik« dvojne debeline).

Vrvarške izdelke je vrvar delal ne glede na letni čas (delal je vse leto, pač glede na potrebe kupcev). Pozimi ga je zeblo, saj se v delavnici ni dalo kuriti. Če je snežilo je delal le kratke stvari v zaprtem prostoru. Najdaljši izdelki (»štriki«), ki jih dela, so dolgi 100 m. Te navije na »hošpl« — orodje za navijanje vrvi. V glavnem izdeluje vse stvari, ki se jih je naučil delati pri svojem mojstru. Izdeloval je tudi štirioglate vrvi — potrebne za transmisijo, za tovarno tanina v Majšperku. Te je naredil pred petnajstimi leti.

Ralf Čeplak

»Špinmašina« — predilni stroj, kupljen leta 1916 v Nemčiji, služi za predenje več tankih vrvi skupaj v bolj debelo vrv. Fototeka etnološkega oddelka, foto Ralf Čeplak, marec 1983.

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE (105)

Zadeva se da razlagati tudi drugače

»Oglašam se Vam z nerodnim ali vsaj neprijetnim vprašanjem, vem. Nerodnim in neprijetnim tudi zame, ki nisem več čisto mlad diplomirani slavist, saj mi bodo starejši prav verjetno očitali, da rušim eno slovenističnih svetinj, medtem ko se meni zdi, da je zadnji čas, da opravimo z nekaterimi tabuji tudi v slovenskem jezikoslovju. Eden takih tabujev je, da ne moremo rabiti glagolske oblike s se, izražajoče splošnega vršilca dejanja, če je glagol prehodni in ima predmet v tožilniku, smemo pa jo rabiti pri vseh drugih glagolih. Naj pokažem s primeri. Dovoljeno: Tod se hodi na (= tod hodimo/hodijo). Sosedu se bo reklo (= bomo/hodo rekli). Pri jedi se ne govori (= ne govorimo/govorijo). Spat se gre o pravem času (= gremo/gredo). O tem se pred mano ne bo več govorilo (= ne boste/ne bodo). Na te stvari se je tedaj gledalo drugače (= so gledali). Takega bi se našlo še in še (= bi našli). Prepovedano: To zadevo (stvar) se da razumeti tudi drugače. Tega se vprično mene ne bo govorilo. Ptiče se je pozimi zmeraj krmilo, Prašiče se hrani s koruzo. Itd., itd. Zdi se mi, da je tukaj prepovedovanje odveč, tu bi lahko popustili živi rabi in torej prepustili piščemu (govorečemu), ali se bo odločil za trpni ali za brezosebni način, torej za To se pred menoj ne bo govorilo oz. Tega se pred menoj ne bo govorilo ipd.»

Vidi se, da ste v jezikoslovju dobro podkovani. Gotovo tudi sami veste, da je o tem vprašanju še pred drugo vojno napisal celo razpravo romanist Stanko Škerlj, zelo dober jezikoslovec. V njej je ugotovil, da je brezosebna raba s se med Slovenci precej razširjena, jezikovno in jezikoslovno upravičena, znana pa tudi drugim jezikom (to so v francoščini zveze z on, v nemščini z man, v angleščini z one). Zakaj bi se torej temu skladu morali izogibati prav v slovenščini? Škerlj je vedel, da lahko zaradi stilističnega izročila. Prepovedovanje tega sklada se je pri nas nekako opiralo na mnenje Stanislava Škrabca, ki je v taki brezosebni rabi na slovenskem zahodu videl vpliv italijansčine na slovenščino.

Vendar tuji vplivi niso nujni. V primerih kot Te primeri se da razumeti tudi drugače, ali Reko se mi bo, da nimam prav, ali To mesto bi se dalo lepo obnoviti se namreč od zunaj sploh ne vidi, ali gre za brezosebni ali za trpniški sklad. Tisti, ki si ga razlagajo kot brezosebne, ga potem lahko uveljavljajo tudi v primerih, kjer se oba sklada tudi na zunaj ločita, kakor ravno Ta stvar se da razlagati tudi drugače proti To stvar se da razlagati tudi drugače, ali Te ženske se je dalo prepričati proti Te ženske so se dale prepričati, ali Teh primerov se ne sme posploševati proti Ti primeri se ne smejo posploševati itn.

Tu gre za cel snop možnosti. Zakaj bi morali eno izmed njih prepovedovati, ko je vendar tako, da si jezik več takih možnosti ne ustvarja, če mu niso potrebne! Kakor lahko izbiramo med Tod hodimo/hodijo/ se hodi na Triglav ali Tod je/vodi pot na Triglav, tako bi bilo prav, če bi ljudem pustili izbirati med To zadevo lahko razumemo drugače, itd., vse do Ta zadeva je lahko razumljiva tudi drugače. Če je ta evropskežnan znan tudi pri nas, zakaj bi se ga branili ali ga celo prepovedovali samo zato, ker ga poznajo tudi naši sosednji (in drugi) jeziki. Spoštovati izročilo je na splošno lepo in prav, ni pa vsako izročilo vsakemu ljubilo in spoštovano. Tudi v stilistiki ne.

LETNA LITERARNA ŠOLA V PTUJU

Odbor za literarno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije letos že šestič organizira LETNO LITERARNO ŠOLO, ki bo od 4. do 9. julija v Ptujju.

Letna literarna šola je namenjena vodjem literarnih skupin v šolah, klubih, delovnih or-

ganizacijah itd., članom literarnih skupin, urednikom literarnih revij, časnikov in prilog, šolskih glasil, knjižničarjem in vsem drugim, ki s svojim delom kakorkoli prispevajo k širjenju in dvigovanju bralne kulture.

Rok prijave je 25. junij na naslov ZKO Slo-

venije, Kidričeva 5, Ljubljana (za literarno šolo).

Predavanja, prehrana in (za udeležence od drugod) prenočevanje bo organizirano v Domu učencev v Ptujju.

-u

Dober den, lepo pozdroljeni, z vinom nazdroljeni no nikol pozobljeni! Tak smo vsosih rekli gdo smo se srečali v vinskih goricah. Ja, gorice nan letos drgoč lepo kažejo. Grozdeki so tak lepo na trseke obešeni, ke tisti, ki v glavnom od vinskoga žvica živimo, že štejemo litre no dinarčke, ki jih bomo za prodojo grozdja no vina iztržili. Seveda pa je do brotve še zlo daleč. Zimska no pomlodna pozeba sta nan letos prizanesli, zdaj pa se najboj toče bojimo. Peronospora no druge državne škodljivce sproti vničevemo s špricajon, plejemo, vežemo no še druge montre spočijamo. Vete, gorica je kak mali otrok. Fort naprej terja delo, žvic no žulje, pa tudi dosti dnarja je potrebnega. Mija z Mico pa tudi naši sosedji majo v kleteh še precik lenskega pridelka. Če je gdo teresent za dobro kapljico, naj se jovi na moj naslov direktno na Suhji breg ali pa v uredništvo Tednika. Tudi jebelšnico mamó še v zalogi. Ponujamo jo po nižani cení. Rešte nas tekočih problemov, da bomo meli prozne polovjoke za novo vinko no sodno letino!

Če glih je letos boj sušna letina pa nam vseeno izredno lepo cene rosejo. Joj, če bi nam vse druga tak raslo no uspevalo, kak se to z našimi cenami godi. Jebal ga na motkih štil, meni tota cenovna politika neje več jasna. Cena žive teže živine se podraži za pet jurjov, meso, krmila, unetna gnojila no druge potrebščine pa za sto procentov več. Moja hčr, ki v mestu živi z boj malo delavsko pločo, bla prejšnjo nedelu duma na obiski, mi je povedala, da si je za regres, ki ga je za dopust dobila lahko glih štiri kile mesa kupila. Jaz sen ji predlagaj naj s ceto družino domu na dopust pride, naj vsi pridno delajo pa jin bomo v jesen enega čunkeca v tunko spravili. Tak smo se zmenili no jin še pripravljali naj si vejki lovor kupijo, si na Suhem bregi v njem noge namokajo no mislijo, da so na pločevm Jadrani. Saj vete kak gre tista pesem, ki je drgoč zlo aktualna: »Ko ima pare kupa se u mori, ko nema para pa kod kuče u lavoru.«

Srečno!

VAŠ LUJZEK!

Grajska noč — 18. junija

V soboto, 18. junija bo v grajski restavraciji v Ptuju nova zanimiva turistična prireditev — grajska noč, ki jo pripravlja temeljna organizacija gostinstvo Haloški biser Ptuj. Glavna privlačnost prireditve je izvolitev kraljice grajske noči, na programu pa je tudi več šaljivih iger.

Za prireditev se zanimajo tudi v agencijah. Tako bo agencija Globtour pripeljala v Ptuj dva avtobusa gostov in to takih s priimki Kralj, Knez, Cesar in podobno.

Prireditve bo vodil Marjan Kralj, igral pa bo ansambel Mlada pot; pela pa Zorica Fingušt in Karli Arhar.

MG

OBRTNO ZDRUŽENJE PTUJ

Uspešni športni nastopi

Pri obrtnem združenju Ptuj posvečajo posebno skrb športni in rekreativni dejavnosti. V okviru te se tudi redno udeležujejo športnih srečanj, ki jih organizirajo obrtna združenja v sosednjih in drugih občinah.

Pred dnevi je slavilo tudi obrtno združenje Ljutomer in to že 15-letnico svojega obstoja; praznovala pa je tudi obrtna zadruga Prlekija, ki je zabeležila 10-letnico obstoja. V okviru vseh proslav in prireditev ob obeh jubilejih je bilo v soboto, 4. junija tudi športno tekmovanje obrtnih združenj iz Ormoža, Murske Sobotice, Lendave, Radgone, Ljutomer in Ptuj. Športniki iz omenjenih obrtnih združenj so nastopili v petih športnih disciplinah: streljanju, malem nogometu, vlečenju vrvi, kegljanju in atletiki. Ptujčani so nastopili v vseh disciplinah, razen v malem nogometu. Z malo več športne sreče bi lahko bili zmagovalci, tako pa so pristali na odličnem drugem mestu. Bolje bi se morali odrezati pri vlečenju vrvi in nastopiti v malem nogometu, pa bi bilo. Tako pa ostaja upanje za prvo mesto za drugo leto.

Pri kegljavih so zmagale Ptujčanke, moški so bili tretji; v streljanju so bile ženske druge, moški prvi; v atletiki so znova zmagovalke Ptujčanke, moški so bili drugi; v vleki vrvi pa so bili oboji, tako moški in ženske drugi. Sodelovalo je 28 športnikov iz ptujskega obrtnega združenja.

Pri obrtnem združenju pa so že začeli s pripravami na šeste športne igre, ki jih organizira zveza obrtnih združenj Slovenije. Igre bodo 25. junija v Ljubljani, Ptujčani pa so prijavi sodelovanje v osmih disciplinah tekmovanja.

MG

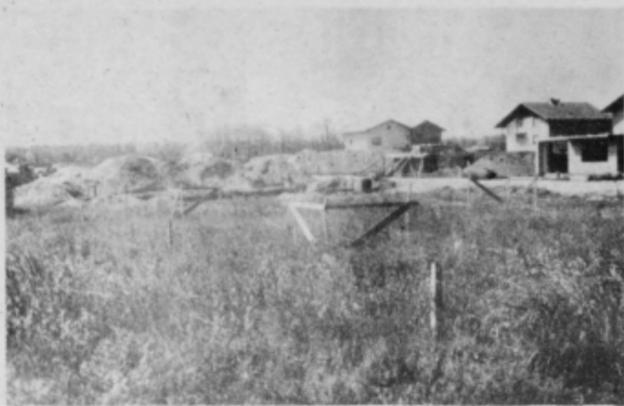
Smetišče že na cesti

Prav na meji krajevnih skupnosti Videm in Dolena že nekaj let bode v očeh „cvetoče“ smetišče v opuščeni gramoznici. Če so se morda odgovorni odločili, da naj se sedaj nekoristna jama ob cesti zasuje, verjetno ni tako hudo, če to ljudje res počenajjo. Razen zemlje, kamenja, odpadnega gradbenega materiala, vozijo ljudje na to mesto tudi plastične, lesene in papirnate odpadke, ki bi jih bilo mogoče sicer sežgati in ne po nepotrebnem onesnaževati okolja. V zadnjem času pa se je smetišče razširilo že prav na cesto in že pričelo nevarno ogrožati promet na cesti, ki pelje skozi Lancovo vas. Kdo bo odgovarjal za nesrečo, ki se utegne zgoditi prav zaradi kupov materiala ob robu ceste? Morda neznan odlagalec materiala, komunalna inšpekcija ali vzdrževalec ceste?

JB

Obcestno odlagališče smeti v Lancovi vasi

Naselje Njiverce se vse bolj širi . . .

V Njivercah pridno gradijo

V novem naselju v Njivercah pri Kidričevem je trenutno v gradnji kar 14 novih zasebnih hiš. Med graditelji je 8 delavcev iz TGA Kidričevo, kjer je še vedno dosti delavcev brez stanovanja. Ob domu upokojenecv v Njivercah si zasebnik gradi tudi delavnico za popravilo gospodinjskih strojev takoiimenovane bele tehnike, ki ga v Kidričevem precej pogrešajo.

Besedilo in posnetek: Konrad Zorec

Luči, ki (ne) svetijo prihajajoči turistični sezoni

Prelepe luči, ki so nekoč krasile nabrežja Drave in dajale Ptujju še poseben pečat so danes že sramota. Zakaj jih je toliko polomljenih ali poškodovanih? So jih polomili tisti, ki želijo, da bi bila slika Ptujja čim bednejša? Otroška lahkomišelnost? Ali pa gre za proizvodno napako? Kakor koli že, poškodovane luči bi kazalo zamenjati ali pa odstraniti še ostale? Ali pa zavestno dopuščamo, da si obiskovalci Ptujja o nas mislijo najslabše?

V vsakem primeru pa bi kazalo dati Ptujčanom pa tudi drugim pojasnilo od odgovornega, kaj je s temi lučmi? Najbrž niso bile tako poceni? Se motim?

Besedilo in posnetki: Maks Menoni

Kandelaber — oropan svetil

Kako dolgo še bo ostal?

POGOVOR Z MIRO MIJAČEVIČ

AEROBIKA TUDI V PTUJU

Seveda se tej modni muhi, kot aerobiko marsikje imenujejo, tudi v Ptujju nismo mogli izogniti. Sicer pa, zakaj bi se ji naj izognili? Mira Mijačević, ki vodi tečaj aerobike skupaj s Karmen Komelovo v okviru Kluba mladih Ptuj je povedala, da se je zanj odločila na pobudo mladih dijakinj v srednješolskem centru. Vadijo vsak ponedeljek in četrtek zvečer v telovadnici osnovne šole dr. Ljudevita Pivka. Začetno navdušenje je pripeljalo v telovadnico okrog 50 tečajnic, po nekaj tednih pa se je število rednih udeleženk tečaja ustalilo na 30.

„Na tolikšen odziv je prav gotovo vplivala televizija, ki popularizira ta način rekreativne vadbe,“ pravi Mira Mijačević. „Mislim, da to ni narobe. Prav je, da se ženske ukvarjajo z rekreacijo, posebno še v današnjem času, ko telesni kondiciji namenjamo premalo pozornosti. Med tečajnicami je precejšnja starostna razlika, saj vadijo 14-letna dekleta in 40-letne ženske. Vaje so morda toliko bolj privlačne, ker jih izvajamo ob glasbeni spremljavi, ki obenem sprošča in vadba ni tako moreča, dolgočasna.“

No, namen našega tečaja je, da se tečajnice naučijo pravilno izvajati aerobične vaje, kar je osnovni pogoj za doseganje učinkov. Samo če vaje izvajamo dovolj hitro, lahko govorimo o aerobičnih vajah. Aerobična vadba je tista, ki razvija volumen srca, zmogljivost pljuč in sposobnost ožila, da

sprejme in predela čim več kisika v energijo. Oče aerobike je ameriški zdravnik Kenneth Cooper, ki je začel z znanstvenim raziskovanjem aerobičnih sposobnosti pri človeku v petdesetih letih. V svojih knjigah pravi, da so aerobični načini vadbe predvsem hoja, tek, plavanje,

priporočamo vsem, da organizirano izvajajo vse našete oblike rekreativne vadbe, ne zgolj gimnastično.

Naj povem, da bom 13. junija ob 18. uri organizirala na stadionu Drava Cooperjev test v hoji in

S prvega tečaja aerobike v Ptujju (foto Ik)

vožnja s kolesom, tek po stopnicah, preskakovanje kolebnice . . . Gimnastične vaje, ki jih moda sedaj prodaja pod imenom aerobika, so lahko samo dodatni trening za krepitev mišic. Nikakor jih ne moremo imenovati aerobične vaje, ker na ta način in mogoče vaditi dovolj dolgo in dovolj intenzivno, da bi dosegli aerobični učinek v organizmu. Zato seveda

ostalih pripomočkov za rekreacijo, zaradi obsejnega izživljanja tistih, ki ne znajo in nočejo ceniti družbene lastnine. Ljudski vrt omenjam zato, ker je bolj prijetno tekati skozi gozd kot po enolični stezi na stadionu. Seveda ne velja to za tiste, ki tekmujejo sami s seboj, s štoparico v roki in se vesele lastnega napredka.

Mira Mijačević se je odločila za organizacijo tega tečaja zato, da bi ljudi spodbudila k pravemu načinu aerobne vadbe in seveda upa, da ji bo to tudi uspelo. Rekreacijska vadba je velikega pomena, pa naj gre za aerobične vaje ali katerekoli druge vaje, ki krepijo telo in večajo človekovo delovno sposobnost. Ljudje, ki se ukvarjajo z rekreacijo so bolj zdravi, ne doživljajo stresa, nimajo težav z nespčnostjo, so bolj sproščeni. Tisti, ki pravijo, da imajo premalo časa za rekreacijo, ker jih preveč obremenjujejo druge, pomembnejše stvari, lažejo sebi in drugim — le volje jim manjka.

„Naj poudarim, da je vadba v skupini lažja in bolj privlačna, posebej še zatiste, ki se nikoli niso ukvarjali s športom. Zato seveda vabim vse, ki želijo povečati svoje telesne sposobnosti, da se udeležijo raznih oblik rekreacije — pa naj gre za tečaj aerobike ali Cooperjeve teste ali za partizanski mnogoboj. Ob koncu bi navedla še Cooperjev citat iz ene njegovih knjig: „Želim da se počutite bolje kot se počutite še dalj časa.“ Najbrž dovolj pove.“

N. Dobljekar

Občni zbor ŠD MIP Ptuj

Proti koncu maja smo ptujski šahisti izvedli občni zbor, na katerem smo kritično ocenili delo v preteklem dvoletnem obdobju, izvolili novo vodstvo in pripravili smernice za delo v naslednjih dveh letih.

Minuli dve sezoni sta bili najuspešnejši v skoraj petdesetletni zgodovini ptujskega šaha. Naj omenimo samo najvidnejše uspehe.

— ŠD MIP Ptuj je postalo državni prvak v dopisnem šahu in je v novem ciklusu, ki še traja, na poti, da naslov obrani,

— 1981 je ŠD MIP Ptuj zasedlo v II. zvezni ligi 5. mesto, čeprav je bilo novinec v zveznem tekmovanju,

— 1982 je ŠD MIP Ptuj zasedlo v II. zvezni ligi 3. mesto,

— Janko Bohak je z vrsto odličnih rezultatov na mednarodnih dopisnih turnirjih dosegel normo za naslov mednarodnega mojstra v dopisnem šahu,

— Danilo Polajžer je dosegel normo za naslov mojstra FIDC,

— Janez Podkrajšek je stalni član državne reprezentance v dopisnem šahu,

— Mladinec Rado Brglez je osvojil III. mesto na mladinskem prvenstvu SRS, postal MK in se uvrstil v razred perspektivnih športnikov;

— Samo Bezjak je osvojil naslov republiškega prvaka v pionirski konkurenci in dosegel dobro uvrstitev na državnem prvenstvu;

— Jasna Pavlin je postala republiška prvakinja za mladinke v letu 1981;

— Maks Feguš je osvojil mladinsko prvenstvo mariborske regije.

Navedeni rezultati kažejo, da smo v društvu že vrsto let dobro in sistematično delali, kar pa seveda ne pomeni, da se ne bi dalo še bolje. V živahnih razpravah je bilo ocenjeno, da mora društvo še bolj kot doslej okrepiti delo z mladimi, popularizirati šah med širšimi množicami, predvsem v šolah, delovnih kolektivih in spodbuditi delo šahovskih sekcij pri TVD Partizanih v krajevnih skupnostih kjer le-te delujejo, oziroma si prizadevati, da se takšne sekcije in krožki ustanovijo tem kjer jih doslej še ni bilo.

Upamo, da bomo navedene cilje čimbolj uresničili in da bomo čez dve leti 50-letnico društva proslavili še z večjimi uspehi.

TB

Uspešno občinsko gasilsko tekmovanje

V nedeljo, 5. junija 1983 je bilo na športnem stadionu Polana pri Lenartu občinsko in področno gasilsko tekmovanje, v gasilskih in gasilskošportnih disciplinah.

Tekmovanje je svečano odprl poveljnik OGS Lenart, Roman Muršec. Zbranim je ob otvoritvi spregovoril sekretar OK ZKS Lenart, Matija Gjerkeš, ki je poudaril vlogo in pomen gasilstva v današnjem času. Vsem gasilcem in gasilcem je zaželel obilo uspeha na tekmovanju, posebej pa je pohvalil tista gasilska društva, ki imajo v svojih vrstah veliko število pionirjev in mladincev. Poleg sekretarja OK ZKS so se svečanosti ob otvoritvi udeležili še drugi najvišji predstavniki občine in družbenopolitičnih organizacij, ter predstavniki pobratenih občin Brusa in Kniča iz SR Srbije.

Udeležba enot na tekmovanju je bila dobra, saj se je od desetih prostovoljnih in dveh industrijskih gasilskih društev tekmovanja udeležilo 43 desetin.

Med člani je tekmovalo 10 desetin, največ točk je zbrala tekmovalna enota GD Benedikt. Drugo mesto je pripadlo članom GD Lenart, tretje pa desetini GD Cerkevjak.

V konkurenci članic je nastopilo 8 desetin, prvo mesto so si priborile članice GD Voličina, drugo mesto članice GD Cerkevjak, tretje pa gasilke GD Zg. Ščavnica.

Mladinskih tekmovalnih enot je sodelovalo 6. Najvišje so se uvrstili mladinci GD Jurovski dol, drugouvršeni so mladinci GD Benedikt, tretje mesto pa je pripadlo mladincem GD Cerkevjak. Letos je prvič na tekmovanju nastopila desetina mladink GD Cerkevjak.

Med pionirji B skupine je tekmovalo 9 desetin. Najboljši čas so dosegli pionirji GD Osek in se tako uvrstili na prvo mesto. Drugo mesto je osvojila tekmovalna enota pionirjev GD Cerkevjak, tretje pa pionirji GD Selce.

V spretnostih rokovanja z gasilskim orodjem, se je na tekmovanju letos prvič pomerila edina desetina pionirk B skupine GD Osek in dokazala, da so dekleta prav tako spretna kot njihovi vrstniki.

Lepo število točk so dosegle tudi članice IGD Marles TOZD Lenart in člani IGD Livarna TOZD Lenart, ki so od vseh tekmovalnih enot dosegli najvišje število točk. Rezultati doseženi na tekmovanju so povprečni. Desetine, ki so dosegle največ točk, se bodo udeležile kongresnega tekmovanja, ki bo meseca septembra v Ljubljani in Gornji Radgoni.

Marjan Fekonja

TELOVADNI NASTOP V MARKOVCIH

Sestavek o veliki prireditvi ob 50-letnici organizirane telesne kulture v Markovcih in okoliških vaseh, objavljen je na prvi strani, dopolnjujemo s slikovnim gradivom, posnetim na prireditvi, ki bo tako nastopajočim kot številnim gledalcem ostala v prijetnem spominu.

... , ki so se nato postrojili na zeleni površini športnega igrišča

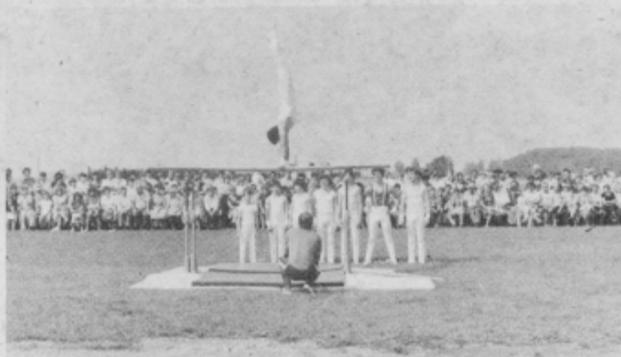
Vsaka vaja je imela simbolični naziv. Mlajše pionirke in pionirji OŠ Bratov Strafela so se predstavili z vajo Sijaj, sijaj sončce

Prireditev so začeli s svečanim sprevedom udeležencev in udeleženk telovadnega nastopa ...

Marko Mrak je društvu ob visokem jubileju izročil posebno priznanje Partizana Slovenije

Gimnastična vrsta iz Maribora se je predstavila z vajami v parterju ter nastopi na bradlji (na posnetku) in drugo tekst in foto: I. kotar

MED ZMAGOVALCI TUDI NA DRŽAVENM PRVENSTVU

V dneh od 9. do 11. junija je bilo v Pristini tekmovalje pionirjev — mladih tehnikov, na katerega so se uvrstili najboljši iz republiških srečanj. Slovenijo so zastopali pionirji iz Ptuj,

Postojne in Prevalj. Iz Ptuj — ekipa OŠ Franc Osojnik v sestavi Tonček Galun, Romana Planinc in Matjaž Murko. Naši predstavniki so se tudi tokrat odlično odrezali. Ekipa Slovenije,

ki je odgovarjala na vprašanja s področja obrambe in zaščite je dosegla prvo mesto in s tem zaslužno zmagala. Čestitamo!

mš

Mladinska delovna akcija ali poceni in prijeten dopust

V skladu z »usmeritvami o organiziranju mladinskih delovnih akcij v letu 1983« se bo na republiški mladinski delovni akciji »Spominski park Trebče '83« od 17. 7. do 6. 8. 1983 organiziral delovni tabor v brigadirskem naselju v Bistrici ob Sotli, ki lahko naenkrat sprejme 120 udeležencev.

Delovni tabor se razlikoval od »standardnih« mladinskih delovnih akcij po tem, da: — bo možno sodelovati na njem tudi za krajši čas, vendar ne manj kot sedem dni in da ni starostnih omejitev (so pa zdravstvene);

— ne bo enotnega urnika življenja za vse udeležence, temveč si ga bodo krojili udeleženci sami glede na njihove delovne in prostoračasne interese ter obveznosti;

— udeleženci ne bodo organizirani na principu brigad, temveč jih bo združeval interes, da pomagajo manj razvitim krajem na potrebnih strokovnih pripravljanih delovnih opravilih ter skupne prostoračasne aktivnosti;

— samoupravno organiziranje in delovanje sloni na principu enakopravnosti vseh udeležencev, da odločajo v skladu s sprejetimi družbenimi akti (Družbeni dogovor in Samoupravni sporazum o organiziranju akcij v SR Sloveniji, Samoupravni sporazum o pripravi in izvedbi MDA Trebče '83 itd.) o pripravi, izvajanju in ocenjevanju delovnega tabora; torej ne na principu brigadnega organiziranja;

— delovni in prostoračasni program izbira vsak sam po svojih interesih tako, da sledi temeljnemu družbenoekonomskemu in družbenopolitičnemu cilju. To je, razvoj manj razvitih območij, kar lahko uresničuje na delovišču in v prostem času s svojim tehničnim in umskim znanjem;

— ne bo priznanj brigadam

(ker jih ni) in posameznikom, temveč spominska priznanja in nagrade kraja (nov);

— se zbirajo prijave za udeležbo na Občinskih konferencah ZSMS v Sloveniji, v okviru družbenih organizacij in društev in mladinskih turističnih poslovalnicah v Ljubljani, Celju, Novem mestu, Mariboru in Kranju in turističnih poslovalnicah TTG po vsej Sloveniji;

KAJ NUDI TABOR

Delovni tabor Trebče '83 bo potekal v času od 17. 7. do 6. 8. 1983. Za njegov nemoten potek se združujejo sredstva na podlagi Samoupravnega sporazuma o MDA v SR Sloveniji v letu 1983 (za materialne stroške tabora, prehrano, pripravo naselja, prevoze na delovišče itd.) za brigadirsko opremo (športne hlačke, majico in copate) in prostoračasne aktivnosti na telesnokulturnem, kulturnem, tehničnem in izobraževalnem področju. Sredstva za dela na deloviščih se združujejo v okviru skupščin občin in SIS Šmarje pri Jelšah, Krško in Brežice.

Udeležencem tabora bo na osnovi programov izgradnje Spominskega parka Trebče in Kozjanskega osnovna delovna naloga izgrajevati kanalizacijo v Bistrici ob Sotli in ureditev Spominskega parka Trebče na urejanju sprehajalnih poti, cest in dela na elektro omrežju. Na osnovi znanj in sposobnosti posameznikov in skupin tabora bo možno pomagati krajanom tudi pri drugih delih (poljska, hišna, živinorejska, gozdarska, politehnična, raziskovalna itd.) Udeleženci tabora bodo organizirani v delovne skupine za opravljanje posameznih del. Strokovne nasvete in nadzor bodo na delovišču samem opravljali predstavniki izvajalca in vodstva tabora. Osnovno obleko za delo prinesejo udeleženci s

seboj, delovno orodje, stroje in zaščitno opremo za zahtevnejša opravila, kakor tudi pripravo delovišč, pripravi izvajalec del že pred taborom. Delovni čas bodo udeleženci tabora določili skupaj z izvajalcem del in na osnovi svojih želja in potreb.

Naselje s kapaciteto 120-ih ležišč v stavbi in možnostjo taborenja na travnikih ob njem, leži v jedru naselja ob moderni osnovni šoli Marije Broz, ki s svojimi učilnicami, športno dvorano in opremo v njih ter z roketno-nogometno, košarko-atletskim stadionom nudi ustrezne pogoje za raznovrstne aktivnosti in rekreiranje po, pred ali med delom v teh manj razvitih krajih Slovenije. V domu brigadirjev so ustrezni večji prostori s skupnimi spalnicami ter skupinskimi kopalnicami in WC-ji. V spremljajočem objektu je jedilnica s kuhinjo in razglasna postaja z ozvočenjem. Materialna sredstva za normalno »obratovanje« naselja se zagotavljajo iz podpisanega Samoupravnega sporazuma o MDA Trebče. Udeleženci tabora bodo sami v okviru hišnega reda opredelili načine vzdrževanja naselja (osebna in skupna higiena, pomoč pri kuhinjskih delih, varovanje itd.). Kumrovec je od naselja oddaljen le dobre tri kilometre. Časovni raspored spanja in delovnih obveznosti ter prostoračnih aktivnosti bodo udeleženci urejali posamično oziroma v delovnih skupinah v odvisnosti lastnih želja in potreb ter delovnih nalog in prehrabnega ritma v naselju.

Za pestro izpolnjen prosti čas sta pomembna predvsem dva pogoja:

— naselje z okolico, ki z domačini nudi čimveč različnih zabavno-rekreativnih in vzgojno-izobraževalnih aktivnosti;

MLADINSKI DELOVNI TABOR TREBČE '83

— in udeleženci, ki svoj prosti čas aktivno, skupno kreirajo v prej omenjenih aktivnostih tako, da so učitelji in hkrati učenci v preraščanju oziroma sprejemanju znanja in aktivnosti.

Poleg lastne ustvarjalnosti organizatorji tabora udeležencem nudijo še plavalni in lokostrelski tečaj, možnost seznanjanja z osnovami senjanja v posameznih športnih panogah, seznanjanje z osnovami fotografije, radiomaterstva, varilstva in prve pomoči, možnost obiska vseh kulturno-zgodovinskih in izletniških krajev v okviru Spominskega parka Trebče in bližnje okolice (Kumrovec, brežiški in brestaniški grad, Augustinčičeva galerija, Atomske in Tuheljske toplice) in druge oblike, ki bodo organizirane na osnovi možnosti in interesa udeležencev Tabora.

Vsak prijavitelj bo že v prijavi nakazal svoje potrebe in tudi predloge za popestritev aktivnosti. V okviru tabora bodo delovali tudi različni mentorji, animatorji, vodiči, ki bodo v strokovno pomoč pri aktivnem preživljanju prostega časa.

Udeleženci bodo samoupravno organizirani v zboru udeležencev, ki bo razpravljal in sklepal o najpomembnejših samoupravnih zadevah, programu dela in življenja na taboru, njegovem sprotnem spremljanju in ocenjevanju, kakor tudi o ostalih odnosih (hišni red, zdravstveno varstvo, opravljanje dela vodstva akcije). Zbor udeležencev bo lahko za vršitev posameznih nalog imenoval delovne skupine (delovne, finančne, na-

Člani zgodovinskega društva Ptuj na zanimivi ekskurziji

28. maja 1983 smo se člani Zgodovinskega društva Ptuj z dvema avtobusoma odpeljali na ekskurzijo v Škofjo Loko. Deževno vreme nas ni motilo, da ne bi z zanimanjem prisluhnili vodiču, ki nam je razlagal zgodovino mesta Škofja Loka.

Ime Loka, kraj na sotočju dveh Sor (Selščice in Poljanščice), se je prvič pojavilo v zgodovinskih listinah leta 973. Tega leta je nemški cesar Oton II. podaril to ozemlje frisiškemu škofu iz Bavarskega. V zgodovinskih listinah zasledimo za mesto več imen, slovensko ime Škofja Loka pa se pojavi v 13. stoletju. V listini iz leta 1274 naselbino že imenujejo mesto. Prebivalci so se ukvarjali z obrtno in trgovino. Zelo razvito je bilo krojaštvo, čevljarstvo, krznarstvo, sedlarstvo, kolarstvo, kovaštvo, platarstvo, vrvarstvo in barvarstvo! Leta 1803 je frisiška posest prišla pod habsburško oblast. Po prvi svetovni vojni se je v Škofji Loki pričela razvijati industrija in sicer lesna, usnjarska, tekstilna in klobučarska. Močnejše pa je gospodarstvo napredovalo po drugi svetovni vojni. Vodič nas je peljal skozi mesto in nam predstavljal staro mestno jedro. Našo pozornost so pritegnili predvsem stari Rotovž, kjer je bil sedež predstavnika javnega loškega življenja, Sentačevske cerkev, kašča, najvažnejše gosposkiško poslopje, kamniti most zgrajen iz rezanega kamna in ima polkrožni obok. Notranjosti gradu žal nismo mogli videti, ker jo obnavljajo. Tako smo si ogledali že nekatere druge kulturno zgodovinske objekte v mestu. Vodič nas je opozoril tudi na izreden posluh, ki ga imajo v Škofji Loki pri varovanju kulturne dediščine. Tako jim uspeva, kljub težki gospodarski situaciji, zbrati dovolj sredstev za obnovo starega mestnega jedra. Poleg fasad pa obnavljajo tudi nekatere notranje prostore stavb.

Po ogledu Škofje Loke smo se odpeljali na Visoko, kjer smo si ogledali Tavčarjev spomenik, grobnico njegove družine in graščino, ki jo je kupil na Visokem. Vse nas je presenetila zanemarjenost posestva in objektov na njem. Menim, da bi z nekaj sredstvi in udarniškim delom ter malo več dobre volje sedanega lastnika posestva, lahko uredili graščino, okolico in spominsko sobo. To smo dolžni pisatelju, pa tudi do turizma se ne bi smeli tako brezbrizno obnašati.

Na naši poti proti domu smo obiskali Sv. Urh, 342 metrov visok grič vzhodno od Ljubljane (občina Ljubljana Moste-Polje), oddaljen uro hod od mesta. V mežnarji in cerkvi na Sv. Urhu so našli v 2. svetovni vojni zavetje za svoja nečloveška dejanja domači izdajalci, ki so se povezali z okupatorjem ter množično pobijali zavedne Slovence iz okolice, ki so sodelovali v odporu. Trupla so po pokolih odnašali v bližnje gozdove. Danes je cerkev na Sv. Urhu preurejena v muzej ljudske revolucije. Slike groze so nas spodbudile k temu, da je vsak pri sebi ponovno obljubil varovati in braniti domovino, da se grozote vojne ne bi nikoli več ponovile. V bližini stoji tudi spomenik žrtvam na Urhu, delo akademskih kiparjev Karla Putriha in Zdenka Kalina ter arhitekta Borisa Kobeta.

Vrhunec ekskurzije pa je predstavljala ogled gradu Bogenšperk, ki ga je v 2. polovici 17. stoletja kupil Janez Vajkard Valvasor, avtor Slave vojvodine Kranjske.

Valvasor se je posvetil studiju in raziskovanju domovine in tako sta nastali knjižnica in grafična zbirka. Zbiral je še razne instrumente, star denar in druge starine. Na Bogenšperku je ustanovil lastno grafično podjetje, prvo te vrste na naših tleh. V gradu Bogenšperk smo si ogledali viteško dvorano, oddelek NOB in ljudske revolucije, poročno dvorano (nekoč je to bila Valvasorjeva knjižnica), Valvasorjevi sobi, Valvasorjevo tiskarno, razstavo lovskih trofej in zunanjsčino gradu!

Ce se boste kdaj peljali po cesti Litija Radohova vas, se ustavite tudi na gradu Bogenšperk, ki leži ob tej cesti. Prijazna vodička domačinka vas bo rada sprejela in popeljala skozi grad.

Ob koncu je prav, da se v imenu članov Zgodovinskega društva Ptuj zahvalim tistim, ki so največ pripomogli k uspešnosti ekskurzije. Zahvala velja predvsem tovariščama Meti Ciglenečki in Ljubici Suligoj za strokovno vodstvo in razlago o krajih skozi katere smo se peljali ter njihovih kulturnozgodovinskih znamenitosti, tovarišici Darinki Cretnik za predstavitev del Ivana Tavčarja in tistim članom izvršnega odbora, ki so neposredno sodelovali pri organizaciji te zanimive ekskurzije. V jeseni predvidevamo obisk Dražgoš in Kroke in upam, da se bom tudi jesenske ekskurzije udeležili v tako velikem številu. Diana Bohak

STKALI SMO NOVE VEZI PRIJATELJSTVA

To je bila Jugoslavija v malem

Nasmehnem se. Misli mi odplovejo nekaj dni nazaj. O, koliko novih obrazov sem spoznala. Admira iz Banjaluke, Mirjana iz Križevcev, Damir iz Zagreba, Biding iz Skopja, Enise iz Skopja . . . Veliko imen pa si tudi nisem zapomnila, preveč jih je bilo. Naša šola je bila namreč gostiteljica SREČANJA PRIJATELJSTVA in ob tej priložnosti je bilo na obisku v Kidričevem 150 otrok iz različnih krajev Jugoslavije. Se vidim te nepoznane obraze, slišim različno govorico. Tako tuji so bili, ko so prišli, tako domači, ko so odhajali.

Spominjam se, da mi je takrat, ko mi je pogled v avli taval od enega do drugega fanta ali dekleta, nekje globoko v srcu prešinila misel: „Poglej, saj to je Jugoslavija v malem!“ Lep je bil ta občutek. V njem je bilo toliko topline.

Spletlo se je mnogo novih prijateljstev. Upam, da so ostala trdna in da se ne bodo že čez mesec pretrgala . . . Zelela bi, da ne bi samo ostalo pri besedah: „Pisala ti bom.“ Lepo in prav je, da se krepi prijateljstvo naših narodov in del tega smo mi vsi.

Pogledam skozi okno. Nekako z otožnim pogledom opazujem drevesa, ki so jih zasadili naši novi prijatelji. Rasla bodo, kot bo raslo in se vzpenjalo naše prijateljstvo.

Ta srečanja prijateljstva trajajo že vrsto let. Tako so drevesca, ki so jih takrat zasadili na prvem srečanju, zrasla v velika drevesa, z velikimi krošnjami, v katerih šepeta veter svojo večno pesem. Kdo ve, o čem govori ta pesem? Morda o toplem stisku prijateljske roke? Ne vem, mogoče bodo o tem premišljevali učenci, ki nas bodo obiskali leta 1999. Takrat bom že odrasla, a se bom vedno rada spominjala našega srečanja prijateljstva.

Jožica Petrovič, 8/a,
OŠ Boris Kidrič,
Kidričevo

Golob prijateljstva se je ustavil v Kidričevem

Golob prijateljstva leti po vsej Jugoslaviji od Djakovice do Zeleznika, Nikšiča, Skopja, Ljubljane, Kragujevca, Sarajeva, pa vse do Makarske, našega lepega Jadrana, in kamor prileti, deli ljubezen in radost. Že devetnajsto leto leta od mesta do mesta, od republike do republike in seje seme miru po naših plodnih poljih, krepi bratstvo in enotnost naših narodov. To leto se je že drugič ustavil v Kidričevem.

Tudi jaz sem dobil prijatelja iz Sarajeva. Spoznal in spoprijateljil sem se tudi z učenci iz drugih mest. Spoprijateljili smo se in postali takšni prijatelji, kot da bi se že dolgo časa poznali. Teh pet dni smo se zabavali, peli in igrali, ter s tem krepili prijateljstvo. Prijateljsem smo razkazali naš kraj in staro mesto Ptuj. Skratka, skrbeli smo, da bi jim naš kraj ostal vedno v lepem spominu.

Želim, da bi se ti učenci vrnili v Slovenijo in me obiskali. Upam, da so se med nami prijetno počutili. Upam, da se prijateljske verige ne bodo nikoli pretrgale, da golob prijateljstva ne bi nikoli omagal na svoji poti.

Igor Frčec, 8/a

Kako se je rodilo prijateljsko srečanje?

Prijatelj — beseda, ki nam pove veliko. Prijatelj je človek, ki mu lahko zaupaš in te razume.

Leto 1964. Osnovno šolo Milan Špalj iz Zagreba je zalila narasla Sava. Vse šole od Triglava pa do Gevelje so ji poslale pomoč. Tako je ta osnovna šola privedla naslednje leto srečanje za učence teh šol. Med šolami, ki so poslale pomoč, je bila tudi osnovna šola Kidričevo. Leta 1967 je bila naša šola gostiteljica III. srečanja pobratenih osnovnih šol Jugoslavije. Na srečanje je prišlo 9 šol in platane pred šolo so najlepši spomin na tisti čas.

Leta so minevala, prijateljska srečanja so postala že tradicija osnovnih šol. Tako se je tem šolam pridružilo še šest šol.

Leto 1983. Osnovna šola Kidričevo je ponovno gostiteljica tega srečanja — tokrat že devetnajstič. Srečanje je potekalo od 22. pa do 26. maja. Učence petnajstih šol je na uvodni prireditvi v nedeljo pozdravila najprej predsednica mladine Kidričevega Smilja Rajher, nato pa so vse šole nastopile s pozdravnimi govori. Med nami — domačini in gosti so se spletile trdne prijateljske vezi. Te štiri dni ni bilo med nami pomembno, če si iz Ljubljane, Makarske, Skopja ali iz Zagreba.

Sreda, 25. maja 1983. V počastitev dneva mladosti je bila občinska proslava v Kidričevem. Nastopali so učenci naše šole. Na tej proslavi smo tudi predali golobe, simbol prijateljstva, ravnatelju OŠ Milan Špalj iz Zagreba, ki bo gostiteljica dvajsetega srečanja prijateljstva.

Srečanje je minilo; naša šola je obogatena z novimi platanami in grmiči, ki jo bodo krasili naslednja leta. Naša srca pa so bogatejša za mnoga spoznanja, lepe trenutke in globoke prijateljske vezi.

Brigita Dobrajc, 8/a, OŠ B. Kidrič, Kidričevo

Srečanje osnovnih šol Jugoslavije

Dan mladosti je bil letos posebno svečan. Praznovali smo ga s pionirji iz vse Jugoslavije. Bili so naši gostje na 19. prijateljskem srečanju. Pri nas so se dobro počutili. Z lepimi vtisi so se vrnili v svoje kraje.

Mitja Meško, 1/a

Zbor učencev iz sodelujočih osnovnih šol Jugoslavije

To stran smo odstopili mladim dopisnikom iz Osnovne šole Boris Kidrič iz Kidričevega, ki so pod skupnim naslovom želeli opisati vsaj delček tistega, kar so doživljali ob svojih novih prijateljih iz vseh jugoslovanskih socialističnih republik in obeh pokrajin ob 19. srečanju prijateljstva, ki je bilo od 22. do 26. maja letos v Kidričevem.

Srečanje prijateljstva

Od 22. do 25. maja je bronasti golob — simbol prijateljstva med šestnajstimi osnovnimi šolami iz vseh republik in pokrajin — spet zbral delegacije pionirjev in učiteljev na 19. srečanju v Kidričevem.

Učenci so imeli razne športne in kulturne prireditve, ki so potekale v šoli v Ptujju in na Pohorju, kjer so bili učenci sedmih razredov svečano sprejeti v ZSMJ.

V spominu mi bo ostala svečanost ob otvoritvi srečanja, posebno še čudovite narodne noše nastopajočih.

Ceprav sama nisem gostila učencev prijateljskih

šol, ker so bile mamine obveznosti pri organizaciji srečanja važnejše, zaradi česar sem bila žalostna, sem se z ostalimi veselila gostov. Posebno veselo je bilo na plesih za učence.

Ceprav nam je vse dni nagajal dež, ki ni prenehal tudi med zaključno proslavo, se bom spominjala predaje goloba OŠ Milan Špalj iz Zagreba, ki bo organizator 20. srečanja.

Bolezen me je sicer prikrajšala za ogled nekaterih prireditev, toda spoznala sem, da prijateljstvo med narodi pomeni mnogo več, kot lahko razumemo mi najstniki.

Mojca Loboda, 4/a

Skupni program učencev iz 15 šol, ki sodelujejo v srečanjih prijateljstva

Naše prijateljsko srečanje

Prišel je mesec maj in z njim srečanje prijateljstva osnovnih šol Jugoslavije. Letos smo bili že drugič gostitelji našega prijateljskega srečanja, ki nas veže že devetnajst let. Sprejeli smo ga kot del življenja, kot ljubezen, kot pesem, ki spleta žive vezi med šolami Jugoslavije, ki krepi bratstvo med narodi, ki išče in najde prijatelja v delu, v igri, v sreči in nesreči.

Nedelja, 22. maja 1983, dan, ko si spoznal prijatelja, s katerim si preživel teh nekaj dni in si bil njegov gostitelj. Ura je pol štiri in vsi nestrpni čakamo, kdaj se bosta pripeljali učenci iz Beograda. Prišli so. Veliko jih je. Oči opazujejo in iščejo dekletke, ki naj bi bila moja gostja. Veliko oči je uprtih v nas in vse gledajo nekako vprašujoče in govori: »Ali si ti moj gosti-

telj?« Nato se skupaj slikamo ter odidemo v razred, kjer se поблиže spoznamo.

Po proslavi so še imeli malico, nato pa smo vsak svojega gosta odpeljali na dom.

Katarina, tako je bilo ime dekletu, ki je bila pri meni, je bila prijetnega videza in vesele narave.

V teh nekaj dneh sem ji razkazala naš kraj, bližnjo in daljno okolico Kidričevega. V sredo smo si ogledali tudi stari del mesta.

Prišel je četrtek in s tem slovo. Komaj smo se malo bolj spoznali, že smo se morali posloviti. Slovo je bilo zelo težko in marsikomu so privrele tudi solze.

Evelin Brglez, 8/a,
OŠ Kidričevo

Srce — vez prijateljstva

Sonce se je dvignilo visoko na nebo in se smehljalo našim vprašujočim obrazom. Kajti prav danes so prišli k nam naši prijatelji iz vse Jugoslavije. Čeprav jih nisimo poznali, smo vedeli, da so to naši, težko pričakovani prijatelji. Toplo smo jim zaželeli dobrodošlico, se spoznali med seboj in že prvi dan stkali zlate vezi prijateljstva.

Štiri dni smo preživeli skupaj. Se skupaj smejali, zabavali, jedli. Delili smo si vse. Nismo se ločili niti za trenutek. Močno smo se vzljubili . . . Ni bilo važno ime, ne kraj, iz katerega si, važno je bilo srce, kajti srce je vez prijateljstva.

Trenutki velikega pričakovanja

Prišli so! Ozrem se po veseli, pisani množici. Katero deklico bom sprejela? Ne poznam je, ima lepše krilce. Deklica s črnimi lasmi me nepretrgoma opazuje. Torej je ona?

V rokah držim živorce nagelj.

Nenehno mi uhaja iz rok. Tovarišica mi predstavi mojo gostjo. Čudovita je! Kako je prijazna in tako rada se pogovarja. Mislim, da vem, kaj mi pravi, a odgovoriti ne morem. Ne vem, ali je veselje ali strah. Verjetno oboje. Kaj nam govori

tovarišica? Saj vem, prijazni in dobri moramo biti. Saj vem . . .

Nenadoma se v mojih rokah znajde mala, v narodno nošo oblečena lutka. Darilo! Darilo od moje nove prijateljice. Gledam jo in polihim mi polze solze. Ganjena sem.

Njen vzpodbujajoči glas me postavi na trdna tla. Primeva kovčke in odideva na moj dom. Dom, ki sem ga štiri dni delila s svojo prijateljico.

Suzana Kosi, 6/a,
OŠ Boris Kidrič,
Kidričevo

Iz mojega dnevnika

Nedelja, 22. maja 1983. Za nas težko pričakovani dan, saj bomo spoznali nove prijatelje. Te dni se bo v Kidričevem odvijalo 19. srečanje prijateljstva.

Dobila sem deklico iz Zagreba, z imenom Vesna. Takoj sva sklenili mlado prijateljstvo.

V ponedeljek so se odvijala razna atletska tekmovanja. Popoldan pa smo svojim prijateljem razkazali naš kraj. Naslednji dan je bil za nas najpomembnejši, saj smo postali mladinci. Zadnji dan smo učence peljali v Ptuj. Mesto jim je bilo zelo všeč. Najbolj so se jim zdele zanimive stare ptujске zgradbe in grad. V Kidričevem pa so jim bili všeč naši lepi gozdovi in zelenice.

V četrtek so se morali prijatelji posloviti in marsikdo je potočil kakšno solzo. Zame je bil ta trenutek najtežji, saj nekaterih prijateljev ne bom nikoli več videla. Nekateri pa se še bodo spomnili 19. srečanja prijateljstva in bodo prišli k nam v Kidričevo. Za druge pa bodo na to srečanje ostali le lepi spomini.

Tudi sama ne bom nikoli pozabila tega srečanja, kajti spoznala sem veliko novih prijateljev.

Klavdija Sitar, 7/b, OŠ Boris Kidrič,
Kidričevo

Moja prijateljica

Moja prijateljica je iz Križevcev. Ime ji je Tatjana. Hodi v 7. razred. Prišla je v Kidričevo na 19. prijateljsko srečanje.

Med prostim časom sva se igrali naše in njihove igre. Jedla je vse, kar smo ji dali. Zvečer, ko sva že ležali, sva se pogovarjali o njihovi šoli, koliko jih je v razredu in koliko je odličnih učencev in učenk. Bila je zelo dobra prijateljica. Odgovorila je na vsako vprašanje. Zapisali sva si naslove, da si bova lahko dopisovali. Tatjana mi je povedala, da ji je tukaj zelo všeč, a v Križevcih ji je lepše. Bili sva na Ptujski gori. Tudi tam ji je bilo zelo všeč. Vprašala sem jo, če bo prišla na počitnice. Povabilo je z veseljem sprejela. Slikala je našo hišo in celo našo družino. Govorila je srbohrvaško.

Odhod dobre prijateljice je bil zelo težak. Poslovali sva se s solzami v očeh. Te prijateljice ne bom nikoli pozabila. Za spomin na njo imam njeno fotografijo.

Komaj čakam na počitnice, da se bova s Tatjano zopet videli.

Valerija Krivec, 4/b,
OŠ Boris Kidrič,
Kidričevo

Srečanje

Letos je bila osnovna šola Boris Kidrič Kidričevo gostiteljica šestnajstih pobratenih šol iz cele Jugoslavije. Leta 1964 je šola „Milan Špalj“ v Zagrebu poplavila narasla Sava. Mnoge šole so jim takrat ne-sebično priskočile na pomoč. Med njimi je bila tudi naša šola v Kidričevem. Takrat se je začelo prijateljstvo, ki ga vsako leto nadaljujemo s srečanjem tistih šol, ki so priskočile na pomoč.

Tudi sama sem bila gostiteljica dveh učenk iz pobratene šole Bratstvo-jedinstvo Križevci. Novima prijateljicama sem že pred tednom poslala pismo. Dnevi so minevali, a prišel je dan prihoda. Pričakovali smo jih pred šolo. Moji gostji sta bili Stela in Arnela. Ko smo se spoznali, nas je moj očka peljal domov. Hajdina, kraj, kjer stanujem, jima je bila zelo všeč. Popoldan smo odšli na zbor vseh šol. Tam so imele vse šole pozdravne govore. Srečali smo se otroci vseh šol. Štiridnevni program je zavzemal aktivnosti na kulturnem in športnem področju. Program je bil zelo pester. Prijateljicama sem razkazala svoj kraj in Ptuj z okolico ter zanimivosti. Dnevi so bili vse prekratki, da bi se lahko pogovorile o vseh težavah in željah v šoli ali doma. Luč v naši sobi je gorela pozno v noč.

Vse prehitro je prišel dan slovesa. Na šoli smo imeli proslavo ob Dnevu mladosti. Po proslavi je bil ples. Tukaj smo se zadnjič skupaj zabavali kajti naslednjega dne so prijateljice odpotovale. Slovo je bilo žalostno in še zadnjič smo si obljubili, da si bomo dopisovali in se tudi obiskovali.

Barbara Planec, 4/a

Dan mladosti

25. maja je dan mladosti. Učenci in učitelji so pripravili proslavo. Te svečane prireditve se je udeležilo veliko ljudi. Na proslavi so sodelovali tudi vojniki, ki so nas spremljali z glasbo. Naši otroci so deklarirali otroške pesmi. Ob koncu proslave je tovariš ravnatelj predal simbol srečanja osnovni šoli Milan Špalj iz Zagreba.

Po proslavi je bil ples. Žal nam je deževno vreme ponagajalo, saj smo prehitro morali domov. To je bil zadnji dan srečanja. Naši gostje so se že naslednji dan vračali v svoje kraje.

Maja Podvornik,
4/b, COŠ Boris Kidrič,
Kidričevo

Naše prijateljsko srečanje

Pred 19. leti se je pričelo prijateljsko srečanje. Tudi letos je bilo na osnovni šoli Boris Kidrič Kidričevo. Prišli so odlični in pridni učenci iz 15 šol cele Jugoslavije. Tudi moj brat je dobil fanta iz Črne gore iz mesta Nikšiča. Ime mu je Zoran. Z njim smo se dobro razumeli; bili smo v Ptujju in ga peljali v Ptujске toplice. V nedeljo je bila otvoritev. V ponedeljek so bile športne igre. V torek so šli na Pohorje na izlet. V sredo so si dopoldan ogledali ptujски grad in popoldanje bila zaključna proslava ob dnevu mladosti. Po proslavi je bil ples. V četrtek zjutraj so že zgodaj odrinili. Želim si, da bi se srečanje še nadaljevalo, da bi se dobro, zares dobro spoznali s prijatelji. Spoznala sem se z Zoranom in z deklico iz Skopja, ki je sošolka dečka pri katerem je bil lani moj brat Jani.

Julija Preac, 3/r, OŠ Boris Kidrič, Kidričevo

Uresničila se mi je želja

Tudi jaz sem si zaželel, da bi spoznal prijatelja iz katerega drugega mesta v Jugoslaviji. In res, ponudila se mi je velika priložnost, kajti letos je bilo v Kidričevem 19. srečanje prijateljstva osnovnih šol iz vse Jugoslavije. Spoznal sem prijatelja iz Slavonskega Broda. Imenuje se Mladen Miletič. Obiskuje 7/a, osnovne šole

Nada Božić iz Slavonskega Broda. Prvi prijateljski stiki so bili težki. Potem pa sva se takoj spoprijateljila in sva si želela, da se ne bi več ločila. Toda ti štiri dnevi so bili zelo kratki in napačil je čas odhoda. Zadnje jutro v našem kraju sva preživela tako kot zmeraj, vendar je bil v njem nek odpor. Mladen bi rad še ostal pri

nas, a ni mogel, avtobus je že čakal na odhod. Čez nekaj trenutkov, ko so že vsi pospravili prtljago, so odšli. Bilo nama je hudo, ker sva se morala ločiti, vendar sem mu obljubil, da ga bom med počitnicami obiskal.

Boris Bavdek, 6/a,
OŠ Boris Kidrič, Kidričevo

Problemi sodobnega človeka

Najprej si postavimo vprašanje: „Kakšne probleme je imel človek v preteklosti in kakšni so sodobni problemi?“

Eden od glavnih problemov človeštva je gotovo kako prehraniti ljudstvo, da ne bo umrlo od glada. Večina ljudi je danes nedohranjenih, skoraj vsa Evropa pa se „koplje v izobilju“ hrane. Veliko, veliko preveč pojemo, še več pa vržemo stran. Ne zavedamo se, ali pa se premalo, da človeštvo narašča, svet pa ostaja isti. Zmanjšujejo se tudi kmetijske površine, na katerih se pridelava velika večina hrane. Pomisliti moramo, da v svetu obstajajo narodi, ki so skoraj brez hrane, mi jo zavračamo. S hrano bi morali bolj gospodarno ravnati in del odvečne hrane poslati tistemu narodu, ki mu je primanjkuje.

Drugi problem je, kako ohraniti čisto naravo, zrak, vodo... Zavedati se moramo, da je zemeljska obla vse bolj onesnažena in da ponekod primanjkuje čiste vode, zrak je nečist; mi vdihavamo razne pline, ti vplivajo na naše zdravje in počutje, ki je vedno bolj krhko. Skrbeti moramo, da bo naša okolica čista, namestiti moramo čistilne naprave za čiščenje vode, zraka in podobno.

Tretji in tudi ponekod glavni problem je nenehna nova tehnika oborožitve. Oba bloka tekmujeta med sabo z novimi metodami oborožitve, ki pa niso človeku niti najmanj bolj nevarne kakor so nam pokazale vojne strahote o naši pretekli zgodovini. Zavedati se namreč moramo, kaj sta povzročili atomski bombi v Nagasakiju in Hirošimi, in kaj lahko povzroči milijon takih bomb. Zato se moramo boriti proti temu s pomočjo mirovnih konferenc.

Problemi sodobnega človeštva se lahko pozitivno izboljšajo v samo pod pogojem, če bo ves svet sodeloval v miroljubni koeksistenci narodov.

Darinka Plohl, Senik 12, Tomaž

Nasmeh narave

Bogata in draga so likovna ustvarjanja človeka, prav gotovo pa do njih ne bi prišel, če se ne bi zgedel po naravi, je proučeval in tudi posnemal. Pregovor, da je narava največji umetnik, prav gotovo drži. Ni se potrebno veliko ozirati naokoli, da bi videli bogastvo barv, svetlobe in dišeče opojnosti, ki je ne more pričarati še tako dober likovni ustvarjalec.

Da je mogoče s skupnimi močmi človeka in narave ustvariti nemalokrat prave čudeže, je že tudi potrjeno tako v industriji kot tudi na drugih področjih ustvarjanja. Med najbolj bogatimi pa je prav gotovo likovno. Da je temu tako, v sicer nekoliko skromnejši po izvirnosti,

dokazuje tudi ta fotografija. Ni bilo potrebno, da je podoba, ki krasno vrt ene od zasebnih stanovanjskih hiš v občinskem središču Slovenska Bistrica, ustvaril likovnik. Samo malo naravnega daru in ostro oko sta ustvarila pravo zanimivost. Iz že propadajočega drevesnega debla je „vzniklo“ novo življenje, ki v precejšnji meri spominja, seveda če je domišljija na pravem mestu, na predstavnika boga Erosa.

Ni kaj reči. Lastnik je imel bistro oko pri iskanju in spretno roko pri obdelavi posušenega drevesnega debla.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

Dohodek narave oplemeniten z lastnim delom vračajo naravi

VIDEŽ

Ribiška družina Slovenska Bistrica je bila ustanovljena leta 1952 na pobudo dvanajstih navdušenih ribičev, in z le majhnimi površinami mirnih in tekočih voda. Začetna skromnost se je predvsem po zaslugi prizadevnosti članov razširila v pomembno gospodarsko aktivnost, ki seveda še ne dosega opremljivejših gospodarskih rezultatov, zato so rezultati njihovega dela danes pomembno področje v skrbi za ohranjanje življenja v naravi in čistega okolja. To pa je že velik gospodarski pa tudi human prispevek družine in njenih članov danes vse bolj onesnaženemu naravnemu okolju.

Od ustanovitve do danes se je RD Slovenska Bistrica razvila v eno vodilnih vrst v podravski regiji in tudi na širšem slovenskem prostoru. Pot od ustanovitve do

hektarjev ribnikov in številnimi tekočimi vodami na območju občine Slovenska Bistrica in Slovenske Konjice. Da bi bila njihova prizadevanja kar najuspešnejša in delo trdno povezano, so za posamezna področja imenovali ribiške sekcije v Slovenski Bistrici, Slovenskih Konjicah, Poljčanah in na Pragerskem. Takšna organiziranost omogoča tudi uspešnejšo samoupravno dejavnost, saj RD Slovenska Bistrica trenutno šteje že blizu 600 članov.

Pridobivanju novih članov posveča bistrška družina veliko pozornost, to pa se jim tudi obrestuje. V zadnjih petih letih je RD Slovenska Bistrica vsako leto vključevala

za člane 100 dinarjev, za turiste 200 in za tuje turiste 300 dinarjev, medtem ko bo letna dovolilnica za ribolov za člane znašala 500 dinarjev.

Med vzroki za doseganje uspehov RD Slovenska Bistrica je tudi skupna odločitev, da vsak član opravi letno šest prostovoljnih delovnih ur, medtem ko so bolni in starejši te obveze oproščeni. Ta osnova je za večino članstva le majhen delež tistega, kar v resnici prispevajo, saj pri društvu skupno opravijo letno blizu 4000 prostovoljnih delovnih ur. Za letošnje leto pa načrtujejo celo 6000 opravljenih delovnih ur. Največ jih bodo porabili za skrb namenjeno obnovi ribjega bogastva, čiščenju voda in okolja ter dokončno zgraditev že četrtega ribnika na Videžu.

Člani RD Slovenska Bistrica so tudi poborniki boja za čisto okolje. Skupno s krajevnim skupnostmi v občinah Slovenska Bistrica in Slovenske Konjice večkrat organizirajo prostovoljne akcije čiščenja okolja strug, potokov pa tudi stoječih voda. Žal v obeh občinah ugotavljajo, da njihova prizadevanja v boju za čisto okolje zavira rast industrije, predvsem industrijskih odpadkov, ki povzročajo, da so mnoge večje vode že mrtve za vodno življenje. Društvu je v zadnjem času uspelo vzpostaviti tesnejše stike z vodno skupnostjo Drava-Mura in tako reguliranim tekočim vodam dograjujejo pogoje za življenje, selitev, rib in tudi možnosti drstenja.

RD Slovenska Bistrica izdelava vsako leto plan dela, predvsem na osnovi planov, ki jih sestavijo območne sekcije v Slovenskih Konjicah, Slovenski Bistrici, Poljčanah in na Pragerskem. Letos so predali svojemu namenu prenovljeni ribnik na Videžu, v razne tekoče in stoječe vode pa so vložili že 2500 kosov ali 1600 kg raznih rib. Njihov letni prirast pa je trikrat cenejši od tržne vrednosti in znaša tudi do enega kilograma. Tako ustvarijo z lastnim delom eno tretjino tržne vrednosti. Za krmiljenje rib pa v tem obdobju porabijo tudi do 24 ton koruze.

Besedilo in posnetek Viktor Horvat

Pred letošnjim 1. majem so v obnovljeni ribnik na Videžu vložili veliko amurjev in krapov.

današnjih rezultatov prav gotovo ni bila lahka, čeprav je slonela skoraj izključno na ramenih članstva in njihove odločnosti, da ohranijo naravo v podobi kakršna je bila pred mnogimi leti, ko je še niso uničevali industrija in motorizirani turisti. Osnovni način, da so v tem tudi uspeli, je bilo in ostaja prostovoljno delo in trdna volja, da ostanje vode in narava okoli nje neoskrbeni.

Danes RD Slovenska Bistrica upravlja s skupno površino 8

po 50 novih članov. Leta 1975 so predvsem z lastnim, prostovoljnim delom in tudi finančnimi prispevki zgradili ob ribniku na Videžu ribiško kočjo, brunarico. To je bil novi korak k združevanju članstva. Potrebno je pohvaliti člane RD Slovenska Bistrica, da vse uspehe dosega predvsem s prostovoljnim delom in lastnimi prispevki, ki jih dopolnjujejo s sredstvi dohodka od prodaje dnevnice za ribolov. Na zadnji letni skupščini družine so sklenili, da bodo letos dnevnic

Cvetko Petek najuspešnejši posameznik na LAO

Letošnje prvenstvo športnih iger ljubljanskega armadnega območja so končana. V treh dneh so se na igriščih v Slovenski Bistrici vojaki in starešine JLA merile v usposobljenosti predvsem v borbenih disciplinah. Veliko znanja, spretnosti pa tudi moči in kondicije je bilo potrebno sprostiti, da bi se lahko uvrstili pri vrhu ali kar na najvišji stopnici. To je potrdil tudi letošnji zmagovalec 22-letni vojak iz garnizije Maribor, Cvetko Petek, ki je zbral skupno 318 točk pred drugouvrstencem s 312 in tretje uvrstencem z 283 točkami.

Cvetko Petek je po prihodu na cilj zadnje discipline, kros na 2000 metrov, po tem, ko je zvedel za rezultat svojega najbližjega nasledovalca, povedal, da je srečen ob tako velikem uspehu, ki je od njega zahteval veliko moči in vztrajnosti, kar je s seboj v vojaške

vrste prinesel že iz „civila“.

Doma je iz Titovega Velenja, kjer je član karate kluba, kar je pomembno za utrjevanje kondicije. Drugih spretnosti se je naučil med služenjem vojaškega roka, saj je tekmovalje v mnogobojno vse kaj drugega kot spretnosti iz karate športa. V svoji enoti ima zelo dobre in razumevajoče starešine, zato je lahko posvetil več časa tudi disciplinam iz vojaškega mnogobojja. Sedaj po zmagi na LAO v Slovenski Bistrici si je želel, da bi sodeloval tudi na zveznem armijskem prvenstvu. Žal tega ni. Prepričan je, da bi se tudi tam lahko uvrstil v sam vrh.

Prav gotovo pa je prvo mesto med posamezniki na LAO njegov največji športni dosežek doslej.

V. H.

Dober tekmovallec in instruktor

Kdo ga ne pozna — ne le v Kidričevem, temveč širše v občini Ptuj in tudi izven nje. To je JOŽE SORŠAK, instruktor pri AMD Kidričevo, saj je prav on zaslužen, da so mnogi vozniki pod njegovim nadzorom opravili vožnje pred izpitom za voznike motornih vozil. Vedno vester in razpoložen, nasmejan in dobre volje pri AMD Kidričevo opravljajo zahtevne in odgovorne naloge, saj ni malo lahko vse tiste, ki bi radi postali bodoči vozniki, usposobiti tako, kot bi želeli in kot bi morali bodoči upravljalci železnih konjičkov znati.

Če ga srečamo pred prostori AMD v Kidričevem, ali med vožnjo, ko sedi poleg voznika ali voznice in budno pazi na vsak gib, ki je že kako odvisen ne le za varnost in opravljanje izpita, ampak zato, da vsak poleg obvladovanja vozila dobi tudi čut odgovornosti na cesti. Verjamemo mu, da mu ni lahko, ko opravlja ta svoj delovni dan, vendar kot nam je povedal, je zelo zadovoljen, ko vidi, da njegov trud ni bil zaman. To je le del iz njegovega vsakdanjega dela in izvrševanja zahtevanih nalog, ki mu jih narekuje položaj instruktora.

Jože pa se rad ukvarja tudi z drugim dejavnostmi. Predvsem ga poznamo kot rednega udele-

ženca raznih avtorallyjev, kjer prav tako dosega uspehe, ki samo se potrjujejo njegovo sposobnost in znanje. Že lansko leto smo ga predstavili našim bralcem, to smo pa dolžni tudi letos.

Med drugim je letos sodeloval na avtorallyju mladosti 1983 v Markovcih. Prireditelj je bil AMD — krožek Markovci in je tudi v celoti zelo dobro uspel. Na tekmovalju je bil med posamezniki prvi Daniel Korošec iz Zabovc, drugi pa Jože Soršak s sovozniki

kom Jurijem Lamutom iz AMD Kidričevo, med ekipami je prvo mesto pripadlo KS Kidričevo, drugo KS Markovci in tretje KS Ivan Spolenjak.

Za ekipo KS Kidričevo so tekmovali Jože Soršak, Zlatko Kodrič in Slavko Cvitanic.

Organizacija in vse ostalo je potekalo v redu in gre vse priznanje AMD krožku Markovci, ki je tekmovalje izpeljal do konca.

France Meško

Jože Soršak s pokalom KS Kidričevo za prvo mesto in s svojim za drugo mesto. Foto: Konrad Zorec

SLEPI USPEŠNI V ATLETIKI

Na republiškem tekmovanju slepih in slabovidnih Slovencev je bilo v Celju na atletskem stadionu Kladivarja tekmovanje v atletiki.

Nastopilo je nad 80 tekmovalcev in tekmovalk v treh kategorijah. Ptujčani so svoj nastop upravičili in v posameznih panogah dosegli naslednje uvrstitve. V »A« kategoriji je zmagal Potočnik iz Kranja s 2.572 točkami... 1. mesto Anton Hrenko, ki je zbral 2.167 in na 11. mestu Andrej Furjan s 1978 točkami. Hrenko je z odličnim metom medicinke 12,75 m osvojil II. mesto, prav tako pa je Furjan v suvanju kroglice 7,63 m osvojil II. mesto.

Med dekletih je zmagala Batističeva 1.167 točk, na 3. mesto se je uvrstila Silva Dimič s 704 točkami s tekom na 60 m 12,3 se je uvrstila na 3. mesto.

V »B« kategoriji se je Milan Kokot uvrstil na 20. mesto s 786 točkami med dekletih pa Lizika Širec na 12. mesto s 753 točkami.

Ekipno je zmagala Ljubljana 8.277 točk pred Mariborom 7.293 točk, na 7. mesto se je uvrstil Ptuj s 4.931 točkami.

anc

Zakaj je javno stranišče že dalj časa zaprto?

O prostorih, kamor mora pač vsak človek vsaj enkrat dnevno, kot temu pravimo »peš« sicer ni spodobno javno pisati, čeprav bi tudi temu »problemu« včasih morali nameniti nekaj vrstic.

Kako imamo te prostore čiste doma, ve vsak sam. Nas bolj zanimajo ti prostori v javnih lokalih, predvsem v naših gostilnicah, bifejih, ki so žal mnogokje slabo ogledalo naše kulture, kajti resnica je, da so stranišča pač takšna, kakršna si naredimo sami. Verjetno ne bomo zapisali preveč, če povemo, da te prostore mnogi celo iz malomarnosti in morda celo nagajivosti kaj hitro onesnažijo, v njih papir kaj hitro zmanjka itd.

Nedavno tega pa me je na ta primer opozoril še Ptujčan A. H. in mi je povedal, da so pač prišli tuji turisti v naše zgodovinsko mesto in si ga ogledali, zlasti njegove zgodovinske zanimivosti, pa ga je eden vprašal »Wo ist Clo?« Kje je stranišče? Pa jim je pokazal, da je javno stranišče nad mestno tržnico, kajti je bil prepričan, da je to odprto. Kmalu pa se je prepričal, da je tako moško kot žensko stranišče zaprto, vrata trdno zaklenjena, le kdo bi vlomil v ta prostor?

Od edinega ptujškega javnega stranišča je menda ostal še samo smrad, ki žal zaudarja izza zaklenjenih vrat. Zato javno sprašujemo odgovorne, zakaj je ptujsko javno stranišče že nekaj časa zaprto? Ni pri vsem tem odveč pripomniti, da se ljudje potem v sili pač radi zatekajo v stranske ulice, zlasti tiste, ki vodijo pod grajsko obzidje, kjer na hitro opravijo svojo življenjsko potrebo...

K. O.

Starejšim v razmislek

Današnja mladina ni kaj dosti prida, ne mara se učiti, ne delati in sploh ne spoštuje starejših. Takšna je ocena starejših o nas in pri tem vse preradi poudarjajo, kako težko je bilo včasih življenje, ne pomislijo pa, da se tudi današnja mladina ubada z mnogimi težavami. Pripovedujejo, kako je bilo včasih življenje v družini. — Res, da so bili večkrat lačni, slabo oblečeni, ... a vendar so čutili toplino doma, saj jih je doma vedno čakala mama, ki je storila vse, da ne bi bili lačni.

Majda Forstnarič 8. c

V zadnjem času veliko mladih srečujemo po gostilnah, v katerih so redni obiskovalci. Sedijo in pijejo, začnejo gledati v zrak, ko jim zmanjka teme za pogovor, v rokah pa držijo cigareto. Veliko vprašanje nas mladih v osnovnih šolah je: »Kam po osnovni šoli?« Srednješolci pa se sprašujejo: »Ali bomo dobili zaposlitev in kje?« Čim boljši uspeh imaš, tem bolj je, saj si boš sam lahko brez težav izbral poklic. Se je mnogo drugih problemov, ki jih starejši ne vidijo ali pa jih nečejo videti. Slej ko prej jih bodo morali, saj gre vendar za nas, za njihove otroke, ki več niso otroci, ampak postajajo odrasli.

Darja Skerlovnik 8. c

Velikokrat se mladi srečujemo z raznimi težavami. Starejši ljudje nam velikokrat ne dajo prav. Kaj res mislijo, da mi nimamo težav? Vem, težka leta so preživeli naši starši in starejši ljudje. Tu je bila vojna. Strah in trepet pred vsakim dnevom in nočjo. Bilo je veliko dela v hlevih, vinogradih itd. Kaj pa mi mladi? Ali smo tudi mi vse to preživeli? Ne, tega nam ni bilo treba. Mi se srečujemo z drugimi težavami. Dandanes je težava vseh mladih drugačna, kot je bila nekoč. Starši pravijo: »Raje pojdi ven, ne pa da poležavaš in lenariš doma!« Toda kam naj grem? Lepo je iti na sprehod v gozd, vendar si mi mladi velikokrat zaželimo družbe in zabave. In kje naj to najdemo? V današnjem času se mladi večino zbirajo po gostilnah. Jaz pa se sprašujem: »Kaj je gostilna res edini prostor za nas mlade?« Ne, ni! Lahko bi se zbrali v klubu mladih, se pogovarjali in zabavali. Ne bi nam bilo treba sedeti v gostilni in zapravljeni časa.

Breda Vidovič 8. c

V večjih mestih, kjer ni zelenic, si mladi ne morejo privoščiti zabave na prostem in naravi. Zato pa prirerjajo mladinske zabave, na katerih se zbirajo vsak teden in plešejo. Toda samo ples ne zadostuje kulturni potrebi mladega človeka. Mladino izoblikuje družba. In napačno je, če te starši silijo k učenju, ker mislijo, da samo ob knjigah postaneš bister in da si le ob branju najdeš izkušnje za življenje.

Ivan Šenkš 8. c

Današnja mladina je verjetno zadnja, ki uživa res lepo mladost. Ves svet tekmuje v oboroževanju, nihče pa ne misli na nas mlade. Nihče ne misli na palestinske otroke in njihovo usodo. Kako je lahko izraelski vojak ubil ubogega nedolžnega Palestince. Ali ni mislil na svoje otroke doma, da njih lahko doleti ista usoda?

Darko Arnuš 8. c

Tako so razmišljali naši sošolci, ko smo jih vprašali, kakšne težave imajo in kako bi jih opravili.

Povedali so tudi, da še vedno nimajo urejene prehrane po šolah, da so si starši preko sindikatov uredili topli obrok, medtem ko je marsikateri učence še danes ves dan lačen. Na poti v šolo ima pri roki trafik, kjer lahko kupi cigarete, zelo malo možnosti pa je za zdravo prehrano. Premalo je poskrbljeno tudi za kulturno razvedrilo, saj je vstopnina za kvalitete predstave zelo draga, nekoč pa so imeli učenci baje celo prost vstop na določenih prireditvah. Tudi potovanja so draga. Popusti so preskromni, mladi pa si želimo potovati, spoznavati domovino. Malo bolj so sicer začele delovati organizacije planincev, tabornikov, turistov, vendar to zajema še vedno premalo mladine. Na koncu pa še to? Ali bodo morali naši starši najeti kredit, da se bomo lahko v počitnicah kopali v Ptujskih toplicah? Za nas mlade je to kopanje že pravi luksuz. Razmislite!

Irena Krefl in Dominika Weigl, učence novinarskega krožka OŠ »Franc Osojnik« Ptuj

TV spored

TV LJUBLJANA

PETEK, 17. JUNIJA:

17.40 Poročila; 17.45 Slovenske narodne in ponarodele: Koroska; 18.15 Tarzan, ameriška risana serija; 18.40 Ob dnevu civilne zaštite: Zaklanjanje prebivalstva; 10.10 Risanka; 19.24 TV in radio noč; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Rockfordovi dosjeji, ameriška nadaljevanka; 20.55 Zrcalo tedna; 21.15 V znamenju; 21.30 Nočni kino: Ljubezenski sel, angleški film.

SOBOTA, 18. JUNIJA:

8.00 Poročila; 8.05 Pedanjžep, otroška oddaja; 8.35 Sedem stopnic do glasbe: Dopoldanski in popoldanski otroci; 8.50 Tarzan, ameriška risana serija; 9.15 Učitelj, otroška nadaljevanka TV Beograd; 9.45 Mogočno morje, francoska dokumentarna serija; 10.45 Tretje obdobje: Spoznaja raziskav; 10.40 Dolgo iskanje: Po stopinjah prednikov, angleška dokumentarna serija; 11.30 Poročila; 16.35 Poročila; 16.40 Nogo-met Vardar: Željeznica, prenos v odmoru aerobna gimnastika; 18.30 Galaktika, ameriška nadaljevanka; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio noč; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Ob 3.10 Proti Yumi, ameriški film; 21.30 TV teka: leto 1958 — Začetek skupnega JRT programa LJ; 22.25 Poročila.

NEDELJA, 19. JUNIJA:

10.10 Poročila; 10.15 Živ žav, otroška matineja; 11.00 Dj. Lebovič-H. Krvavac: Valter Brani Sarajevo; 11.45 Kolumbijska folklor; 12.10 625. oddaja za stik z gledalci; 12.30 Pevski tabor Sentivid pri Stični; 15.50 Poročila; 15.55 Zabava vas skupina Kim; 16.35 Brez utemeljenega dvoma, ameriški film; 17.55 Športna poročila; 18.10 I. Torkar: Satirični pesnik Martin Krpan, priredba predstave Sentjakobskega gledališča iz Ljubljane; 18.55 Ne prezrite; 19.10 Risanka; 19.21 TV in radio noč; 19.23 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 A. M. Car-Z. Mitrovič: Savamala, nadaljevanka; 20.40 Izvirni — Istra: Živeti in preživeti, dokumentarna serija

SPORED RADIA PTUJ

PETEK, 17. junij: 17.00 Novice dneva, vreme, obvestila. 17.15 Zabavna glasba z reklamami. 17.45 Včeraj, danes, jutri. 18.00 Mladi iz KS Lovrenc. 18.30 Planinsko društvo Stoperce do 19.00.

SOBOTA, 18. junij: 17.00 Novice dneva, vreme, obvestila. 17.15 Zabavna glasba z reklamami. 17.45 Včeraj, danes, jutri. 18.00 Zabavno glasbeno oddaja s prispevki novinarjev do 19.00.

NEDELJA, 19. junij: 11.00 Tedenski pregled dogajanj. 11.20 Zabavna glasba. 11.35 Obvestila. 11.45 Kmetijska oddaja. 12.00 Aktualnost tedna. 12.10 Domača ustvarjalnost. 13.00 Čestitke poslušalcev.

PONEDELJEK, 20. junij: 17.00 Novice dneva, vreme, obvestila. 17.15 Zabavna glasba z reklamami. 17.45 Včeraj, danes, jutri. 18.00 Krajevna skupnost Stoperce. 18.30 Šport in telesna kultura do 19.00.

TOREK, 21. junij: 17.00 Novice dneva, vreme, obvestila. 17.15 Zabavna glasba z reklamami. 17.45 Včeraj, danes, jutri. 18.00 Vzgojno varstvena organizacija Ptuj. 18.15 Kako je z brezplačno zaščito posevkov? 18.30 O civilni zaščiti do 19.00.

SREDA, 22. junij: 17.00 Novice dneva, vreme, obvestila. 17.15 Zabavna glasba z reklamami. 17.45 Včeraj, danes, jutri. 18.00 Organizacija žetve in odkupa žitaric. 18.30 Mladinsko varčevanje do 19.00.

ČETRTEK, 23. junij: 17.00 Novice dneva, vreme, obvestila. 17.15 Zabavna glasba z reklamami. 17.45 Včeraj, danes, jutri. 18.00 Pionirji zdravo v OŠ Stoperce. 18.30 Kulturna panorama do 19.00.

V ostalem času prenašamo združene programe slovenskih radijskih postaj — studio Ljubljana.

Udeležila sem se proslave ob dnevu mladosti v Kidričevem

V sredo, petindvajsetega maja je bilo v Kidričevem, srečanje predstavnikov vseh jugoslovanskih šol. Proslave so se udeležili pionirji in mladinci iz vse Jugoslavije, pa tudi mnogi borci ki so prejeli pohvale in priznanja.

Vsi smo že težko čakali na začetek. Najprej je zapel pevski zbor, v katerem sem pela tudi sama. Sledila je plesna skupina. Dekleta, ki so plesala, so bila oblečena v pisane majice.

Nastopili so se učenci osnovne šole Boris Kidrič. Med proslavo nas je zmotil dež, a kljub temu je program potekal normalno. Spregovorila je predsednica OKZSM Ptuj. Vse pionirje in mladince je pozdravila in pohvalila ter nas spodbudila, da bi se naprej tako vestno izpolnjevali naloge. Najuspešnejši posamezniki so za svoje delo dobili priznanja, med njimi je bila tudi OZSMS naše šole. Posebno slovesno je bilo, ko so podelili državna odlikovanja, najuspešnejšim ljudem iz naše občine.

Po končani proslavi je bil še ples. Nekateri mladinci so pričeli plesati, drugi pa so jih gledali in se zabavali po svoje.

Ta dan je bil poln veselja a tudi žalosti, saj ni bilo med nami našega velikega prijatelja in voditelja tovariša TITA.

Alenka Toplak, 7/a, OŠ Olga Meglič, Ptuj

DAN MLADOSTI NA NAŠI ŠOLI

25. maja smo imeli športni dan. Najprej smo pripravili kulturni program in podelili priznanja, ki so si jih učenci prislužili na raznih tekmovanjih, nato pa je sledil svečan sprejem pionirjev v mladinsko organizacijo. Po tem svečanem dogodku, so se vrstile razne športne igre.

Višek športnega dne je predstavljala tekma med tovariši učitelji in učenci. Učenci so ob pričetku napovedali »gladko« zmagavo, vendar so že takoj dobili gol. Takoj zatem so izenačili. Vratar je bil po prejetju izenačujočega zadetka skorajda nepremagljiv. Za tovariše učitelje je branil naš zobozdravnik, ki ima letos šolsko ambulanto na naši šoli. Tovariši so bili nepopustljivi, kot bi bili v razredu. Imeli so premoč. Učenci se tudi niso pustili, zato so neprestano lovili rezultat tovarišev. Bil sem v zelo težavnem položaju, saj sem sodil to tekmo. No, sodil sem pošteno. Tekma se je končala neodločeno 9:9. Po podaljških pa so kot vedno zmagali tovariši in razočarali navijače učencev.

Mislim, da takšna srečanja zblizujejo odnose med učenci in učitelji in upam, da ji bo še več.

Božo Černila, 8/a, OŠ Videm pri Ptuj

DAN ČEBELARJEV

V soboto, 28. maja, je bilo v SŠC v Ptuj republiško srečanje čebelarjev, razstava in tekmovanje.

Tudi čebelarji naše šole smo se udeležili tega srečanja. Najprej smo si ogledali razstavo, ki so jo pripravili čebelarji in tovarna Medeks, nato pa so se vrstili razni govori. Po tej svečanosti smo imeli tekmovanje. Pri reševanju nalog sem moral biti zelo natančen in hiter, ker je tudi čas odločal o zmagovalcu. Midva z Albinom sva zasedla 5. mesto in dobila priznanje. Drugo leto bo tekmovanje v Kopru. Upam, da se ga bomo lahko udeležili. Naša mentorica je bila zelo zadovoljna, saj smo bili letos prvič na takem tekmovanju in tudi krožek na naši šoli nima dolgoletne tradicije.

Janko Bedrač, 7/b, OŠ Videm pri Ptuj

VESELA ŠOLA

V veselo šolo hodim dve leti. Imamo jo vsak drugi petek. Imeli smo že tri tekmovanja, na katerih smo se izkazali v znanju. Tovarišica nam teste pregleda in točkuje, potem pa naše rezultate sporoči v Ljubljano uredništvu Vesele šole. Učenci, ki imajo zbrani dovolj točk, tekmujejo naprej. Ob koncu šolskega leta grejo najboljši učenci na občinsko tekmovanje. Lani sem bila na takem tekmovanju tudi jaz. Tudi letos se bom udeležila občinskega tekmovanja. Želim si, da bi dosegla lep uspeh.

Valerija Ilesič, OŠ Vitomarci

Prijateljske vezi se poglobljajo

Bratstvo, prijateljstvo, enotnost... so besede, ki jih vsak dan prebiramo v časopisih, jih poslušamo v šolah, na proslavah... Postale so del našega besednjaka — nanje smo se privadili.

Kaj so v resnici te besede, kaj pomenijo?

Na to vprašanje bi znali odgovoriti predvsem naši ljudje, ki jih je okupator med vojno izgnal iz Slovenije, prepričan, da jih bodo ljudje, ki pripadajo drugim jugoslovanskim narodom, zavrgli. Sovražnik je tako hotel sejati sovraštvo, razdor, trpljenje — a se je ušel. Povsod, kamorkoli so naše izgnance odpeljali, so se našli ljudje, ki so razumeli stisko, ljudje, ki so razumeli besedo BRATSTVO. Niso spraševali: »Kdo si ali kaj si?« Vsakega so sprejeli z odprtimi rokami. Nudili so mu vse, kar so imeli. Po končani vojni so se naši izgnanci vrnili domov, s tem pa se bratstvo ni končalo. Ostale so prijateljske vezi, lepi spomini, pisma in VLAK BRATSTVA IN PRIJATELJSTVA. Na različne načine se spoznavamo in povežujemo ter s tem gradimo trdnost in moč naše domovine.

Eva Jurkovič, OŠ F. Osojnik

Iz izletniške knjige

Prvomajske praznike sem preživela pri stari mami. Tam so bili tudi moji bratraci in sestrične. Tako smo se odločili, da gremo k Dravi. Odpravili smo se.

Stopali smo po prašnati makadamski cesti in molčali. Kdaj pa kdaj je zapela kukavica, ki je bila nekje daleč v gozdu. Sestrična je začela peti in vsi smo se ji pridružili. Naenkrat pa se je na cesti znašel zajček. Stal je in nas gledal. Bil je majhen in rjav. Tudi mi smo obstali in ga gledali. Gledal je v nas in zdelo se nam je, da nam je hotel nekaj reči, toda kaj, ko ne zna govoriti. Potem je odkakljal proti travniku. Še enkrat se je ozrl za nami in potem je odšel. Sli smo naprej. Veter je popihal in pozibalval — drevesa. Prišli smo v gozd.

Ko smo nekaj časa hodili po gozdu, smo odkrili lovsko opazovalnico. Prepričali smo se, da ni nikogar gori, in sli smo nanjo. Kakšen lep razgled! Vse okrog tebe zelenice gozd, ki dviga svoje vrhove k nebu. Za gozdom pa so se razprostirale njive in travniki. Ko smo se nagledali te lepe pokrajine, smo se odpravili naprej. Hodili smo po gozdu in tako prišli na nek travnik. »Glej«, je zakričal »Drava!« Hitro smo stopili za njim. Naemstvo Drave je tam ležala velika mlaka. Bila je umazana, zato si težko videl, če je notri kaj žab.

Naveličali smo se hoditi in odpravili smo se domov. Ustavili pa smo se samo na tistem mestu, kjer je bil prej zajec. Mislili smo, da se bo vrnil. Toda ni se. Gotovo je bil že kje daleč. Končal se je naš izlet v naravo.

Tanja Krivec, 7/r., OŠ Leskovec

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

MOJA POT V ŠOLO

Od šole sem oddaljena dva kilometra. Včasih se peljem v šolo s kolesom, največkrat pa grem peš. Moja pot do šole je zelo nevarna, saj moram prečkati železniško progo in mnoga križišča. Na cesti je zelo gost promet, saj je na njej veliko avtomobilov, kolesarjev in pešcev. Da, tudi pešcev, saj ni urejenih pločnikov, kjer bi lahko pešci hodili varno. Pa tudi prehodov za pešce ni. Velikokrat se zgodi, da otrok prečka cesto. Voznik ne more pravočasno zaustaviti in že je nesreča tu. Zato moram biti na cesti, po kateri grem v šolo, zelo previdna.

O prometu se učimo tudi v šoli. Tovarišice, tovariši in starši se trudijo, da bi bila naša pot čimbolj varna. Neprestano nas opozarjajo na nevarnosti, ki pretijo na cesti. Učenci si najbolj želimo, da bi bili pločniki, kjer bi bili bolj varni.

Kljub temu, da je moja pot v šolo nevarna, je lepa in zanimiva. Ob poti lahko občudujem bujne travnike, polja in hiše z lepo obdelanimi vrvti. Čas mi tako hitro mineva in kmalu se znajdem pred šolo.

Barbara Bezjak, 6/b, OŠ Ivan Spoljenjak, Ptuj

LITERARNI VEČER

V četrtek, 26. maja, je bil v Ptuj literarni večer z Matejem Borom. S to priraditvijo smo Ptujčani na dostojen način počastili pesnikovo 70-letnico rojstva. Študentka Nevenka nam je prebrala nekaj besed. Njegova dela so mi bila zelo všeč. Še bolj pa mi je bilo všeč to, kar je o sebi in o pesmih govoril sam avtor. V šoli smo se ravno v teh dneh učili o književnosti med NOB, zato mi je bilo srečanje z Matejem Borom še toliko bolj všeč in mi prineslo še več znanja o njem. Želela bi, da bi bilo takih literarnih večerov čim več, saj lahko ob takih srečanjih veliko pridobimo. Lepo bi bilo tudi to, da bi se teh večerov udeležili vsi učenci, ker po taki priraditvi, kot je bila ta, nikoli ne bom pozabila Mateja Bora in njegovih pesmi. Vsa pohvala velja ljudski in študijski knjižnici, ki je pripravila ta literarni večer.

Romana Lečnik, 8/a, OŠ Videm pri Ptuj

Zbor pionirjev Jugoslavije

Tako kot vsako leto smo se tudi letos že osemnajstič zbrali jugoslovanski pionirji v Kočevju. Prišli smo iz vseh krajev naše domovine. Zbralo se nas je približno tri tisoč.

Letos mineva 40 let štirih pomembnih dogodkov iz časa NOB na Kočevskem. To je bilo znamenito tridnevno zasedanje.

Zbora odposlancev slovenskega naroda v Kočevju, 1. kongres slovenske mladine v Kočevski Reki, ustanovitev 9. brigade in zbor aktivistov na Puguledu pri Kočevju. Ravno zaradi teh pomembnih dogodkov smo se zbrali v Kočevju.

Slavnostni govornik na zboru jugoslovanskih pionirjev je bil predsednik slovenske skupščine Vinko Hafner. Govoril je o dolžnosti pionirjev, najbolj pa je povdaril, da moramo tudi mi prispevati svoj delež k stabilizaciji.

Sekretar RO Rdečega križa Slovenije France Malovrh je predal na proslavi predsedniku republiškega sveta Zveze pionirjev Francu Kržanu najvišje priznanje RK »zlati znak«, ki ga je organizacija RK podelila Zvezi pionirjev. Pionirji so dobili tudi plaketo solidarnosti z narodnoosvobodilnimi gibanji po svetu.

Pionirji so se predstavili s pesmimi, recitacijami in narodnimi plesi.

V spomin na ta dan so pionirji posadili osem spominskih smrečic.

Mladi kurirji, nosilci torb so predali raport narodnemu heroju

in generalu Andreju Cetinske-mu-Levu. Ta je govoril o hrabrosti, pogumnosti in požrtvovalnosti mladih kurirjev med NOB. Hudo mu je bilo, ko je pošiljal mlade pogumne kurirje s pomembnimi sporočili na pot, kajti vedel je, da se nekateri izmed njih ne bodo več vrnili. Tudi mladi kurirji so se zavedali nevarnosti, vendar so vedeli tudi, da je to, kar delajo, njihova dolžnost. Vsi mladi kurirji so si zaslužili ime heroja.

Pohodniki po poteh Primorske pa so raportirali tovarišu Albertu Jakopiču-Kajtimiru.

V Kočevju smo ponovno potrdili spoznanje, da lahko le trdno povezanost dosega še boljše rezultate, tako kot nas je učil Tito.

Mariinka Feguš, OŠ bratov Štrafela, Markovci

POZDRAVLJENI, DRAGI PRIJATELJI

Dobrih 40 let mineva, od kar je sovražnik divjal po naši zemlji. Uničeval je mesta in vasi ter se strahotno znašal nad našim ljudstvom. Mnogo jih ni dočakalo svobode, mnogi so v tem neenakovrednem boju za vedno ostali na bojišču.

Takoj v začetku pomladi 1941. leta so Nemci začeli izseljevati naše rojake v Srbijo z namero, da bodo »napravili to deželo spet nemško.« Njihovi cilji pa se na srečo niso uresničili. K temu so pripomogli naši bratski narodi, ki so sprejeli izseljene Slovence kot svoje brate. Tam so jim nudili vso toplino doma, ki so ga v Sloveniji za nekaj časa izgubili.

Mi Slovenci te gostoljubnosti ne bomo nikoli pozabili. Vezi, ki so jih stkali takrat, gojimo še danes, čeprav je minilo že mnogo let od teh strahot. Odrz tega je tudi vlak bratstva in prijateljstva, ki prihaja letos k nam. To ni navaden vlak, ne brzi, ampak čisto poseben vlak, ki predstavlja bratsvo vezi in simbol ljubezni do vseh naših narodov in narodnosti. Iz Srbije prihaja k nam v goste s potniki, ki jih Slovenci pričakujemo z odprtimi rokami in srci ter z večno hvaležnostjo za to, kar so nam pred štiridesetimi leti izrazili. Takrat je šlo za življenje ali smrt slovenskega naroda.

Ti časi so sedaj že daleč za nami in mi mladi jih poznamo samo še iz knjig in pripovedovanja starejših. Sedaj se nam spet ponuja priložnost, da izvemo kaj več o tujih samih iz njihovih ust. V današnjem času postajajo te vezi vedno bolj pomembne, saj nam utegnejo zgledi o slogi, pomoči in bratstvu iz preteklosti utrditi vezi med našimi narodi tudi danes.

Prihaja torej vlak, ki ga vsi poznamo pod imenom vlak bratstva in prijateljstva. Najpomembnejše od vsega je, da pomeni prihod in sprejem tega vlaka resnično in trdno vez med našimi narodi. Velikokrat smo si že stisnili roko, a najiskrenejši je bil tisti pozdrav, ko sta si segla v roko šumadijski in slovenski kmet, ko jima je zmanjkalo besed in je največ povedal krepek objem. Mnogokrat drobna solza na licu pove več od še tako iskrenega govora. Zato naj danes še enkrat izrazim dobrodošlico dragim prijateljem iz bratske republike Srbije.

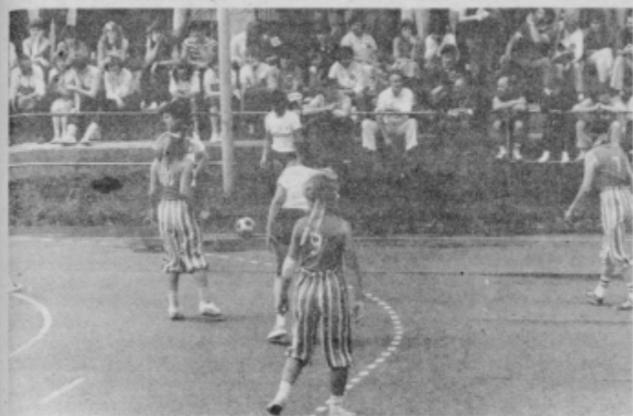
Pozdravljeni, dragi prijatelji.

Petra Ilec, 8. b, OŠ »Franc Osojnik« Ptuj

SREČANJE DELAVCEV ZDRAVSTVENIH CENTROV

Navdušile so predstavnice lepšega spola

Tradicionalno srečanje delavcev zdravstvenih centrov Titovo Velenje in Ptuj je bilo minulo soboto v Ptuj. Tudi tokrat so se pred tovariškimi srečanjem pomerili v različnih športnih disciplinah. Posebno pozornost je vzbudila tekma v malem nogometu med predstavnicami lepšega spola,

Tekma je bila živahna, bilo je kaj videti! (foto I. kotar)

čprav tudi moški dvoboj ni bil na odmet. Dekleta in žene so pokazale, da jim nogomet ni španska vas, prav nasprotno. O zmagovalcih ne bi pisali, bolj pomembno je prijetno vzdušje, ki so si ga zdravstveni delavci znali ustvariti ter tako še bolj utrdili vezi med obema centroma. I. kotar

Na evropskem prvenstvu v jadralnem letenju za ženske

3. evropskega prvenstva za ženske v jadralnem letenju se je udeležilo 24 pilotk iz 10 držav. Glede na značilnosti jadralnih letal, na katerih smo letele, smo nastopale v dveh razredih. Jugoslavijo sva zastopali Milena Cestnik, članica AK Ptuj in Marija Letić iz Subotice. Uvrstili sva se na 14. in 15. mesto v standardnem razredu. Zmagala je Marlis Bertram iz Zvezne republike Nemčije pred Madžarko Marijo Bolla in rojkinjo Helmi Labok. Bili sva najmlajši udeleženci — tako po letih (tu so bile tudi do 50 let stare ženske), kot po letalskih in tekmovalnih izkušnjah. Tako sva se trudili, da se od njih naučiva čim več v zraku in da se seznaniva tudi z morda nam še neznanimi teoretičnimi spoznanji v jadralnem športu.

Tekmovanje se je odvijalo v Saint Hubertu v Belgiji. Ta predel Belgije je rahlo valovit, precej poraščen z gozdovi in dokaj redko naseljen, glavna gospodarska panoga je tu govedoreja. Vse to je bilo namreč precej pomembno pri izvenletalskih pristankih. Vedno se namreč ne moreš vrniti na letališče in prisiljen si pristaniti na kakšni njivi ali travniku, kar pač najdeš. Kmetje so bili prijazni in vsaj jaz nisem imela težav zaradi tega, ker sem pristala na njihovo krompirjevo ali pšenično njivo. Sicer smo se težje sporazumevali, saj smo leteli po Belgiji, Franciji, Nemčiji, Luksemburgu in Nizozemski. A je šlo.

In če me kdo vpraša, kako je bilo v Belgiji? Predvsem zelo mokro. Res nismo imeli sreče z vremenom. Od dvajsetih dni, ki smo jih preživeli tam, smo lahko letele le osem dni, vse ostale dni je deževalo. Škoda.

Evropsko prvenstvo za ženske se organizira vsako drugo leto. Tako je bilo prvo na Madžarskem, drugo v Franciji, četrto pa bo najverjetneje nekje v Jugoslaviji.

Milena Cestnik

Kvalifikacije za območno ligo

Zelo mlada ekipa članov rokometnega kluba Drava se bo v nedeljo v Trbovljah udeležila kvalifikacij za uvrstitev v vzhodno skupino druge republiške lige. Nastopile bodo štiri ekipe in sicer Krmelj, Beltinka, Dol in Drava. Vse tekme bodo v enem dnevu, v ligo pa se bosta uvrstili dve ekipi. Ptujčani bodo kljub neizkušenosti poskusili doseči načrt kluba — uvrstitev moške ekipe v drugo republiško ligo. Če tokrat ne uspejo, bodo v mnogo močnejši postavi to poskusili ob koncu prihodnje tekmovalne sezone.

I. kotar

MEDOBČINSKE NOGOMETNE LIGE

Najboljša je Gerečja vas

S prvenstvom so končali tudi v medobčinskih rekreacijskih nogometnih ligah. V ligi C je zmagal Mladinec, v ligi B Spodnja Poljskava, v najkvalitetnejši ligi (A) pa moštvo Gerečje vasi. Vse ekipe so si naslove priigrale že precej pred zadnjim kolom. Tako tudi Gerečja vas, ki je v nedeljo v krajevnem derbiju sicer z 0:4 izgubila s Skorbo. Moštvo Gerečje vasi, ki ga vodi trener Stefan Lukas, si bo v kvalifikacijah poskušalo izboriti pravico nastopa v območni nogometni ligi, kjer sta v minuli sezoni nastopala Drava in Aluminij.

I. kotar

Gerečja vas, zanesljivi zmagovalec A lige (foto I. kotar)

STRELSTVO

Ludvik Pšajd uspešen v Ljubljani

V soboto je bilo v Ljubljani prvenstvo Slovenije v streljanju z vojaško puško. Streljalo se je na razdaljo 100 m iz ležečega položaja po 20 strelcov (200 možnih krogov). Nastopilo je 105 strelcev, med njimi tudi 4 iz ptujske občine, ki so se kljub skromnim pripravam kar dobro odrezali.

Ekipo v sestavi Ludvik Pšajd (J. L.) Stanko Rogina (Tur.) in Jurij Lamut (Kid.) je bila peta med 27 ekipami.

Ludvik Pšajd je nastreljal 170 krogov in dosegel normo in pravico nastopa na prvenstvu Jugoslavije, ki bo julija v Zagrebu. Rogina je zaostal za njim le za 2 kroga, Lamut za 12 krogov in Roman Šegula (Draženci) za 33 krogov.

Se več uspeha pričakujemo od naših strelcev prihodnje soboto in nedeljo, ko se bodo v Ljubljani kosali v streljanju z MK (malokalibrsko) puško. Na tem prvenstvu bomo tudi številneje zastopani. K. A.

Zmaga Budimpešte

Na olimpijskem strelišču v Hajdošah je bilo III. prijateljsko srečanje med Clubom ZALKA MATE iz Budimpešte in domačim klubom TRAP SKEED Ptuj, ki je bil ustanovljen marca letos. Dvodnevno tekmovalje se je odvijalo pod težkimi pogoji, saj je tekmovalje motil močan veter in dež, kljub temu pa so bili doseženi dobri rezultati.

Tekmovalo se je za ekipno uvrstitev s 150 golobi in še dodatnih 50 golob za uvrstitev posameznikov. Nastopilo je 16 tekmovalcev od tega 10 domačinov, ki so to tekmovalje izkoristili za izbiro ekipe za občinsko prvenstvo. Z rezultati je to uspelo tekmovalcem Muzeku, Rakuši, Skledarju, Ribiču, Kostanjšku in A. Hlupiču.

Rezultati ekipnega tekmovalja BUDIMPEŠTA 803, PTUJ 772 točk med posamezniki je zmagal Bertalan SZOMJAS 185 golobov, Sandor PAPP 184, Franc MUZEK 182, Rudi RAKUSA 181, Ede SZOMJAS 180 itd. Najboljši so prejeli medalje, ekipa pa pokal.

V mesecu oktobru bo tekmovalje v Budimpešti, ki je tako postalo tradicionalno. Organizacija tekmovalja je bila odlična. anc

Mladinsko prvenstvo SRS za 1983 v šahu

SD MIP Ptuj letos zaupana organizacija prvenstva SRS za mladince. Prvenstvo se bo pričelo 25. junija 13.30 s slavnostno otvoritvijo, žrebanjem in prvim kolom. Mladinci bodo igrali v Dijaškem domu v Ptuj, kjer bodo tudi stanovali. Ljubitelji šaha vabim na ogled, več bomo o prvenstvu še poročali. TB

Šahovski turnir v Žetalah

Šahovska sekcija Žetale je letos organizirala že 7. turnir v počastitev Dneva mladosti. Žal so se ga tokrat udeležile le štiri ekipe. Prvič je tokrat zmagala ekipa Ormoža (Žganec, Zdravec, Korban in Juršič) pred Gorišnico, Žetalami in Podlehnikom.

Po ekipnem delu je bil odigran še brzoturnir za posameznike, ki je dal naslednji vrstni red: Žganec (Ormož) 13, Gajser (Žetale) 11,3, Feguš (Podlehnik) 11,5, Korban (Ormož) 11, Kodrič (Žetale) 10 itd. TB

KONČANO 37. PRVENSTVO LAO

Uspeh Slavka Ivanoviča

V vojašnici «4. julij» v Ljubljani so v soboto, 4. junija slovesno zaključili že 37. športno prvenstvo LAO.

Ta dan so se vojaki in starešine pomerili še v zadnje preizkušnje in sicer v streljanju z AP. PAP in vojaško pištolo na strelišču ob Dolenjski cesti v Ljubljani. Nastopili so tudi strelci iz garnizije Ptuj in dosegli naslednje rezultate ekipno PAP 5. mesto, AP 4. mesto in vojaška pištola skromno 10. mesto. Najboljša posameznika ptujske ekipe sta v disciplini PAP 6. mesto Zeldi in v AP 8. mesto Štrbac. Tako so se Ptujčani v končnem seštevku točk uvrstili na 8. mesto z 62 točkami. Nov prvak LAO za leto 1983 je postala ekipa Kranja s 100 točkami.

Med strelci se je izkazal tudi starešina Slavko Ivanovič, ki je v disciplini streljanja z vojaško pištolo dosegel 5. mesto. Nastreljal je 246 krogov.

Torej ponoven uspeh enega od veteranov strelskega športa v občini Ptuj. Čeprav zahaja v leta, pa vendar še vedno trdne volje in veselja do tega športa, ostaja aktiven in dober športnik. Svoje znanje pa rad prenaša tudi na mlajše rodove. Z. B.

Judo kralj športov v občini Slovenska Bistrica

V jeseni leta 1959, ko so ustanovili judo klub v občinskem središču Slovenska Bistrica, prav gotovo nihče ni pomislil, da bo ta v kratkem času pritegnil pozornost velikega števila mlade pa tudi starejše generacije. To je bilo še toliko uspešnejša poteza, ker je bil klub ustanovljen v okviru delovne organizacije IMPOL Slovenska Bistrica, ki je postala tudi njegov materialni „oče.“

Kot vsi klubi, se je tudi JK IMPOL, kot so ga poimenovali, srečevali v začetku s težavami, ki so bile predvsem kadrovs-

ke, nekoliko manj pa finančne. Predvsem velika volja malo hudomušno bi lahko pridali tudi „vroča“ pohorska kri, saj so bili začetniki prav iz predelov bistriškega Pohorja, so kmalu rodili prve sadove in kar je za nadaljnje delo še posebno pomembno, posamične pa tudi

ekipno. Uspehi so spodbudili mlade, da so se pričeli množične vključevati v vrste JK IMPOL. Raslo je zanimanje za skoraj novo zvrst športa tudi med starejšimi občani, ki so postali nepogrešljivi spremljevalci ekipe JK IMPOL Slovenska Bistrica v njihovih zmagah pa tudi porazih. Skupaj so

se veselili uspehov in športno prenašali poraze. Tako je tudi danes po več kot 20 letih od ustanovitve kluba, ko se je ta povzpela v sam vrh jugoslovanskega juda.

Kljub temu, da se je v klubu izmenjalo v vrstah tekmovalcev že več generacij, trenerja Pliberška pa je pred dobrim letom in pol zamenjal nekdanj najuspešnejši jugoslovanski judoist Stanko Topolčnik, ki se je kalil in rasel prav v JK IMPOL. Prav tako uspešen judist Janez Vidmajer pa je prevzel trenersko nalogo za mladinsko vrsto.

Od leta 1966 do danes je v mladinski in članski reprezentanci Jugoslavije nastopilo 18 judoistov. Med njimi je večina branila barve državnega dresa večkrat in osvojila tudi visoka mednarodna odličja. V vrstah JK IMPOL je trenutno 14 mojstrov juda, nosilcev črnega pasu. Trije člani so zastopali državne barve tudi na olimpijskih igrah. V Münchnu je sodeloval Stanko Topolčnik, v Montrealu Janez Vidmajer in v Moskvi Franc Očko. Kar dva pa sta iz vrst JK IMPOL tudi kandidata za udeležbo na olimpijskih igrah prihodnje leto v Los Angelesu, to sta Franc Očko in Filip Leščak.

Člani JK IMPOL so doslej osvojili okoli 200 kolajn na republiških, državnih, mednarodnih, evropskih in svetovnih prvenstvih. Številne medalje in priznanja pa so prinesli tudi iz balkanskih prvenstev in mediteranskih iger. Ne samo posamezne, tudi ekipne uspehe, tega prav gotovo vzornega športnega kluba v širšem slovenskem in jugoslovanskem prostoru, je potrebno pohvaliti. Prav gotovo največje

priznanje je, da so doslej že 12 krat osvojili najvišje mesto v slovenskem pokalu, ki ga podeljujejo ekipi, ki dosega skozi vse leto najboljše tekmovalne rezultate od pionirske do članske konkurence. Leta 1975 je JK osvojil tudi državno prvenstvo. Z malo več športne sreče, nemalokrat pa tudi objektivnejšim sojenjem, bi ta klub lahko osvojil državno prvenstvo še katerikoli v preteklih letih.

Kar sedemkrat je vrsta JK IMPOL iz Slovenske Bistrice osvojila drugo mesto v državi, kar potrjuje njihovo stalnost pri delu in tudi rezultatih. Dvakrat so bili tretji, enkrat četrty in enkrat šesti. To je najbolj zgovoren dokaz vestnega in trdnega dela članov kluba pa naj bodo to tekmovalci, trenerji ali tisti, ki so skrbeli in še skrbijo za uspešno delo kluba.

Prav gotovo zelo zaslužna za uspehe kluba je tudi delovna organizacija IMPOL, katere ime klub tudi nosi. Večina članov kluba je v Impolu tudi zaposlenih. Med klubske uspehe uvrščajo tudi zmage proti državnim prvakom ZR Nemčije, Avstrije in Italije. Samo letos je za državno reprezentanco na raznih tekmovaljih nastopilo šest članov bistriškega JK, do konca leta pa se bo ta številka vsaj podvojila.

Edina in tudi najpomembnejša težava s katero se klub trenutno srečuje in je kot vse kaže še ne bodo uspehi hitro rešiti, je pomanjkanje prostora za treninge in tudi za organiziranje tekmovalnih višjega ranga, saj sta v bistriški telovadnici, kjer tekmujejo in trenirajo tekmovališče in prostor za gledalce nerazdvojena.

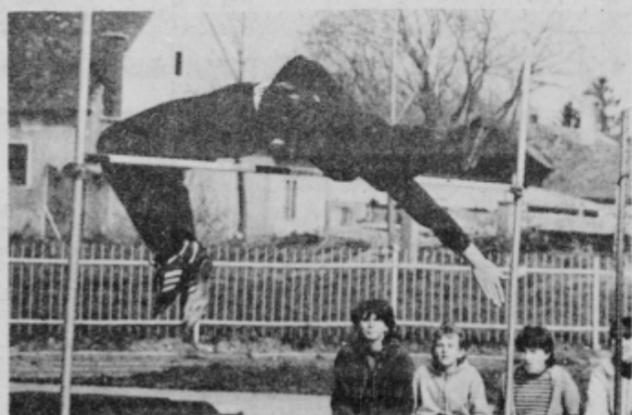
Besedilo in posnetek: Viktor Horyat

Prepričljiva zmaga atletov ptujske občine

Po uspešnem nastopu mladih atletov in atletinj na občinskem prvenstvu osnovnih šol se je na področno tekmovalje uvrstilo 49 tekmovalcev in tekmovalk, ki so z veliko prednostjo premagali svoje sovrstnike tako v ekipnem delu kot v nekaterih posameznih disciplinah.

Svoje sposobnosti je znova pokazal mladi talentirani skakalec v višino Kristjan Kovač iz OŠ T. Žnidarič, prepričljivi tek Vojka Bedrača iz Vidma, dominacija ptujskih tekmovalk v skoku v višino Lašič, Janc iz T. Žnidarič in Škrinjar, Solina iz F. Osojnik. Odličien je bil tudi Horvat, F. Osojnik v teku na 100 m, kot tudi Mikl, T. Žnidarič v suvanju kroglice.

Nedvomno pa je nastop vseh pripomogel k uveljavitvi ptujske atletike. Uvrstitev ptujskih tekmovalcev so naslednje: pionirji 100 m: 3. Horvat, F. O. 11,9; 4. Kokot, Cirk. 12,1; 7. Silak, T. Z. 12,6; kroglja: 2. Mikl, T. Z. 12,94 m; 5. Stumberger, Cirk. 11,90; 1000 m:

Kristjan Kovač, talentiran skakalec v višino še vedno skače v trenirkah, ko so ostali tekmovalci že izpadli. foto: I. kotar

1. Bedrač, Videm 2:46,8; 4. Holc Jurš. 2:52,8; 300 m: 2. Krabonja, F. O. 37,06; Zebec, F. O. 41,0; daljina: 5. Horvat, Jurš. 559 cm; 6. Podgoršek, T. Z. 531; 10. Lačen,

F. O. 510; štafeta 4 x 100 m: 4. F. Osojnik 48,0; 5. T. Žnidarič 50,1; pionirke: kroglja 6. Bežjak 9,03 m, Bežjak S. 8,90, Rajšp 8,80, vse T. Z.; daljina 5. Korošak, F. O. 4,71,

Razpisna komisija pri svetu TOZD Srednja kovinarska, metalurška in kmetijska šola Veljka Vlahoviča Ptuj, razpisuje prosta dela in naloge

RAVNATELJA

Kandidat mora poleg splošnih pogojev predpisanih v zakonu o združenem delu in zakonu o usmerjenem izobraževanju izpolnjevati še naslednje pogoje:

- visoka izobrazba
- pedagoško-andragoška izobrazba in strokovni izpit
- 5 let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju
- organizacijske in strokovne sposobnosti za opravljanje pedagoškega dela
- kandidat mora izpolnjevati pogoje po družbenem dogovoru o uresničevanju kadrovske politike v občini Ptuj

Mandat traja 4 leta. Začetek dela 1. 9. 1983.

POMOČNIKA RAVNATELJA

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- visoka izobrazba ene izmed smeri izobraževalnega programa
- pedagoško-andragoška izobrazba in strokovni izpit
- 5 let delovnih izkušenj
- organizacijske in pedagoške sposobnosti
- kandidat mora izpolnjevati pogoje po družbenem dogovoru o uresničevanju kadrovske politike v občini Ptuj.

Mandat traja 4 leta. Začetek del 1. 9. 1983.

Kandidati naj pošljejo prijave z opisom dosedanjega dela ter z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Razpisna komisija pri svetu TOZD SKMKŠ Ptuj, Volkmerjeva št. 19.

Komisija za delovna razmerja Ljudske in študijske knjižnice Ptuj, Trg svobode 1 razpisuje dela in naloge **administrativnega tehnika**.

Delovno razmerje sklepamo za določen čas (nadomeščanje delavke na porodnem dopustu) s polnim delovnim časom.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazilom o srednji izobrazbi v roku 8 dni po objavi razpisa na gornji naslov.

O izboru bomo kandidate obvestili v osmih dneh po poteku razpisnega roka.

LOVCI VABIJO NA POLENŠAKI

Tamkajšnji lovci prirejajo svojo tradicionalno zabavno-glasbeno prireditev v nedeljo, 19. 6. 1983 ob 15. uri.

Lovske „laži“ bosta pripovedovala: NELA ERŽIŠNIK — MARICA HRDALO in VINKO ŠIMEK — JAKA ŠRAUFCIGER

Lovske in domače viže za ples in dobro voljo bo izvajal ansambel „NOČNE PTICE“ s pevci.

Poleg izredno bogatega srečolova, zabave in plesa, vam bomo nudili domače kmečko vino in domače kmečke dobrote, po katerih slovi Polenšak.

To bo nedelja, polna veselja!

Vljudno vabiljen!

Komisija za delovna razmerja Mercator Izbrana Panonija n. sub. o. Ptuj TOZD Zaščita n. sub. o. Kidričevo objavlja

OGLAS za opravljanje del in nalog

1. Finomehanska in ostala vzdrževalna dela — 1 izvajalec za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pogoj: poklicna šola — smer mehanik šivalni stroj ali finomehanik ter dve leti delovnih izkušenj — poskusno delo je 3 mesece.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni od dneva objave v TOZD Zaščita Kidričevo — komisija za delovna razmerja.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po objavi.

Glasbena šola Karol Pahor, Ptuj, obvešča starše in učence da bo vpisovanje novincev za naslednje šolsko leto 1983/84 za vse oddelke šole:

v sredo, dne 22. junija in v četrtek, dne 23. junija od 9. do 11. ure dopoldan in od 16. do 18. ure popoldan.

Omejeno število učencev bomo sprejeli tudi v na novo ustanovljeni oddelki harmonike. Vpisnina znaša 50 din.

objavlja razpis kadrovskih štipendij za šolsko leto 1983/84

- za TOZD „ASPO“**
- strugar 1 štipendija
 - rezkalec 1 štipendija
 - brusilec 1 štipendija
 - orodjar 1 štipendija
 - ključavničar 1 štipendija
 - strojni tehnik 1 štipendija
 - inženir strojništva 1 štipendija
 - dipl. inž. strojništva 1 štipendija

za TOZD „HIDO“

 - strugar 1 štipendija
 - rezkalec 1 štipendija
 - brusilec 1 štipendija
 - konstrukcijski ključavničar 1 štipendija
 - varilec 1 štipendija
 - strojni tehnik 1 štipendija
 - inženir strojništva 1 štipendija
 - dipl. inž. strojništva 1 štipendija

Prijave sprejema na obrazcu DZS 8,40 kadrovska služba DO do 1. 7. 1983. K prijavi je potrebno priložiti zadnje šolsko spričevalo in potrdilo o skupnem gospodinjstvu.

Komisija za medsebojna delovna razmerja pri Osnovni šoli Videm pri Ptuj razpisuje naloge in opravila učiteljev za nedoločen čas:

- učitelja TV, PRU ali P — 14 ur
- učitelja GV, PRU ali P — 14 ur.

Prijave sprejema šola 8 dni po objavi razpisa.

Dežurstvo prehrabnih trgovin

SOBOTA, 18. junija 1983 prodajalni NA-MA in PANORAMA

SOBOTA, 25. junija 1983 prodajalni HRANA in KONZUM

Kmetijski kombinat Ptuj objavlja po sklepu DS TOZD Podlehnik in TOZD Haloški biser javno dražbo prodaje kmetijskih zemljišč.

k. o.	parc. št.	kultura	b. r.	izmera v m ²	izklicna cena
Gorenski vrh Sitež	73	vinograd	5	1371	12.500
	307/3	pašnik	4	1646	11.600
	297/3	pašnik	3	2960	44.400
Belski vrh	297/1	pašnik	4	1965	17.800
	297/2	pašnik	4	1836	16.600
	2/3	njiva	5	1983	35.700
	2/2	pašnik	5	2284	22.900
	2/4	travnik	5	2264	22.700
Pristava Goričak	2/5	njiva	5	421	7.600
	213/2	travnik	5	5825	81.600
	25	travnik	3	7144	128.600
Turški vrh	26/2	travnik	4	1507	27.200
	246	sadovnjak	4	3001	45.100
Veliki vrh Gorca	236/2	pašnik	5	701	7.100
	306	pašnik	5	1918	17.300
	329/1	pašnik	4	1707	18.000
	329/2	pašnik	5	1093	11.000
	829	pašnik	7	cca 3500	28.000
Goričak Stanošina	154/2	pašnik	5	247	2.500
	764	travnik	5	684	61.600
	763	travnik	5	671	60.500
	765	travnik	5	207	60.000
	50/2	travnik	2	495	

Dražba bo v petek dne 24. 6. 1983 ob 8. uri v sobi št. 14 delovne organizacije Emona, Kmetijski kombinat Ptuj, Muzejski trg 2. Interesenti morajo pred pričetkom javne licitacije plačati varščino pri blagajni KK Ptuj, v višini 10 odstotkov izklicne cene. Kupec poleg kupnine plača še prometni davek, stroške cenitve, objave, potrebne meritve in izvajanje pogodbe. Pogodbo je treba skleniti v 30 dneh po izvršeni dražbi. Če kupec v tem roku ne sklene pogodbe in plača kupnine, mu plačana varščina zapade v korist prodajalca. Podrobnejše informacije dobite v zemljiškem oddelku delovne organizacije v sredo ali petek od 8. do 11. ure.

mali oglasi

ROLETE! Montiram vse vrste rolet na vse tipe oken. Arnuš Žabjak 45, 62250 Ptuj.

PRODAM RENAULT 4 TLS, dobro ohranjen letnik 1978. Zlatko Hojnik Bratislavci 53, Polensak.

PRODAM kombajn KLASSE EF, sirina kose 2,60 — izpraven za žetev. Franc Rajh, Draženci 53 ali po telefonu 781-134.

GRADBENO PARCELO v neposredni bližini Ptuj kupim takoj. Informacije telefon 062 771 391 v dopoldanskem času ali Cvetkov trg 2, Ptuj — popoldan.

PREKLICUJEM ribiško karto za leto 1983 Ribiške družine Ptuj na ime Jože ZEMLJAK, Dravinjski vrh 63, Videm pri Ptuj.

PRODAM 30 kosov 6 valnih plošč. Janez Sirovnik, Njiverce 21 — vas Kidričevo.

PREKLICUJEM ribiško karto za leto 1983 Ribiške družine Ptuj na ime Janez KEKEC, Spuljva 127.

PRODAM Diano, letnik 1977 po ugodni ceni. Oglej popoldan. Naslov v upravi.

VINOGRAD (26 arov) ssadovnjakom 15 a in parcelo za vikend prodam na Vinskem vrhu, Miklavž pri Ormožu. Naslov v upravi lista.

PRODAM šivalni stroj Bagat-super-Slavica, Kidričevo 6.

PRODAM Skoda 100 L registrirano do aprila 1984 in 98 basno harmoniko po ugodni ceni. Kličite na 773-020 med 19. in 21. uro.

vložki, odeje, divan, kavč, dva štedilnika in pecko, vse na trdo gorivo ter otroško posteljo. Oglej v nedeljo 19. 6. 1983. Kelnar, Ptuj, Prečna pot 7 pri KZ Rogoznica.

UGODNO PRODAM kvinton, Draženci 46.

PRODAM otroški športni voziček — avtosedež. Danica Novak, Jurančičeva 11, Ptuj ali 773-148.

PRODAM stereo radio-kasetofon prenosni v dobrem stanju. Jože Galun, Stogovci 12, Ptujška gora.

PRODAM srednje veliko kmetijo s 5 ha zemlje vseh kultur. Jakob Sprah, Dragovič 5, Juršinci.

SADIKE ZELJA (Varaždinsko in Holandsko) ter begonije prodajam. Danilo Zupanič, Sp. Hajdina 57.

IZGUBIL SE je papagajček — moder, letnik 82, reg. 12. Najditeja prosim, da ga vrne proti nagradi. Muanda, Miklošičeva 8, Ptuj.

PRODAM hitni kombajn GLAS KOLUMBUS, sirina kose 180 cm v dobrem stanju, cena 135.000.-. Ferdinand Benko, Svetinci 7, Desternik.

PRODAM novi prenosni barvni televizor. Vprašajte v »Loteriji Ptuj« ali telefon 773-135.

SKORAJ NOVO avtokamp prikolico BRAKO — TRAPEZ, rabljeno eno sezono, ugodno prodam, telefon 772-734 — popoldne in zvečer.

VISO KLUB 2 letnik 1982, prevoženih 6.000 km ugodno prodam tel. 772-734 v večernem času. Naslov v upravi.

PRODAM kravo 5 let staro in brejo. Zelenik, Nova vas 96 pri Markovcih.

UGODNO prodam vino z brajd. Urška Petek, Krčevina 74 pri Ptuj.

KUPIM do 20 arov zemljišča, oddaljeno do 10 km iz Ptuj. Kaučević, Peta

PONUJAM vsa dela v zvezi z centralno kurjavo in vodovodom. Janko Gabrovec, Krempljeva 6, Ptuj, tel. 062 773-214.

PRODAM 800 litrov vina izabela po ugodni ceni. Naslov v upravi ali tel. 701-115.

PRIDNO in pošteno dekle, ki ima veselje do dela v gostinstvu takoj zaposlim v Ptuj. Prijava je možna do zasedbe delovnega mesta. Amalija Lampret, Osojnikova c. Ptuj — kiosk.

PRODAM kosilnico BCS, Lancova vas 57.

RAZTEGLJIV kavč in dva fotelja ugodno prodam. Damiš, Kvedrova 2 Ptuj, tel. 772-234.

UGODNO prodam avto prikolico za osebni avto skoraj novo in oljno peč. Danica Liseč, Trubarjeva 6, Ptuj.

POSREDUJEM PRODAJO več rabljenih predmetov: omaro, postelje z Prekomorska brigada št. 6. Informacije od 14. do 17. ure in od 20. ure dalje ali po telefonu 773-525 dopoldan.

MLAJŠEMU upokojevcu oddam sobo za pomoč v gospodinjstvu. Tel. 36-806. Naslov v upravi.

KVINTON večjo količino ugodno prodam. tel. 36-806. Naslov v upravi lista.

UGODNO PRODAM ZASTAVO 850 — kombi, letnik 78, tel. 781-131, Skorba 19.

oglašujte v TEDNIK

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi drage žene

Matilde Arnuš

iz Mlinske ceste 15 v Ptuj

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom, sorodnikom in znancem ki so mi v najtežjem trenutku pomagali, ji podarili cvetje in vence ter mi izrekli sožalje in jo pospremili na zadnji poti. Iskreno se zahvaljujem tudi zdravniškemu osebju Internega oddelka Splošne bolnišnice Ptuj, posebej se dr. Lušički in dr. Šoda, govorniku KS tov. Mlakarju, pevcem za odpete žalostinke in duhovniku za opravljen cerkven obred. Zahvala velja tudi kolektivu Intes mlin Ptuj za darovani vence.

Še enkrat vsem, ki ste mi pomagali iskrena hvala.

ŽALUJOČI: mož Ivan

ZAHVALA

Po dolgi in težki bolezni nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica

Ivana Bezjak

iz Krčevine pri Vurberku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Prisrčna hvala patronažni sestri Biserki za pomoč v času bolezni. Viktorju Gašpariču in govorniku KS tov. Plutu za poslovilne besede, gospodu župniku za opravljen obred ter pevskemu zboru »Grajena« za odpete žalostinke.

Žalujoči: hčerka in sinovi z družinami

UNIOR zreče

63214 zreče - jugoslavija - žel. postaja celje - slovenija
tel 063 760 000
kovaška industrija telegram unior zreče - telex 33527 yu unior

UNIOR — kovaška industrija Zreče vabi k sodelovanju večje število novih sodelavcev za naslednje delovne naloge:

— kovaška pomožna dela z možnostjo priučitve za utopnega kovača.

Nudimo ustrezne osebne dohodke, ki se gibljejo od 15.000 do 18.000 din za delavce novince oz. kovaške pomagače in od 17.000 do 23.000.— din za utopne kovače. Osebni dohodki so močno odvisni od vloženega dela.

Za delavce imamo urejene ustrezne samske sobe s sanitarijami in kopalnicami. Ker gre za delo v težjih delovnih pogojih morajo kandidati biti stari najmanj 18 let. Prednost pri zaposlitvi imajo kandidati z odsluženim vojaškim rokom.

Vabimo vse, ki so pripravljeni delati na zahtevanih kovaških delih, da pošljejo pisne vloge na naslov UNIOR — kovaška industrija Zreče. Povabili vas bomo na razgovor, kjer se bomo podrobneje pogovorili o vseh pogojih.

Srečanje pevskih zborov v Ormožu

V nedeljo, 12. junija je bilo v Ormožu že 14. srečanje odraslih pevskih zborov severovzhodne Slovenije, kar je za mesto in pevce ne le prijeten, temveč tudi velik kulturni dogodek. Doslej je bilo ormoško srečanje le revialnega značaja, ko so zbori, vsak po svojih močeh, predstavili čez leto naučeni program. Ker pa se je v zadnjih letih udeležilo ormoškega srečanja nekoliko manj zborov, so se v Ormožu skupaj s Področno zvezo za pevске zборе pri Kulturni skupnosti Slovenije in Pevski zvezi Maribor odločili, da letos — prvič razdelijo program v dva dela: revialni in tekmovalni. V revialni del se je prijavilo šest zborov in sicer: moški pevski zbor DPD Svoboda Ormož, Mešani zbor Tovarne sladkornja Ormož, mešani zbor KUD Štefan Raj iz Turnišča, mešani zbor KUD Katja Rupena od Benedikta, mešani zbor KUD Ivan Kaučič iz Ljutomerja in gost mešani zbor Podjuna iz Pliberka.

Tekmovalnega dela 14. ormoškega srečanja pa so se po pravilih morali udeležiti vsi tisti zbori iz severovzhodne Slovenije, ki si doslej na tekmovalnih »Naša pesem« se niso pridobili zlatega odličja. Tako so se v tekmovalnem delu na odru prepolne dvorane ormoškega doma kulture zvrstili trije mešani zbori in sicer: Zvonka Antoličič od Miklavža, Štefan Kovač iz Murske Sobotne in Akademski pevski zbor Boris Kraigher iz Maribora. Sledila sta dva ženska zbora: Alojz Arnuš iz Rogoznice pri

Ptuju in Jože Hermanko iz Maribora. Za tem pa so nastopili še trije moški zbori in sicer: DPD Svoboda Hoče, Komorni zbor iz Ptujja in Slava Klavora iz Maribora.

Komisijo, ki je ocenjevala nastop vsakega zbora posebej, so sestavljali: univerzitetni prof. Jože Gregorc iz Ptujja, prof. Radovan Gobec iz Ljubljane in prof. Vlado Golob iz Maribora. Čeprav bodo rezultati znani šele kasneje (zbori bodo z njimi baje pisмено seznanjeni), je prof. Gregorc ocenil letošnje 14. ormoško srečanje z naslednjimi besedami: »Zdi se mi, da je bila letošnja udeležba zborov zelo dobra in njihova kakovost na primerni ravni. Petje je bilo lepo in kulturno. Seveda pa ni nikoli tako, kot bi si vsak dirigent želel!« Nato je analiziral nastop vsakega zbora posebej, toda mi se bomo omejili le na tiste, ki so nam najbližji: to sta oba ormoška in oba ptujška.

Za oba ormoška zbora, ki sta nastopila v revialnem delu, je prof. Gregorc dejal, da sta v zadnjem obdobju zelo napredovala, oba dirigenta pa si med tem časom pridobila lepo dirigentsko tehniko.

Glede ptujških zborov, ki sta nastopila v tekmovalnem delu pa je dejal:

»Težko je nastopiti s tako maloštevilnim zborom kot je ženski zbor Alojz Arnuš iz Rogoznice. Zdi se mi, da program tega zbora ni bil najbolj posrečeno izbran, saj je zvenel preveč monotono. Sicer to lahko očitamo tudi drugim zborom, vendar pri ženskem zboru pride to še toliko bolj do izraza. Tokrat je bila zelo opazna šibkost sopranov in njihova netočna intonacija. Zbor je na reviji v Ptujju bil neprimerno boljši. Kar zadeva moški komorni zbor iz Ptujja, moram reči, da je zelo lepo začel svoj program z Gallusom. Nadaljeval pa je z Jakova Gotovca pesmijo Momčeto bez gunčeto, ki pa se mora še »svestiti« — mora v zboru dozoreti. Pesem Janka Ravnika Kam si šla mladost ti moja pa je zbor enkratno izvedel, da ne govorim o čudovito izvedeni prvi kitici prekmurske ljudske Teče mi vodica. V drugi kitici pa je bil tempo nekoliko prehit. Opažam, da zbor od nastopa do nastopa raste in tako lahko od njega še veliko pričakujemo!«

Tako torej prof. Gregorc o štirih nam najbližjih zborih. Mi pa lahko dodamo, da je 14. ormoško srečanje odraslih pevskih zborov potekalo v znamenju prijetnega domačega vzdušja in zelo dobre organizacije.

I. C.

KANDIDATI ZA SPREJEM V ZK

Na sestanku OO ZKS v KS Jože Potrč so sprejem ene od kandidatkinj že opravili. foto: I. kotar

V okviru uresničevanja programa idejnega izobraževanja komunistov je bil v Ptujju pred kratkim končan letos že drugi seminar za kandidate za sprejem v ZK. Seminar je organiziralo predsedstvo OK ZKS Ptuj, organizacijsko pa izvedla Delavska univerza Ptuj. Za seminar se je prijavilo skupno 17 slušateljev in so, razen dveh, vsi redno obiskali vseh 7 predavanj. Predsedstvo OK ZKS Ptui je o slušateljih seminarja obvestilo osnovne organizacije ZKS s priporočilom, da jih sprejmejo v ZK. Večinoma so mladi delavci in dijaki.

Seminar za tretjo skupino kandidatov za sprejem v ZK pa načrtujejo v oktobru letos.

F

RIBIČIADA '83

STABILIZACIJSKA — KOT ŠE NIKOLI!

Sobotno srečanje novinarjev slovenskih redakcij je bilo resnično takšno, kot je zapisano v naslovu. Ob podlehniškem ribniku se nas je zbralo nekoliko manj kot prejšnja leta zaradi stabilizacijske porabe bencina. Tudi ribiška oprema je bila skromna, prav tako ulov. Le pijače in jedače je bilo dovolj! Slednje sicer ni čudno, saj je bila pokroviteljica letošnje ribičiade ptujška Perutnina.

Najboljša je bila tretjič zapored ekipa Ljubljanskega Dnevnika, ki je tako osvojila prehodni pokal v trajno last. Drugi so bili novinarji Radio—Tednika, tretji pa dnevnika Delo.

Zenska ekipna konkurenca je bila izredno močna — tekmovala je le ekipa naše redakcije in z eno celo ulovljeno ribo zasedla prvo mesto.

Med posamezniki je zmagal Franc Mazovec iz Ljubljanskega Dnevnika, med posameznicami pa njegova sodelavka Neda Štok.

Vsem organizacijam združenega dela iz ptujške občine, se aktiv novinarjev Ptuj, ki je organizator tradicionalne ribičiade zahvaljuje za pomoč in jih vabi k sodelovanju tudi prihodnje leto. Posebna zahvala pa gre seveda ribičem Ribiške družine Ptuj, ki iz leta v leto nesebično pomagajo pri strokovni izvedbi tekmovanja. Sicer pa se jim poskušamo oddolžiti tako, da ujamemo čim manj rib, kar sploh ni enostavno!

N. D.

Zmagovalna moška ekipa Ljubljanskega dnevnika z osvojenim prehodnim pokalom, ki ga drži v rokah najboljši posameznik Franc Mazovec. (foto Ciani)

ČRNA KRONIKA

V dneh od 31. maja do vključno 13. junija so miličniki postaje milice Ptuj in oddelkov posredovali v 14 prometnih nesrečah in pri tem zabeležili dve smrtni žrtvi; štiri osebe so bile hudo, 11 oseb pa lažje telesno poškodovanih. Vzroki nesreč pa so bili neprimerna hitrost — kar v sedmih nesrečah, izsiljevanje prednosti in neprevidnost voznikov. Materialna škoda na vozilih pa je tokrat ocenjena na okoli 607.000 din.

UMRLI ZA POSLEDICAMI NESREČE

V ptujski bolnišnici je v ponedeljek, 6. junija umrl Anton Podvršnik (80 let) iz Kidričevega 16, ki je kot kolesar bil udeležen v prometni nesreči 3. junija. V Kidričevem je s kolesom zapeljal z dvorišča na prednostno cesto, kjer ga je zadel voznik osebne avtomobila Vid Štrafela iz Vidma.

NEPRIMERNA HITROST

Do hujše prometne nesreče je prišlo v nedeljo, 5. junija ob 13.30 na regionalni cesti v Majšperku. Voznik osebne avtomobila Franc Burjan iz Ptujja je tik pred mostom prek Dravinje zaradi neprilagojene hitrosti z vozilom zapeljal na bankino, kjer je trčil in se prevrnil. V nesreči je dobil hude

poškodbe sopotnik Leopold Unuk.

S KOLESOM PRED AVTOMOBIL

Do zelo hude prometne nesreče je prišlo v četrtek, 2. junija ob 15. uri v križišču regionalne ceste Ptuj—Borl pri Dolanah. Voznik osebne avtomobila je peljal po cesti v smeri Ptuj—Varaždin. V križišču z lokalno cesto v Dolanah je pred njegov avtomobil nenadoma pripeljala iz stranske ceste kolesarka Marjeta Sok iz Male vasi pri Cirkulanah. Zapeljala je na prednostno cesto naravnost v avtomobil. Kljub zaviranju zaradi neprimerne hitrosti voznik trčenja ni mogel preprečiti. Kolesarka je zbil v jarek, kjer je za posledicami umrla.

—OM

Mladi pevci — „Kopači“ iz Podlehnik

Skupina mladih ljudskih pevcev iz Podlehnik, ki so si nadeli ime Kopači, je bila na pobudo vodje tamkajšnje folklorne skupine Janka Gajška, ustanovljena pred sedmimi leti. Čeprav sam ni najboljši pevec, kot pravi, vendar zelo rad prisluhne ubranemu ptujju domače — ljudske pesmi. To ga je namreč tudi vodilo, da je okoli sebe zbral pet postavnih haloških fantov iz družin, kjer se danes radi zapojejo, če nanese priložnost.

Gajškove vabilu k organiziranemu ptujju ljudskih pesmi, so se fantje z veseljem odzvali in se vsak zase pognali po haloških domačijah nabirat pevski „material“. In ne brez uspeha, saj so ga nabrali za celo pesmarico. Marsikdaj jim je bilo dovolj že zapisano besedilo, melodije pa se je ta, ali oni spomnil še iz otroških let in naučil še ostale. In tako so vadili in vadili, se učili pri starših, ali starejših sorodnikih, čeprav — vsaj v začetku — nihče ni verjel vanje; pač iz čistega prepričanja, da iz te moke ne bo kruha.

Tudi pri prosvetnem društvu so sprva tako menili, kot pravi Janko Gajšek. A so se kaj kmalu „odtajali“, ko so fantje s svojimi nastopi dostojno zastopali podleh-

Skupina mladih ljudskih pevcev Kopači iz Podlehnik sestavljajo, od desne proti levi: Alojz Grabovec, Stanko Vaupotič, Janez Feguš, Stanko Sakelšek in Janez Trafela.

niško krajevno skupnost. Prepevali pa so že v Markovcih, Pobrežju, Sovičah, Ptujju in na republiškem srečanju folklornih skupin. Še zlasti jim je ostal v trajnem spominu

nastop v Radgoni, kjer so skupaj s podlehniškimi kopači opravili otvoritveno slovesnost svetovnega prvenstva v speed-wayu. Tako pevci, ki so zapeli dve pesmi: Jaz pa v gorico grem in Po vrt šprancira, kot lepo opravljeni kopači s svojimi dolgimi biči, so bili prava paša za oči osemindvajset tisoč glave množice, ki jih je navdušeno pozdravila. Velika večina med njimi, še zlasti tujci, kaj takega še ni videla, ne slišala. Nastop pred tako veliko množico poslušalcev, je pomenil za mlade pevce potrditev in vzbudila pri njih še večjo željo po ohranitvi ljudske pesmi.

Posnetke, ki smo jih s podlehniškimi Kopači naredili letošnjega februarja, bomo uvrstili v naš spored v nedeljo, 19. junija ob 12.10, ko boste iz razgovorov z Jankom Gajškom in pevci zvedeli še kaj več o nastanku, delu in željah te, danes že priljubljene skupine ljudskih pevcev.

Besedilo in foto: I. C.

Strela nevarno ogroža kmetije

Po suši, ki je v maju grozila našemu kmetijstvu, vlažne zračne gmote nad naše kraje niso prinesle samo blagodejnega dežja, temveč tudi nevihtne oblake s pogostim grmljenjem in udari strele.

Tako je v noči od 2. na 3. junij med neurjem strela udarila v gospodarsko poslopje Franca Kopsčeta iz Dobrine v KS Zetale. Zgorelo je ostrerje, pet ton sena in razno kmetijsko orodje. Ocenili so, da je škoda za okoli 800.000 din.

V petek, 10. junija proti večeru pa je neurje zajelo precejšnji del Slovenije. Povsod je tudi klestila strela, ki je napravila veliko škodo na električnih napravah, ubila nekaj goved in zanetila kar 11 požarov. V Spodnjem Prebukovju nad Slovensko Bistrico pa je udar strele v električnega pastirja ubil tudi 33-letnega Antona Šturma, očeta 3 otrok, ki je ob nevihti bil v dotiku z žico električnega pastirja.

V petek, nekaj po 17. uri je strela zažgala gospodarsko poslopje Katarine Kristovič iz Markovcev pri Ptujju. Pogorel je del gospodarskega poslopja in koruznica. Materialno škodo so ocenili na 50.000 din.

Dve uri za tem je strela zažgala gospodarsko poslopje Stanislava Medveda iz Mihovc v KS Cirkovce. Ogenj je uničil seno, traktor, obračalnik, pihalnik in drugo orodje. Ocenjujejo, da je škoda čez 2 milijona dinarjev.

Uro za tem je zaradi strele zagorelo še gospodarsko poslopje Franca Vanturja iz Pečk pri Makolah. Poslopje je povsem pogorelo, zgorelo je 6 ton sena, razno orodje in 40 vreč cementa. Materialno škodo ocenjujejo na okoli 600.000 din. Samo pet minut za tem je strela udarila še v gospodarsko poslopje Franca Hohlerja, Modriči 20, prav tako iz občine Slov. Bistrica.

Zgorelo je tona sena, dve motorni žagi, 3 elektromotorji, 30 kokoši itd. Škodo ocenjujejo za 2 milijona dinarjev.

—U

osebna kronika

RODILE SO:

Antonija Koradžija, Stoperce 42 — Darjo; Marija Šori, Placar 67/a — Tanjo; Olga Lukman, Zasavci 5 — Katjo; Marija Lah, Podgorci 112 — deklico; Alojzija Gaiser, Nova vas 23/d — dečka; Terezija Vidovič, Zg. Lekovec 11 — deklico; Marija Zidarič, Podvinci 9 — Valerijo; Irena Tušek, Kajzar 40 — Janjo; Irena Zupanič, Hajdoše 24 — deklico; Irena Šmigoc, Praprotnikova 6 — dečka; Terezija Petrovič, Zg. Jablane 37 — Petra; Marica Repič, Vitomarci 23 — deklico; Sonja Fajfar, M. Brebrovnik 20 — dečka; Miroslava Petek, Trgovišče 24 — dečka.

POROKE:

Bojan Marčič, Majšperk 94 in Martina Krivec, Ptujška gora 106; Milan Meznarič, Stojnci 66 in Darinka Kvar, Stojnci 138/a; Janez Korent, Črmlja 12 in Irena Šilec, Črmlja 20; Stanislav Rižnar, Strmec pri Polenškaku 3 in Milena Sisinger, Forin 32/a; Darko Horvat, Krčevina pri Vurberku

36 in Albina Šmid, Mestni vrh 53; Marjan Gabrovec, Bukovci 146/a in Stanislava Zemljarič, Bukovci 137.

UMRLI SO:

Anton Šen, Cirkovce 60, roj. 1902, umrl 4. junija 1983; Anton Podvršek, Kidričevo, Kopalška 6, roj. 1903, umrl 6. junija 1983; Anton Mohorko, Dežno 22, pri Podlehniku, roj. 1925, umrl 8. junija 1983; Karel Stanislav, Titov trg 10, roj. 1919, umrl 8. junija 1983; Rado Meglič, Kočevje, Kidričeva 1, roj. 1924, umrl 9. junija 1983; Franc Grandošek, Placar 53/a, roj. 1934, umrl 10. junija 1983; Jožefa Kukovec, Rakovci 17, roj. 1934, umrla 10. junija 1983; Jože Novak, Hajdoše 39, roj. 1903, umrl 11. junija 1983.

TEDNIK

izdaja zavod za časopisno in radijsko dejavnost RADIO-TEDNIK 62250 Ptuj, Vošnjakova 5, poštni predal 99. Ureja uredniški kolegij, ki ga sestavljajo vsi novinarji zavoda, direktor in glavni urednik FRANC LAČEN, odgovorni urednik FRANC FIDERŠEK, tehnični urednik ŠTEFAN PUŠNIK, novinarji: Jože Bračić, Nevenka Dobljekar, Majda Goznik, Ludyk Kotar, Martin Ozmeč in Marjan Šneberger. Uredništvo in uprava Radio-Tednik, telefon (062) 771-261 in 771-226. Celoletna naročnina znaša 450 dinarjev, za tujino 1.125 dinarjev. Ziro račun SDK Ptuj 52400-603-31023. Tiska ČGP Večer Maribor. Na podlagi zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu je TEDNIK uvrščen med proizvođače, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

emona merkur ptuj

kopalke

V PRODAJALNAH: — TEKSTILNA HIŠA MERKUR — DOM IN ZVEZDA

